

MARX &

SÁTÁN

Richard
Wurmbrand

„Leghőbb vágyam, hogy bosszút álljak azon, Aki a magasban uralkodik...”

„Az Istenről való elképzelés egy elfajzott civilizáció agyréme. Le kell rombolni. Meg kell semmisíteni.”

Karl Marx

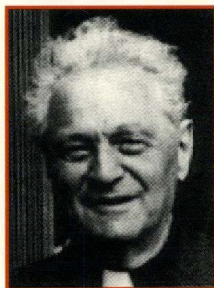
Marx istenfélő családban született. Dokumentumok bizonyítják, hogy valaha keresztény volt.

Egy hirtelen, drasztikus változás azonban Isten és a keresztény értékek ellen irányuló lázadást váltott ki belőle. Végül sátánista lett, okkult praktikák és szertartások rendszeres részvevője.

Richard Wurmbrand Marx verseit, drámáit, levelezését és életrajzi dokumentumait elemezve mutat rá Marx tagadhatatlan vonzódására a sátánizmushoz. Saját állítása szerint Marx gyűlöli Istent, így annak teremtményeit is - a marxizmus és a kommunizmus szenvedő alanyait.

Wurmbrand, aki nyíltan is vallott kommunistaellenes nézetei miatt 14 évet töltött börtönben, arra figyelmezteti a keresztényeket, hogy ne engedjék megteveszteni magukat a kommunizmus jótékony álarca által és ne gondolják, hogy az pusztán politikai és gazdasági elmélet.

A marxista gondolkodás igazi gyökereit feltárva lehetővé teszi a keresztények számára, hogy felismerjék a marxizmus mögött rejlő Gonoszt és ellenálljanak neki.

Richard Wurmbrand lelkesz maga is a román kommunista kormány foglya volt, így személyes tapasztalatai is segítségére voltak a téma alapos kutatásában.

Feleségével alapította a *Mártírok Hangja Alapítványt*, hogy ezáltal is segítse a kommunizmustól szenvedő keresztényeket.

A Stephanus Kiadó további magyar nyelvű kiadványai: Megkínözva Krisztusért, Útban a csúcok felé, Tanúm a rügyező élet, A katonazubbony, Jöjj és lásd.

ISBN 3-922816-89-4

Richard Wurmbrand

Marx & Sátán

Stephanus Kiadó

Marx & Satan

German Edition

Copyright 2015 Voice Media

info@VM1.global

Web home: www.VM1.global

All rights reserved. No part of the publication may be reproduced, distributed or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic, or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law. For permission requests, email the publisher, addressed “Attention: Permission Coordinator,” at the address above.

This publication **may not be sold, and is for free distribution** only.

Tartalomjegyzék

Előszó a 7. bővített kiadáshoz	7
1. Az ördög ügyvédje	9
Marx keresztény írásai	9
Az első istenellenes írások	12
Sátán egyháza és az Oulanem	14
Sátán a Marx családban	20
Marx kiüzi Istent a mennyből	24
2. A Sátánnak szánt lelkek	27
Marx sátáni versei	31
Marx zilált élete	33
Engels „ellenmegtérése“	36
Marx egész nemzeteket gyűlöl	41
Sátán a családban	43
Egy eselédlny leleplezése	44
Családi levelk	45
Életrajzi tanúbizonyságok	46
Lenin életének titka	47
Buharin, Sztálin, Mao, Ceausescu, Andropov	49
Az erőszak kultusza	55
Sátáni kegyetlenség	57
3. Sátán és Marx - világszerte	61
A Miatyánk istenkáromló változatai	64
A kommunista vezetők istenítése	67
Kis és nagy ördögök	69
Vallásos trágárságok	71
A marxizmus mint egyház	77
Marx és Darwin	78
Moses Hess hamis cionizmusa	82

A „Pokol” szervezet	89
Orginform	93
A sátáni mise	94
Minden megengedett?	99
A Marx mítosz	101
Robin Goodfellow	102
Lenin sírja	103
Felhívás a cselekvésre	105

4. Olvasói reakciók	107
Minden marxistához	109
A nagy szakadék	112
„Világ proletárjai, bocsássatok meg!”	114

Függelék

A marxista „keresztény” teológia	117
A tökéletes kommunizmus: Isten földi királysága?	122
A rövidítések magyarázata	124
Jegyzetek	127

A könyvben szereplő bibliai idézeteknél a Károli Gáspár-féle fordítást vettük alapul.

Előszó a 7. bővített kiadáshoz

Ez a könyv eredetileg kis füzet volt, amely pusztán utalásokat tartalmazott a marxizmus és a sátánizmus lehetséges összefüggésével kapcsolatban.

Korábban soha nem mertek erről a témáról írni, így én is óvatos, mi több, bátortalan voltam.

Az idők folyamán azonban mind több bizonyíték gyűlt össze. Ítéljen az Olvasó maga!

Még a világi gondolkodásúak is megborzonganának, ha bizonyosodna, hogy a marxizmus kezdeményezői és képviselői titokban sátánimádók voltak, akik tudatosan használtak ördögi erőket. Az okkultizmus – még úgymond művészi előfordulásaiban is – a félelemkeltés eszköze.

Nem lepne meg, ha néhányan kereken elutasítanák tézisemet – e könyv témáját. A tudomány és a technika gyorsan fejlődik, hiszen állandóan készek vagyunk régi berendezéseinket újakra cserélni a nagyobb kényelem kedvéért. A társadalomtudomány és a vallás területén azonban más a helyzet. Az elképzelések lassan halnak el, és egy szilárdan meggyökerezett szemlélet – szemben egy kompjúterchippel - nem változtatható meg vagy cserélhető le olyan egyszerűen. Gyakran még új bizonyítékokkal is nehéz meggyőzőnck lenni. Sokan csak nehezen válnak meg előítéleteiktől.

Tézisemet igazolandó, további bizonyítékokat fogok felmutatni. Ezeket az Olvasónak kell majd értékelnie.

A kommunista világ is tudomást szerzett erről a könyvről: lefordították orosz, kínai, szlovák és más nyelvekre is, és a „vasfüggöny“ mögé is nagy példányszámban csempészték át annak idején.

A kelet-berlini „Deutsche Lehrerzeitung“ pl. akkoriban a következő vchemens kritikával illette e könyvet „Marx gyl-

kosai” című írásában: „a legátfogóbb, legprovokatívabb és legszégyenletesebb mű, amelyet valaha Marx ellen írtak”.

Ilyen könnyen meg lehetne semmisíteni Marxt? Ez volna Achilles-sarka? Vajon elveszítené hitelét a marxizmus, ha fény derülne a sátánizmushoz fűződő kapcsolataira? Létezik-e elég gondolkodó elme, aki mérlegeli mindezt?

A világban ma a marxizmus létező tény. Függetlenül attól, hogy miként gondolkodik erről valaki, hogy hisz-e Sátán létezésében vagy nem, vagy hogy milyen jelentőséget tulajdonít a bizonyos körökben gyakorolt sátánkultusznak, érdemes volna megtekintenie és fontolóra vennie az általam alább összeállított dokumentációt, s ennek függvényében ítélnie.

Úgy gondolom, hogy könyvem segítheti az eligazodást azokban a problémákban, amelyek elé a marxizmus ma az emberiséget állítja.

Richard Wurmbrand

1. Az ördög ügyvédje

Marx keresztény írásai

Azt megelőzően, hogy társadalomtudós és ismert kommunista lett, Marx humanista volt. A világ jelentős része ma is marxista. Ilyen vagy olyan formában sok kapitalista ország is átvette a marxizmust. Még keresztények között, sőt, magas rangú egyházi képviselők között is akadnak olyanok, akik szerint Jézus bár megadta a helyes választ arra, hogy hogyan lehet a mennybe jutni, Marx oldotta meg azt a kérdést, hogy hogyan lehetne segíteni e világ éhezőin, szegényein és elnyomottain. Marx nagy humanista volt. Egyetlen gondolat vezérelte, hogy miként lehetne segíteni a kiszákmányolt tömegeken. Meggyőződése szerint a kapitalizmus döntötte őket szegénységbe: ha egyszer sikerülne megdönteni ezt a korrump rendszert, úgy a proletariátus diktatúrájának egy átmeneti ideje után létrejönne egy olyan társadalmi rend, amelyben mindenki képességeinek megfelelően, a különböző kollektívák tulajdonát képviselő gyárakban és gazdaságokban dolgozna, és fizetését szükségleteinek megfelelően kapná. Akkor nem létezne az egyénen uralkodó állam, nem lennének háborúk és forradalmak – hanem csak a tartós, általános testvériség.

A tömegek boldoggá válásához azonban többre van szükség, mint a kapitalizmus összeomlása. Marx írja:

„A nép tényleges boldogulásának elősegítése érdekében a vallást, mint a nép illuzórikus boldogságát kell megszüntetni. A népnek fel kell adnia állapotával kapcsolatos illúzióját. A vallás kritikája lényegében tehát a siralom völgyének a kritikája, amelyet a vallás dicsfénye vesz körül.“¹

Marx vallásellenes volt, mert a vallás akadályozta a kom-

munista eszme megvalósulását, amely Marx nézete szerint az egyetlen válasz a világ problémáira.

Ezzel magyarázzák a marxisták a valláshoz való hozzáállásukat. Az egyházon belül is léteznek olyanok, akik hasonló nézeteket vallanak. Oesterreicher, angol lelkész, így beszélt egy prédikációjában: „A kommunizmus – a ma létező formájában, most függetlenül attól, hogy jó-e vagy rossz, eredetileg olyan emancipációs mozgalom, amelynek célja az ember ember általi kizsákmányolásának megszüntetése. Szociológiai szempontból az egyház mindig, még ma is főleg a kizsákmányolók oldalán állt. Marx Károly, akinek elméletei nem titkolják szerzőjük igazság és testvériesség iránti szenvedélyét, s amelyeknek gyökerei a zsidó prófétákig nyúlnak vissza, gyűlölte a vallást, amely olyan status quo fenntartását volt hívatott szolgálni, amelyben a gyermekek rabszolgaként éltek, és halálra dolgozták magukat azért, hogy másokat itt. Nagy-Britanniában gazdaggá tegyenek. Nem volt pusztán üres frázis 100 évvel ezelőtt, hogy a vallás a nép ópiuma ... Mint Krisztus Teste tagjainak egyszerű megbánást kell tanúsítanunk, és tudnunk kell, hogy nagyon sokkal tartozunk minden egyes kommunistának.”²

A marxizmus jó benyomást kelt, mert sikereket tud felmutatni, de a siker önmagában még semmit sem bizonyít. Varázslók és sámánok is érnek el sikereket. A siker éppúgy lehet a tévedések bizonyítéka, mint az igazságé. A hibák megfizethetetlenek. Megnyitják az utat a mélyebb igazságok felé. Ezért szemügyre vesszük Marx néhány művét anélkül, hogy azok sikerétől befolyásolni hagynánk magunkat.

Kora ifjúságában Marx Károly keresztény volt. Az érettségén vallásból írt dolgozatának címe „A hívők egyesülése Krisztussal“ (a János 15,1-14. alapján). Ebben a következő lenyűgöző szavakat olvassuk:

„A Krisztussal való egyesülés a Vele való legbensőségesebb,

legelőbb közösségből fakadóan azt jelenti, hogy úgy átjár bennünket a Krisztus szeretete, hogy szívünkkel testvéreink felé fordulunk, akikkel Ő kötött egybe minket, és akikért is feláldozta Magát.“

Marx ismert tehát egy utat, amely által az emberek szerető testvérekké válhatnak – és pedig a kereszténységet.

Így folytatja tovább:

„Tehát a Krisztussal való egyesülés belső szabadságot ad, vigasztalást a szenvedésben, nyugodt bizakodást; és egy olyan szívet, amely az emberek szeretete s minden nemes és nagy-szerű felé nem nagyravágyásból vagy dicsvágyból, hanem egyedül Krisztus miatt nyílik meg.“⁴³

Ezzel egyidőben a következőket írja „Egy ifjú elmélkedései pályaválasztása kapcsán“ című fogalmazásában: „Maga a vallás tanítja, hogy az eszménykép, amely után mindenki törekszik, feláldozta magát az emberiségért; akkor pedig ki meri megsemmisíteni az efféle igényeket? Ha mi azt a helyet választjuk, ahol az emberiségért a legtöbbet tehetjük, akkor nem görnyedhetünk meg a terhek alatt, hiszen csak egy mindenkiért hozott áldozatról van szó.“⁴⁴

Mindazonáltal érdemes megemlíteni, hogy osztálytársai közül egyedül Marx használta a „megsemmisíteni“ kifejezést hat alkalommal is érettségi dolgozatában. A „megsemmisítő“ (Vernichte) később csúfneve is lett. Mivel az emberiségről mint „emberi hulladék“-ról beszélt az emberiségről, joggal feltételezhetjük, hogy közel állt hozzá a rombolás gondolata. Így nyilatkozott: „Senki nem látogat meg, és ez kedvemre való, mert a mai emberiség egy nagy ... (trágár kifejezés). Egy halom gazember.“

Egyetlen irányváltás vagy hitehagyás sem változtatja meg az embert teljesen. Ilyen gondolkozásbeli „hátraarcokat“ követően ismét az ember tudatát befolyásoló tényezővé válhat a korábbi hit vagy hitetlenség. Ez azt bizonyítja, hogy az

ember nem törölte ezeket a gondolkodásából végérvényesen. Hanem csak a tudatalattijába szorította vissza.

A korai Krisztus-komplexus még sokáig felmerül Marx írásaiban, még akkor is, amikor már minden vallás harcos ellenzőjeként lép fel.

Még a politikai gazdaságról írt oly nehezen érthető művében, „A tőké”-ben is, amelyre amúgy nemigen jellemzőek a vallással kapcsolatos gondolatok, a következő összefüggéstelen gondolatokat veti papírra a már felnőtt, vallásellenes Marx: „Az asztrakt ember kultuszával, különösképp burzsoá fejlődésében, a protestantizmusban, a deizmusban, a kereszténység a vallás legmegfelelőbb formája.”⁶⁵

Ne felejtjük el, hogy Marx egykor hívő keresztény volt!

A „Vallási nevelés” sorban a következőket olvashatjuk utolsó gimnáziumi bizonyítványában: „Tudása a keresztény hitről és az erkölesi alapokról világos és megalapozott. A keresztény egyház történetében is kiismeri magát valamennyire.”⁶⁶

Az első istenellenes írások

Röviddel azután, hogy megkapta ezt a bizonyítványt, titokzatos dolog történt életében. Szenvedélyesen vallásellenessé vált már jóval azelőtt, hogy 1841-ben Moses Hess hatására szocialista meggyőződésre jutott.

Meggyőződésének megváltozása már egyetemi évei alatt végbement.

Egy versében írja: „Szeretnék bosszút állni azon, Aki ott fenn uralkodik.”⁶⁷

Meg volt győződve tehát arról, hogy létezik Valaki, aki a mennyben uralkodik. Hadakozott ellene, de Az ott fenn nem foglalkozott Marxszal. Marx családja viszonylag tehető volt. Gyermekkorában sohasem éhezett. Sokkal jobb sora volt, mint

sok iskolatársának. Minek köszönhető akkor ez az iszonyú gyűlölet, amelyet Istennel szemben érzett?

Személyes indítékról nincs tudomásunk. Lehetséges, hogy Marx Károly pusztán szócsöve volt valaki másnak?

Abban a korban, amelyben minden normális fiatal arról szö álmokat, hogy miként tehetne másokkal jót, és amelyben saját jövője megtervezése foglalkoztatja leginkább, Marx a következő sorokat írta „A kétkedő imája” című versében. Vajon miért?

„Trónt akarok emelni magamnak,
csúcsa hideg és hatalmas legyen,
védőbástyája az emberfeletti borzalom,
és tábornagya a sötét kín!
Aki ép szemekkel arra tekint,
halálsápadt és néma lesz,
mert megragadja a sötét, hideg mulandóság;
A szerencse készítse sírját.”⁴⁸

Marx arról álmodott, hogy elpusztítja azt a világot, amelyet Isten teremtett. Egy másik versében írja:

„Az istenekhez hasonlóan járhatok.
Győztesként vonulok végig rombirodalmukon,
Minden szó tűz és cselekedet,
Keblem a teremtő kebléhez hasonló.”⁴⁹

Mind a „Trónt akarok emelni magamnak”, mind pedig azon kijelentés, amely szerint Attól, aki azon ül, csak félelem és szenvedés származik, Lucifer kevély kérdésére emlékeztet: „Az égbe megyek fel, az Isten csillagai fölé helyezem ülőszékemet.” (Ézsaiás 14,13)

Talán nem véletlen, hogy Bakunyin, aki egy ideig legköze-

lebbi barátai közé számított, ezt írja: „Az embernek tisztelnie kell Marxot, hogy megszerezze szeretetét. De félnie kell tőle ahhoz, hogy elfogadja ... Marx annyira büszke, hogy az már a közönségesség és az örültség határát súrolja.”⁴³

Sátán egyháza és az Oulanem

Mire jó egy ilyen trón? A választ egy alig ismert drámában találjuk, amelyet Marx egyetemi évei alatt írt. A címe: „Oulanem”. A cím magyarázatához kis kitérőt kell tennem.

Létezik egy Sátán-egyház. Szertartásai közé tartozik a fekete mise, amelyet egy sátánimádó pap éjfélkor tart. Fekete gyertyákat ilyenkor fordítva helyeznek gyertyatartókba. A pap köntösét kifordítva viseli.

Mindent, ami imakönyvében áll, hátulról előre felé olvas fel. Isten, Jézus és Mária nevét is fordítva olvassa. Amikor a pap ahhoz a részhez ér, ahol Jézus az utolsó vacsorán azt mondja „Vegyétek, egyétek; ez az én testem, amely érettetek adatik. Vegyétek és igyátok, ez az én vérem, az új szövetségnek a vére, amely érettetek kiontatik.”, egy szent ostyát gúnyolnak ki, amelyet egy templomból lopnak el. A keresztet fejfelé akasztják fel, vagy megtapossák. Egy meztelen női test szolgál oltárként. A gúny-úrvacsorához egy Sátán nevét viselő ostyát használnak. A fekete mise alatt egy Bibliát is elégetnek. Minden jelenlévő megígéri, hogy elköveti a katolikus katekizmus hét halálos bűnének mindegyikét, és azt, hogy soha nem fognak jót tenni. Aztán következik az orgia.

Az ördögimádásnak nagy múltja van. A Biblia sokat ír róla és ellene. Az 5 Mózes 32,17-ben áll, hogy a zsidók, bár alapvetően a helyes vallást követték, néha megintogtak a hitben, és ördögöknek áldoztak. Izrael királya, Jeroboám később még papokat is szentelt a bálványoknak (ld. 2 Krónika 11,15).

Az emberek mindig is hitték az ördög létezésében. Bűn és

gonoszság az ő birodalmának fő jellemzői, bomlasztás és rombolás pedig ezek logikus következményei.

A gonosz tervek ilyen félelmetes koncentrációja a régebbi korokban, a kommunizmusban és a hitleri uralom alatt, lehetetlen lett volna egy egyesítő energia, az ördög nélkül.

Ő volt ezeknek a feje, titokban működött, és egyesítő erejét az emberiség leigázását célzó nagy tervében hozta létre.

Jellemző, hogy az „Oulanem“ is egy szent név kiforgatása: Emánuel anagrammája, amely Jézus egyik neve és héberül azt jelenti „velünk az Isten“.

Az ilyen névkiforgatásokat a fekete mágiában hatásosnak tartják.

S most figyeljünk saját vallomására, amelyet „Regös“ című versében fogalmazott meg:

„Ugyan, ugyan! Félelem nélkül,
vérfeketén döföm a szablyát a lelkedbe;
Istent ez nem ismer, de Isten se ismeri, mi a művészet,
amely a fejeket megtölti a pokol gőzével,
míg az agy megbolondul, míg a szív átváltozik,
ahogy én azt a Feketétől személyesen tudom!
Ő üti nekem a taktust, ő rajzolja az útmutatást ...“¹⁰

E sorok jelentőségteljessé válnak, ha tudjuk, hogy az ördögkultusz magasabb beavatásainak szertartásai során a jelöltnek egy a sikert biztosító elvarázsolt kardot adnak el. Ennek ára egy saját vérével aláírt eskü, amelynek értelmében lelke halála után a Sátáné.

Az ilyen jellegű versek jobb megértése érdekében meg kell említenem, hogy „A sátáni biblia“ szerint Sátán „a sötétség kimondhatatlan fejedelme, aki a Földet uralja“, és azt vallja, hogy a „kereszt csak a fán függő tehetelenséget szimbolizálja“. Ellentétben „Betlehem állandó gyalázatosságával“, az „átkos

Názáretivel“, a „tehetetlen királlyal“, a „mulandó és néma Istennel“ és a „gyalázatos és undorító, Sátán fenségességére pályázó trónkövetelővel“ az ördögöt a „fény urának“ nevezték, akitől „az angyalok tartanak, reszketnek a félelemtől és (aki előtt) térdre vetik magukat“, és „hagyják, hogy a krisztusi kegyencek romlásukba tántorogjanak“.

Az alábbiakban az egyfelvonásos „Oulanem“-ből idézek:

„És mások is vannak itt,
ők is Oulanemek, ők is Oulanemek!
Ez a név úgy hangzik, mint a halál, folyton hallatszík;
míg galádsága kitünik.
Állj! Megvan! A lelkemből száll fel
oly világosan, mint a levegő, oly keményen mint a csontom
esküje harciasan áll előttem,
megtaláltam és megtaláltatom ...“¹¹

„Téged pedig, Téged, megszemélyesített emberiség,
megragadnak fiatal karjaim,
görcsösen kapaszkodnak kebledbe;
a szakadék éjszakája ásít mindkettőnk felé,
és Te süllyedsz lefele, nevetve követlek: ...
Odasúgom Neked, lefelé,
Jöjj Te is.. elvtárs!“¹²

A Biblia szerint, amelyet Marx egyetemi éve alatt tanulmányozott, és felnőtt éveiben igen jól ismert, az ördögöt egy angyal köti meg, és vetette a pokol mélységére. Marx az egész emberiséget ebbe a mélységbe akarta beletaszítani, amely az ördög és angyalai számára készített.

Ki beszél Marxból ebben a drámában? Vajon értelmes dolog feltételezni egy fiatalemberről, hogy életcélját a sötétség mélysége felé haladó (a külső sötétség a pokol egyik bibliai

kifejezése) emberiség víziója táplálná, amelyben maga is nevetve követi azokat, akiket a hitetlenségbe vezetett? A sá-tánimádó gyülekezetek legmagasabb beavatási rítusain kívül sehol máshol nem hirdetnek a világon ilyen ideálokat.

Halála közeledtével Oulanem így búcsúzik:

„Összecsek! Az óra – a végére ért,
a órák állnak, a törpemű összeomlik!
Az örökkévalóságot hamarosan a szívemre szorítom,
de még egy hatalmas átkot üvöltök az emberiségre.”¹³

Marx szerette Goethe „Faust”-jának következő szavait:

„Minden létező megérdemli, hogy tönkremenjen”

Minden – beleértve a proletariátust és az elvtársakat is. Marx idézte is e szavakat „Der Achtzehnte Brumaire des Louis Bonaparte”¹⁴ című művében. Sztálin ezek szerint cselekedett, és még tulajdon családját is szétrombolta.

A „Faust” Sátánt az állandó tagadás szellemének nevezi. Ez pontosan megfelel Marx beállítottságának. Ír a „minden létező részvétlen kritikájáról”, a „németországi helyzet elleni har-cról”, „a minden dolgok kegyetlen kritikájáról”, a „sajtó legelső kötelességéről, hogy aláássa a fennálló politikai rends-zert.”^{14a}

Saját állítása szerint Marx „az úgynevezett pozitív leg-nagyobb gyűlölője”.^{14b}

A sá-tánimádók szektája nem materialista. Tagjai hisz az örök életben. Oulanem, akiből Marx szól, nem kételkedik az örök élet valóságában. Még meg is erősíti ezt, mint a végsőkig kiélt gyűlölet életét. Figyelemreméltó, hogy az örökkévalóság az ördög számára „kint” jelent. Jézustól is ezt kérdezték a démonok: „Azért jöttél ide, hogy idő előtt meggyötörj min- ket?” (Máté 8,29) .

Marxnál hasonlóképpen:

„Ah, örökkévalóság! Az egy örök fájdalom,
kimondhatatlan, megmérhetetlen halál!
Galád alkotás, vak-mechanikusan megépítve;
az idők naptárának bolondja lenni,
létezni, hogy történjék valami,
szétessen, igen, hogy szétessen valami.“¹⁵

Lassan talán érthetővé válik, hogy mi is történhetett a fiatal Marxszal. Megyőződését tekintve keresztény volt, anélkül azonban, hogy gyakorolta volna hitét. Apjával folytatott levelezése szórakozásra elherdált nagy pénzüsszegekről, valamint ezekkel s egyebekkel kapcsolatos, a szülői tekintély ellen irányuló vitákról tanúskodik. Nyilvánvaló, hogy ekkor került kapcsolatba a sátánimádó közösséggel, és vett részt a beavatási rítusokban. Sátán megjelenik tisztelőinek a hallucinációs orgiákon, és szól is rajtuk keresztül. Így lesz Marxból Sátán szócsöve „A kétkedő imája“ című versben:

„Szeretnék bosszút állni azon,
Aki ott fenn uralkodik.“

Figyeljük meg most az „Oulanem“ befejezését:

„Létezne rajta kívül valami, ami elnyelne,
beleugranék, ha egy világot kellene is lerombolnom,
amely közte és köztem feltornyosul.
Szétmállasztja azt a szétomló szitok.
Karjaimmal átölelném a kemény létet,
s engem átkarolva némán el kell múltnia,
és mind alább, elsüllyedni a Semmiben,
Teljesen elmerülni: nem lenni - ez lenne az Élet ...“¹⁶

Marxot valószínűleg Sade márki szavai inspirálták: „Gyűlölöm a természetet. Szeretném miszlikbe aprítani ezt a bolygót, eltéríteni pályájáról, megállítani a csillagköröket, szétrobbantani a világmindenség égítéseit, szétrombolni mindazt, ami a természet, s védelmezni azt, ami ellensége - egyszóval gyalázní akarom minden tettemmel ... Talán egyszer a Napot is megkaparintjuk, hogy kiszakíthassuk az uiverzumból, vagy arra használjuk, hogy lángba borítsuk a világot. Ezek igazi büntettek lennének.“

Sade és Marx ugyanazt a nézetet képviselik.

Tisztességes emberek és olyanok, akiket Isten megvilágosított, gyakran próbálnak szolgálni embertársaik felé azért, hogy könyveket írjanak, hogy ezzel is gyarapíthassák azok tudáskincsét, hozzájáruljanak erkölcsi jobbulásukhoz, vallásos érzelmeket ébresszenek, vagy legalább szórakozást, felüdülést nyújtsanak.

Az ördög az egyetlen lény, aki magaválasztotta csatlósai segítségével tudatosan csak a rosszat akarja az emberiségnek.

Ha jól tudom, Marx az egyetlen olyan neves szerző, aki saját műveit „ganéjnak“, „disznó könyveknek“ nevezte. Tudatosan találja a mocskot olvasóinak. Így nem meglepő, hogy követői, Románia- és Mozambik-beli kommunisták, foglyaikat saját ürülékük megevésére kényszerítették.^{16b}

Az „Oulanem“-ben Marx pontosan azt teszi, amit az ördög. Az egész emberi fajt a kárhózatba küldi. Átkával szét akarja rombolni az egész világot. Az „Oulanem“ talán annyiban egyedülálló a világ drámairodalmában, hogy minden szereplője teljesen tudatában van züllöttségének, azt nyíltan kimutatja, és meggyőződéssel ünnepli. Ebben a drámában nincs fekete és fehér. Itt nincs Claudius és Ophélie, Jago és Desdemona. Itt mindenki fekete, és Mefisztó különböző aspektusainak megtestesítője.

Mindannyian sátániak, romlottak és átkozottak.

Sátán a Marx családban

Mindezeket a 18 éves Marx, a koraérett géniusz írta. Életprogramja ekkor már szilárd alapokon nyugodott. Nem volt más szó ekkor az emberiség, a proletariátus vagy a szocializmus szolgálatáról. Romlásba akarta dönteni a világot. Trónt akart amelynek védőbástyájaként az emberi iszonyat volt hívatott szolgálni.

Ebben az időszakban néhány rejtélyes mondatot találunk apjával folytatott levelezésében. Marx írja: „Egy függöny hullott le, a Szentek Szentje hasadt bennem ketté: új isteneket kellett odahelyezni.”¹⁷ 1837. november 10-én egy magát addig kereszténynek valló fiatalember írta e szavakat. Maga állította hogy Krisztus a szívében lakik. Nos, már nem ez volt a helyzet. Vajon kik az új istenek, akik elfoglalták helyét?

Az apa írta 1838. február 10-én kelt levelében:

„Már jogászi pályafutásod első évében megcáfolhatatlan bizonyítékát adtam, hogy még csak felvilágosítást sem kértem Tőled egy nagyon sötét ponttal kapcsolatban, annak ellenére, hogy nagyon problémásnak tűnt.”¹⁸

Miről volt hát szó e titokzatos ügyben? A mai napig egyetlen életrajzíró sem magyarázta e különös mondatot.

1837. március 2-án apja a következőket írja: „Alapjában véve ezek az érzések javarészt a gyenge ember jellemzői, és nem minden salak nélkül valók, ott van például a büszkeség, az önteltség, az egoizmus stb. Abban is biztos lehetsz, hogy ezeknek az illúzióknak a megvalósítása nem tenne boldoggá engem. Egyedül, ha tiszta marad szíved, és emberi módon viselsz, nem távolítja el semmiféle démoni zseni a nemesebb érzésektől, csak akkor találnám meg azt a boldogságot, amelyről már hosszú évek óta álmodozom Veled kapcsolatban...”¹⁹

Vajon mi okozta azt, hogy az apa e magát kereszténynek valló fiát hirtelen féltetni kezdi a démonikus befolyástól?

Talán azok a versek, amelyeket fia 55. születésnapjára ajándékozott neki?

A következő idézet Marx Hegelről szóló verséből való:

„A szavakat, amiket tanítok, egy ördögi zürzavarba szöttem bele. Azt ért alattuk mindenki, amit akar”²⁰

Egy másik, szintén Hegelről írt epigrammban a következő szavakat találjuk:

„Mivel felfedeztem a Legmagasabbat,
és elmélkedve a Mélységet megtaláltam,
ngy vagyok, mint Isten,
És sötétségbe burkolódom, mint ő.”²¹

A „Halovány lány” című versében írja:

„Hogy a mennyet eljátszottam,
pontosan tudom.
Lelkem, amely Istené volt egykor,
most a pokol számára rendeltetett.”²²

E szavak nem igényelnek kommentárt.

Marx művészi ambíciókkal kezdte. Versei és drámái anynyiban jelentősek, hogy szívének állapotáról tanúskodnak, de mivel irodalmi szempontból értéktelenek, nem volt semmiféle visszhangjuk.

A dráma területén való sikertelenségnek egy Göbbelst köszönhetünk, a nácik propagandaminiszterét, a filozófiában való sikertelenségének egy Rosenberget, a német rasszizmus terjesztőjét, a festészetben és az építészetben elért sikertelenségnek pedig egy Hitlert.

Hitler költő is volt. Feltételezhetően soha nem olvasta Marx verseit, a hasonlóság mégis döbbenetes. Verseiben ugyanazokkal a sátáni praktikákkal találkozunk.

Egyet idézek közülük:

„Néha-néha a zord éjszakában,
a csendes kertben, Wotan tölgyéhez megyek,
ahol sötét hatalmakkal egyezséget kötök.
A holdfényben feltűnnek a rúnák,
amelyek nappal napfényben fürdenek,
de a mágikus mondástól kicsivé lesznek ...”²³

Wotan a pogány germán mitológia főistene. A rúnák pedig régi germán írásjelek.

Hitler hamar felhagyott a költészettel. Marx is, aki viszont forradalmárként Sátán nevében lépett fel egy társadalom ellen, amely nem méltatta költészetét. Elképzelhető, hogy ez is oka volt totális lázadásának. Hogy zsidóként megvetették, pedig egy másik.

Két évvel az aggódó atyai levél után, 1839-ben írta Marx disszertációját „A demokritoszi és az epikureus természetfilozófia különbsége” címmel, amelyben maga is csatlakozik Aisz-külosz Prométeuszának magyarázatához: „Egyszerűen gyűlölök mindenféle istent”²⁴ (Előszó). Ezt Marx

közelebből is megvilágítja ama kijelentésével, miszerint ellene van minden olyan istennek, akár a földön, akár a mennyben, amely számára az emberi öntudat nem a legfelsőbb istenség.

Marx esküdt ellensége volt minden istennek, olyan ember, aki kardjáért lelkével fizetett a sötétség fejedelmének. Célként azt tűzte ki maga elé, hogy romlásba dönti az egész emberiséget, amelyet nevetve követ majd maga is.

Tényleg Sátántól vette kardját Marx?

Eleanor nevű lánya írja, hogy kiskorukban Marx sok történetet mesélt neki és testvéreinek. Leginkább a Hans Röckléről szóló tetszett neki. „Ez a történet sok hónapon keresztül tar-

tott, és nem volt vége. Hans Röckle egy varázsló volt, és volt ugyan egy játékboltja, de nagy adóssága is ... Bár varázsló volt, állandóan pénzhiánnyal küszködött. Így – akarata ellenére – szép dolgait egymás után Sátánnak kellett eladnia. Kalandjai közül néhány olyan félelmetes volt, hogy az ember haja égnek állt.⁴²⁵

Normális, ha egy apa kisgyermekének olyan borzalmas történeteket mesél,

amelyekben az ember Sátánnak adja el legkedvesebb dolgait? Ez esetről részletesen olvashatunk Robert Payne „Marx”⁴²⁶ című könyvében. Eleanor arról is beszámol, hogy milyen nehéz szívvel adta el játékszereit Röckle, a boldogtalan varázsló, s hogy milyen keserves volt számára az azoktól való megváltás. Mivel azonban szövetséget kötött az ördöggel, nem volt menekülés többé.

Payne így folytatja:

„Nem fér hozzá kétség, hogy ezek a befejezetlen történetek életrajzi elemeket tartalmaznak ... Világszemlélete ugyanúgy ördögi volt, mint álnoksága. Olybá tűnt néha, mintha tudná, hogy ő az ördög művének kivitelezője.”⁴²⁷

Amikor Marx lezárta az „Oulanem”-et és más korai verseit, amelyek az ördöggel kötött szövetségéről tanúskodnak, egyáltalán nem gondolt a szocializmusra. Sőt, még küzdött is ellene. Annak a német újságnak, a „Rheinische Zeitung”-nak volt szerkesztője, amely a „kommunista eszméknek jelenlegi formájukban elvileg sem tulajdonít jelentőséget, gyakorlati megvalósulásukat tehát még kevésbé tartja kívánatosnak, de még csak lehetségesnek sem. A tömegek esetleges kísérleteire, hogy a kommunista eszméket megvalósítsák, veszélyessé válásuk esetén agyúkkal lehetne válaszolni ...”⁴²⁸

Marx kiüzi Istent a mennyből

Ekkor találkozik Marx Moses Hess-szel, azzal a férfival, aki a legfontosabb szerepet játssza majd életében, és akinek állítólag sikerült elfogadtatnia vele a szocialista eszményt.

Hess így hívja őt: „Dr. Marx, az én bálványom, aki végre megadja majd a halálos döfést a középkori vallásoknak és politikának.”²⁹ Nem a szocializmus tehát a főcél, hanem a vallás hátbatámadása!

Georg Jung, aki ezidőben szintén Marx barátja volt, még világosabban fogalmaz: Nem elég, hogy Marx minden biztos mennyéből is kihajítja Istent, és még egy pert is nyakába akaszi majd.

Marx szerint a keresztény vallás az egyik legerkölcstelenebb vallás.³⁰

Nem esoda, hogy Marx hitte, hogy a korábbi korok keresztényei embereket vertek agyon és faltak fel.

Ez volt tehát azok elvárása, akik bevezették Marxt a sátánizmus mélységeibe. Egyáltalán nem volt igaz, hogy Marx az emberiség megsegítését szolgáló magasröptű eszméket követett, s mivel a vallás eme ideálok ellenében hat, ezért vált a vallás ellenségévé. Ellenkezőleg, Marx gyűlölt minden istent, és minden Istennel kapcsolatos elképzelést. ● akart az a személy lenni, aki elteszi Istent az útból. A szocializmus csak csalétek volt, amellyel a proletariátust és az értelmiségieket rá lehetett venni egy ördögi eszme elfogadására.

A végén még a Teremtő létét is tagadta Marx. Bármilyen ostobán hangzik is, azt állította, hogy az emberiség saját maga létrehozója. Azt írta: „Ama tény figyelembevételével, hogy a szocialisták számára az egész úgynevezett világtörténelem nem más, mint egy emberi munka eredményeként létrejött emberi mű, mint a természetnek az emberért történő fejlődése, úgy megvan a vitathatatlan bizonyíték, miszerint az ember

önmagából született ... A vallás kritikája azzal a tanulsággal végződik, hogy a legmagasabb lény az ember számára az ember.“

S ha már egyszer letagadják a Teremtô létét, nincs senki, aki parancsolatokat készíthetne fel. Ezt erősíti meg következő kijelentése: „A kommunisták nem prédikálnak semmiféle erkölcsöt.“

2. A Sátánnak szánt lelkek

A szovjetek csupán Marx végrendeletének kivitelezői voltak, amikor még a kezdet kezdetén meghirdették azt a szlogent, hogy „A kapitalistákat a földről, az Istent a mennyből üzzük majd ki“.

Már korábban utaltam a nevek megfordítására mint a fekete mágia jellegzetességére. Ezek a kiforgatások oly mélyen gyökereztek Marx gondolkodásában, hogy mindenhol felbukkantak. Proudhon „A nyomorúság filozófiája“ című könyvére egy másik művel válaszolt, „A filozófia nyomorúságá“-val. Ebben írja: „A kritika fegyvere nem pótolható a fegyver kritikájával.“³¹

Néhány további példa Marx írásaiból a kiforgatások alkalmazására:

„Ne vallásában keressük a zsidó titkát, hanem az igazi zsidóban a vallás titkát.“^{31a}

„Luther megingatta a tekintélyben való hitet, mert a hit tekintélyét restaurálta. A papokból laikusokat csinált, mert a laikusokat papokká változtatta.“^{32b}

Marx sok helyen alkalmazza ezt a technikát. Ez az, amit tipikus sátáni stílusnak is nevezhetnénk.

Megfigyelték már Marx frizuráját? Szakállt akkoriban is hordtak, de nem olyat, mint ő. Azonkívül a hosszú haj sem volt jellemző férfiaknál. Marx megjelenése a sátánimádó papnő, Joanna Southcott tanítványaiéra emlékeztetett. Ez a papnő, saját állítása szerint, Siloh démonával állt kapcsolatban.³²

Mégis furcsa, hogy halála után mintegy 60 évvel, 1814-ben, „egy katona, név szerint James White, Indiában leszolgált katonáideje után hazatért, ott a southcottisták Chatham-csoportjához csatlakozott, majd az ottani vezetést átvéve, némi kommunisztikus mázzal továbbfejlesztette Joanna tanait ...“³³

Marx nyilvánosan nem sokat beszélt a metafizikáról, ahhoz való viszonyára a körülötte lévő férfiak beállítottságából következtethetünk. Az első Internacionáléban bajtársai közé tartozott Bakunyin, egy orosz anarchista, aki is a következőket írta: „Az ördög az isteni tekintély elleni sátáni lázadás, a lázadás, amelyben minden emberi emancipációs törekvés gyümölcsöző csiráját, a forradalmat látjuk. A szocialisták a következő szavak által ismerik fel egymást: „Annak nevében, aki ellen a legnagyobb jogtalanságot követték el. Az ördög a világ első szabadgondolkodója és üdvöztetője. Azáltal, hogy engedetlené teszi, az ördög megszabadítja Ádámot, és homlokára nyomja az emberiség s szabadság bélyegét.”³⁴

Bakunyin nemcsak Lucifert magasztalta. Szilárd programja volt a forradalomra, de nem arra, hogy hogyan lehetne megóvni a szegényeket a kizsákmányolástól. Azt írja: „A szenvedélyek elszabadulása érdekében ebben a forradalomban a népben lévő ördögöt akarjuk felebreszteni. Küldetésünk lényege a rombolás, nem az építés. A rombolás szenvedélye kreatív szenvedély.”³⁵

Marx Károly Bakunyin alapította az első Internacionálét, és támogatta e különös programot a későbbiekben is.

Marx és Engels a Kommunista Kiáltványban fogalmazza meg, hogy a proletár szemében a törvény, az erkölcs és a vallás „megannyi nyárspolgári hátrány”, „amely mögött éppen olyan sok nyárspolgári érdek húzódik meg.”

Bakunyin írja, hogy Proudhon, egy másik ismert szocialista gondolkodó és Marx barátja, ebben az időben szintén „Sátánt imádta”.³⁶ Hess ismertette össze Marxot Proudhonnal, akinek frizurája szintúgy a 19. századi sátánimádó szektára emlékeztetett.

Proudhon azt írja a „Jogosság a forradalomban és az egyházban” című művében, hogy Isten a jogtalanság prototípusa. „Ellenére is szert teszünk tudásra, Ellenére is megtaláljuk bol-

dogulásunk útját, és Ellenére is kialakítjuk közösségünket. Minden előrelépés olyan győzelem, amely közelebb visz az istenség elleni végleges győzelemhez.”³⁷

Igy kiált fel: „Gyere, Sátán, te alattvalóktól és királyoktól megrágalmazott! Isten ostobaság és gyávaság, Isten zsarnokság és szegénység, Isten képmutatás és álnokság, Isten egyszerűen rossz. Bárhol, ahol letérdel valaki egy oltár előtt, az emberiség, a királyok és a papok átkozott rabszolganőjévé válik ... Kezeim az ég felé nyújtva esküszöm, Isten, hogy nem vagy több, mint elmém végrehajtója, mint lelkiismeretem kormánypálcája ... Alapjában véve Isten a civilizáció, a liberalizmus és embericesség ellensége.” Proudhon a teremtés rossz-szaságából következtet arra, hogy Isten rossz.³⁸

E gondolatok nem tőle származnak. Általában ez az ördög-tiszteleték prédikációinak tartalma.

Marx később szembekerült Proudhonek, és könyvet is írt, hogy ellentmondjon annak a műnek, amelyből az előbbi idézetek származnak. Marx mindazonáltal csak lényegtelen gazdasági tanokat bírált. Proudhon démonikus. istencllencs lázadása ellen nem volt kifogása.

Heinrich Heine, a neves német költő, szintén bizalmas barátja volt Marxnak. Ő is sátánimádó volt. Azt írta:

„Hívtam az ördögöt, és ő jött,
arcán csodálkozás tükröződött,
alaposabban szemügyre kell vennem;
nem is utálatos, nem is sántít,
inkább vonzó és bájos ő.”³⁹

„Marx nagy csodálója volt Heinrich Heinének ... Kapcsolatuk meleg és szívélyes volt.”^{39a}

Vajon miért csodálta Heinet? – Talán az alább következők-höz hasonlatos sátáni gondolatai miatt:

„Szeretnék ... néhány szép fát az ajtóm elé, és ha Isten teljesen boldoggá akarna tenni, akkor mulatságképpen gondoskodhatna arról, hogy hat-hét ellenségemet láthassam a fákon függni. Haláluk után aztán együttérző szívvel bocsátanék meg nekik minden rosszat, amit életükben ellenem tettek. Igen, meg kell bocsátanunk ellenségeinknek, de csak mikor már a fáu függnek.

Én nem vagyok bosszúvágó. Szívesen szeretném ellenségeimet. De ezt csak azután tudom megtenni, hogy elégtételt vettem rajtuk. Csak ekkor nyílik meg a szívem. Késerség marad az ember szívében mindaddig, míg meg nem bosszulja magát.”

Melyik becsületes ember kívánna közeli barátja lenni olyasvalakinek, aki így gondolkodik?

Marx a környezetében lévôkhöz hasonlóan gondolkodott Lunaacsarszkij, egy jelentôs filozófus, a Szovjetunió egykori oktatásügyi minisztere írja „Szocializmus és vallás” című művében, hogy Marx megszakított mindennemű kapcsolatot Istennel, és a menetelő proletáresapatok elé Sátánt állította.

Itt meg kell jegyeznünk, hogy Marx és elvtársai bár istenellenesek voltak, mégsem atcisták a mai marxisták szóhasználatá szerint. Ez azt jelenti, hogy miközben nyíltan megbélyegezték, gyűlölték és gyalázták Istent, hittek Benne. Nem a létezését kérdőjelezték meg, hanem az uralmát.

Amikor 1871-ben kitört Párizsban a kommunista forradalom, ez volt jelszava: „A mi ellenségünk Isten. A bölcsesség kezdeté Isten gyűlölete.”⁴⁰

Marx dicsôítette e forradalmárokat, amelyek e célt nyíltan hirdették. Mi köze van azonban ennek a javak igazságos elosztásához és a jobb szociális intézményekhez? Ezek csak külső, félrevezető manőverek az igazi cél elpalástolásához – Isten és az Ő tiszteletének totális eltörléséhez. Jó példa erre pl. Észak-Korea, ahol ma is zárva van minden templom, mecset és pagoda.

Marx sátáni versei

„A kétkedő imája“ és az „Emberi büszkeség“ című Marx-versek az ember legmagasztosabb imái a saját nagyságért. Ha az ember arra van kárhoztatva, hogy saját nagysága által pusztuljon el, akkor az kozmikus katasztrófa, de ő Istenhez hasonló lényként hal majd meg, démonoktól gyászolva. Marx „A regös“ című balladája az énekes Isten elleni siralmairól szól, aki művészetét nem ismeri és nem akceptálja. E művészet a pokol sötét mélységéből ered, „megbabonázza az elmét, elvarázsolja a szívet, tánca pedig a haláltánc.“⁴¹ Az énekes kihúzza kardját, és a költő lelkébe döfi.

„Művészet, amely a pokol sötét mélységéből ered, amely megbabonázza az elmét“ ... Ez az amerikai forradalmár, Jerry Rubin „Do it“ („Tedd“) című művében olvasható szavakra emlékeztet. „Van ifjúságunk, zenénk, szexünk, kábítószerünk és árulással összefonódó lázadásunk. E kombinációt nehéz túlszárnyalni.“⁴²

Az „Emberi büszkeség“ című versében Marx beismeri, hogy célja sem nem a világ megjobbítása, sem pedig annak megreformálása vagy forradalmasítása, hanem egyes-egyedül annak elpusztítása, és romjai felett való örvendezés:

„Megvetéssel vetem a vizsály kesztyűjét
a világ képébe,
és nyugodt fölényel szemlélem
e törpe-óriás összeomlását,
amelynek bukása gyűlöletem nem fojtja el.
Az istenekhez hasonlóan járhatok.
Győzelmesen vonulok végig rombirodalmukon,
minden szó tűz és cselekedet,
keblem a teremtő kebléhez hasonló.“⁴³

Marx belső harc után fogadta el a sátánizmust. A verseket, a bensőjében tomboló harc termékeit, életének egy komoly betegségekkel terhelt időszakában fejezte be. Ebben az időben afeletti bosszúságáról beszél, hogy olyan felfogásból kénytelen erényt faragni, amelyet ő maga megvet. Betegnek érzi magát.⁴⁴

Marx kommunizmushoz való közeledésének kiemelkedő fontosságú motivációja egyik barátja, Georg Jung, Ruge-hoz írott leveléből tűnik ki világosan: ez pedig nem a proletariátus emancipációja, és nem is egy jobb társadalmi rend létrehozása. Jung írta: „Ha Marx, Bruno Bauer és Feuerbach arra az elhatározásra jutnának, hogy alapítanak egy teológia-filozófiai lapot, akkor Isten legjobban teszi, ha maga köré gyűjti angyalait, és önsajnálathoz süllyed, mert a hármasnak bizonyára sikerül kiűznie őt mennyéből ...”⁴⁵

Ezek a versek lennének Marx egyedüli kimondottan sátáni írásai? Ezt nem tudjuk biztosan, ugyanis írásainak nagy részét titokban tartják azok, akik kéziratait őrzik.

Albert Camus írta „A lázadó ember”-ben, hogy Marx és Engels művei közül mintegy harminc kötetnyit nem hoztak nyilvánosságra, továbbá itt juttatja ama vélekedését is kifejezésre, amely szerint ezek nem sok hasonlóságot mutatnak azzal, amit marxizmusnak szokás nevezni.

Ezt olvasva megkértem egyik titkárnőmet, hogy érdeklődjék meg a moszkvai Marx-Lenin Intézetnél, hogy igaz-e a francia író kijelentése.

A válasz az igazgatóhelyettestől, M. Mesedlov professzortól jött. Miután Camus állítását hazugságnak minősítette, megerősítette annak szemrehányásait. Azt írja, hogy még csak nem is tervezik Marx és Engels első kiadásának kiegészítését. Csupán 13 kötet jelent meg a 100-ból. Egyszerűen nevetséges a magyarázkodása, hogy a II. világháború akadályozta volna meg a kötetek nyomdába kerülését. A levél 35

évvel a háború befejezése után íródott, és a szovjet állami kiadónak minden bizonnyal elegendő eszköz áll rendelkezésére.

Ebből a levélből nyilvánvaló, hogy a szovjet kommunisták rendelkeztek bár a 100 kötetnyire való kézirattal, mégis csak 13-at adtak ki. Az egyetlen lehetséges magyarázat az, hogy Marx legtöbb gondolatát titokban akarják tartani.

Marx zilált élete

Minden aktív sátánista magánélete zilált. Ez a megállapítás Marxra is igaz.

Arnold Künzli „Marx Károly: egy lélekrajz”⁴⁶ című művében írt erről az életről, amely két lánya és veje öngyilkosságához vezetett. Három gyermek alultápláltság miatt halt meg. Laura lánya, aki a szocialista Laforgue-hoz ment feleségül, három gyermeket vesztett el, majd mindketten öngyilkosságot követtek el. Eleanor lánya is ilyen módon vált meg az élettől férjével együtt. Ő meg is halt. Férje az utolsó pillanatban meggondolta magát. Marx nem érezte kötelességének, hogy családja eltartásáról gondoskodjon, pedig ez – ha csak roppant nagy nyelvtudását vesszük is figyelembe – nem esett volna nehezére. Koldulásból élt Engelsnél. Szolgálólányától egy törvénytelen gyermeke is született, akit később Engels nyakába varrt. Engels el is játszotta szerepét a komédiában. Emellett erősen ivott is. E tényrt Rjazanov, a moszkvai Marx-Engels Intézet igazgatója is elismeri „Marx Károly mint gondolkodó, ember és forradalmár”⁴⁷ című könyvében.

Eleanor volt Marx kedvenc lánya. Tussynak nevezte, és gyakran mondogatta, hogy „Tussy olyan, mint én”. A lányban egy világ omlott össze, mikor Engels a halálos ágyán bevallotta neki ezt a botrányt. Ez vezetett végül is öngyilkosságához.

Figyelemre méltó, hogy Marx a „Kommunista Kiáltvány”-

ban szidja a kapitalistákat, kiknek „rendelkezésére állnak proletárjaik asszonyai és lányai“.

Létezik azonban egy még sötétebb pont Marx, a nagy forradalmár életében.

A német újság, a „Reichsruf“ 1960. január 9-i száma cikkezett arról, hogy Raabe, osztrák kancellár, Nyikita Hruscovnak Oroszország akkori diktátorának ajándékozta Marx Károly egy levelének eredetijét. Hruscov egyáltalán nem örült ennek, ugyanis a levél bizonyíték volt arra, hogy Marx annak az osztrák rendőrségnek volt fizetett informátora, amely a forradalmárok megfigyelésére specializálódott.

A levelet véletlenül találták meg egy titkos archívumban. Utalásokat tartalmazott azzal kapcsolatban, hogy Marx, az informátor, londoni száműzetése alatt tudósításokat írt elvtársairól. Minden egyes információért átszámítva negyven német márkát kapott. Adatai a Londonban, Párizsban és Svájcban száműzetésben élő forradalmárookra vonatkoztak.

Ruge is Marx spiontevékenysége áldozata lett, jóllehet ő Marx közeli barátjának tartotta magát. Több baráti hangnemben íródott levél is megmaradt, amely megerősíti ezt.

Rolv Heuer a „Zseni és gazdagság“-ban Marx szörnyű anyagi helyzetéről tudósít. Berlini egyetemi éve alatt Marx évente 700 tallér zsebpénzt kapott apjától.⁴⁸ Ez egy hatalmas összeg volt abban az időben, amikor a lakosság alig 5%-ának volt jövedelme magasabb, mint évi 300 tallér. Élete folyamán Marx kb. hat millió francia frankot kapott Engelstől (a Marx-Lenin Intézet adatai).

Állandóan örökségeket hajkurászott. Miközben egyik nagybátyja haldoklott, Marx így írt: „Ha meghal a kutya, végre kikerülök a csávából“⁴⁹ Engels válasza: „Gratulálok az örökség akadályát képező öreg Braunschweiger betegségéről szóló értesítéshez, és remélem, hogy végre beköszönt a katasztrófa“⁵⁰

Aztán meghalt a „kutya“. 1855. március 8-án írja Marx: „A

boldog eseményt, feleségem 90 éves nagybátyjának halálát tegnap közölték velünk. Anyósom így évi 200 tallért spórolhat meg, feleségem pedig 100 fontot kap majd; több lett volna, ha ez a kutya nem hagyja házvezetőnjére a pénz tetemes részét.⁴⁵¹

Azokkal szemben sem táplált azonban barátságosabb érzelmeket, akik közelebb álltak hozzá, mint nagybátyja. Édesanyjával sem beszélt többé. 1864. decemberében írja Engelsnek: „Két órával ezelőtt kaptam a táviratot anyám halálhíréről. A sors egy családtagot akart tőlünk. Egyik lábammal már a sírban álltam. Ilyen körülmények között nagyobb hasznom lehet, mint egy öregasszonynak. Trierbe kell utaznom az örökség miatt.”⁴⁵²

Ez volt az összes mondanivalója anyja halálával kapcsolatban. A továbbiakban elképzelhető, hogy milyen rossz volt Marx viszonya a feleségével. Kétszer hagyta ott őt felesége, bár mindkét alkalommal visszatért. Marx még a temetésére sem ment el.

Állandóan pénzzavarban volt, emellett sok pénzt veszített a tőzsdén; ő, a közgadász.

Marx igen művelt értelmiségi volt. Engels úgyszintén. Levezetésük ennek ellenére tele van trágárságokkal, ami ennél a társadalmi rétegnél szokatlan. Csak úgy hemzsegnek benne a mocskos szavak, és nem létezik egyetlen olyan levél sem, amelyből egy idealista szólna humanista vagy szocialista álmairól.

Mivel a sátánista szekta teljes titokban működött, így csak utalások vannak Marx idevonatkozó kapcsolataira. Rendezetlen élete azonban talán a mostanáig vizsgált bizonyítékláncolat további láncszemének is tekinthető.

Engels „ellenmegettérése“

Mivel Engels nagy szerepet játszott Marx életében, néhány szó róla is szeretnék szólni. Engels pietista családban nőtt fel. Fiatalkorában szép keresztény verseket írt.

Marxszal való találkozása után azonban így írt róla:

„Ki ez a féktelen üldöző?
Egy fekete fickó Trierből (Marx szülővárosa),
egy markáns szörnyeteg.
Ő megy, nem szökdécsel, sarkára ugrik,
és tombol teljes dühvel, mintha az égi sátrat akarná
a földre rántani, öklét rázza az ég felé, tombol,
mintha üstökét tizezer ördög tartaná.“⁵³

Azután merültek fel kételyek Engelsben keresztény hitéve kapcsolatban, hogy elolvasta a liberális teológus, Bruno Bauer könyvét. Nagy harc kezdődött el szívében. Ebben az időben írja: „Naponta imádkozom, majdnem egész nap, hogy megtudjam az igazságot; ezt azóta teszem, mióta kételkedni kezdtem. Mégsem jutok vissza a ti hitetekhez ... A szemem könnybe lábad, miközben ezeket írom.“⁵⁴

Engels nem talált vissza többé Isten Igéjéhez, és ahhoz csatlakozott, akiről maga is mint „Szörnyeteg, akit ezer ördög szállt meg“⁵⁵ nyilatkozott. Egy „ellenmegettérés“ történt életében.

Miféle ember is volt Bruno Bauer, aki ilyen döntő szerepet játszott Engels keresztény hitének összerombolásában, és aki Marxot is támogatta új, antikrisztusi terveinek megvalósításában? Démonokkal paktált volna? Engelshez hasonlóan ő is hívőként kezdte, később még a Biblia kritikusa is támadó konzervatív teológus lett. Ezt követően vált a Szentírás radikális kritikusává és egy materialista kereszténység alapítójává, amely azt állította, hogy Jézus csupán ember, nem

pedig Isten Fia. Bauer 1841. december 6-án írja Arnold Ruge-nak, aki Marx és Engels barátja is volt:

„Itt, az egyetlen szép számú hallgatóság előtt tartok előadásokat. Szinte nem ismerek magamra, ahogy istenkáromlásaimat szólok a katedráról. Olyan nagyszerűek, hogy ezeknek a gyerekeknek, akiket senki sem sérthetne meg, a haja is égnek áll. E káromlások hirdetése közben arra gondolok, amint otthon ájtatos képpel munkálkodom a Szentírás és a Jelenések könyve apológiáján. Egy gonosz démon mindig akkor támad rám, amikor a katedrára lépek. Ilyenkor pedig rendszerint olyan gyenge vagyok, hogy engednem kell neki ... Ez a bennem lévő káromló szellem akkor nyugszik csak meg, ha engedélyt kapok arra, hogy egy ateista rendszer professzoraként nyilvánosan prédikáljak.“⁵⁶

Ugyanaz a Moses Hess beszélte rá Engelst, hogy kommunista legyen, mint aki Marxt is meggyőzte. Hess írja egy Engelsszel való kölni találkozás után: „Túl buzgó kommunistaként távozott. Így tudom végezni a pusztítás munkáját.“⁵⁷ Ez lett volna Hess életének főcélja? Lucifer életcélja is ez volt.

Engels soha nem tudta gondolataiból igazán kitörölni korábbi kereszténysége nyomait. 1865-ben elismerően beszél a reformáció éncéről, az „Erős vár a mi Istenünk“-ről. „Győzdelmes himnusz, amely a 16. század Marscillaise-évé vált“⁵⁸, állítja. És ez nem Engels egyedüli megjegyzése a kereszténység mellett.

Engels tragédiája majdnem megkapóbb fejlődést mutat, mint Marxé. Figyeljük meg,

hogyan írt fiatal korában az az ember, aki később Marx legfontosabb társa lett a vallás szétrombolásában:

1. „Úr Jézus Krisztus, Isten Fia,
ó, szállj alá trónodról,
és mentsd meg lelkemet!

Ó, jöjj boldogsággal,
Te, az Atya dicsőségének fénye,
és add meg, hogy csak Téged válasszalak!
Kedves, csodás és fájdalomtól mentes az öröm,
ha ott fenn,
Üdvözítünk, Téged dicsérünk!

2. Add, hogy majd egykoron,
ha a halál hozzám közelit,
akkor is Tehozzád ragaszkodjam;
Hogy mikor szemem lecsukódik,
s szívverésem leáll,
Benned hüljek ki boldogan!
Azután pedig ott fenn, szellemem Téged dicsér,
véget nem érõn,
mert a Te kezekben van.

3. Bár itt lenne már, az öröm órája,
amelyben szerető kebleden
a halálból újra felmelegszem.
Akkor meglátom majd, köszönöm, Istenem,
mindazokat, kik szeretteim voltak,
s átölelem őket mindörökre.
●örökké, örökké, örökké élve,
Elõtted állva, Téged látva,
Életem újra kivirágzik majd.

4. Azért jöttél, hogy megváltsd az emberiséget
a haláltól, hogy megszabadítsd a gonosztól,
hogy boldogságod és üdvösséged hozd nekik.
Ha alászállsz majd a földre,
Általad minden újjá lesz,
és mindenkinek megadod jussát.”⁵⁰

Miután Bruno Bauer elvetette a kételkedés magját Engels szívében, Engels így ír barátainak: „Meg van írva: ‘Kérjétek és adatik néktek!’ Mindenütt keresem az igazságot, ahol megvan a reményem arra, hogy nyomára bukkanok. De igazságokat egyelőre nem tudom örök igazságként elfogadni. Hiszen írva van az is: „Keressetek és találtok! (...) Avagy ki az az ember közületek, a ki ha az ő fia kenyeret kér tőle, követ ad néki? (...) mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok jókat azoknak, a kik kérnek tőle?!“

Könnyek szöknek a szemembe, miközben e szavakat írom. Mélyen megrendültem, de érzem, még nem veszem el. Isten színe elé fogok járulni, Aki után vágyik a lelkem. Ez is a Szent Szellem bizonyossága. Általa szeretek, és Vele halok majd meg ... Isten Szelleme bizonyosságát adja szellememnek, hogy Isten gyermeke vagyok.“⁶⁰

A sátánizmusban rejlő veszélyeknek nagyon is tudatában volt. A „Schelling, der Philosoph in Christo“ című könyvében írta Engels: „Az irtóztató Francia Forradalom óta az emberiség jó részét egy egészen új ördögi szellem vette hatalmába, és olyan gögösen és szemérmetlenül ütötte fel fejét az istentelenség, hogy önkéntelen is arra gondol az ember, hogy az Írás próféciai vannak beteljesülőben. Vegyük csak szemügyre, mint is mond az Írás az utolsó idők istentelenségéről. Az Úr Jézus mondja a Máté 24,11-13-ban: „És sok hamis próféta is támad, a kik sokakat elhítenek. És mivelhogy a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban meghidegül. De a ki mindvégig állhatatos marad, az idvezül. És az Isten országának ez az evangélioma hirdettetik majd az egész világon, bizonyosságul minden népnek; és akkor jö el a vég.“ És a 24-es vers: „Mert hamis Krisztusok és hamis próféták támadnak, és nagy jeleket és csodákat tesznek, annyira, hogy elhítenek, ha lehet, a választottakat is.“ Pál mondja a 2Tessz 2,3f-ben: „...és megjelenik a bűn embere, a veszedelemnek fia. A ki ellene veti és

fölébe emeli magát mindannak, a mi Istennek vagy istentiszteletre méltónak mondatik, annyira, hogy maga ül be mint az Isten az Isten templomába, Isten gyanánt mutogatván magát (...) A kinek eljövetele a Sátán ereje által van, a hazugságnak minden hatalmával, jeleivel és esodáival, És a gonoszságnak minden csalárdságával azok között, a kik elvesznek: mivelhogy nem fogadták be az igazságnak szeretetét az ő idvességökre És azért boesátja reájok Isten a tévelygés erejét, hogy higgyenek a hazugságnak: hogy kárhoztassanak mindazok, a kik nem hittek az igazságnak, hanem gyönyörködtek az igazságtalanságban.”

Engels időnként úgy idézi a Bibliát, mint a leghivőbb teológus. Aztán így folytatja: „Ez már nem egyszerűen közöny vagy hidegség az Úrral szemben. Nem, ez már nyíltan bevallott gyűlölködés, és mindenféle szekta vagy párt helyett csak két dolog létezik: keresztények és antikrisztusok ... A hamis prófétákat most magunk között látjuk.

Ezek egyik helyről a másikra vonulnak Németországban, és mindenhova beszivárognak, ahova csak tudnak. Sátáni tanait hirdetik a piacokon, és az ördög zászlaját hordozzák egyik városból a másikba, maguk után vonva a szerenesétlen ifjúságot, hogy a pokol és a halál legmélyebb szakadékába taszítsák.”

Végül a Jelenések könyve szavaival fejezi be: „Légy hív mind halálig, és néked adom az életnek koronáját.”⁶¹

Az, aki ilyen verseket és intelmeket irt a sátánizmus ellen, aki könnyes szemmel imádkozott, hogy megmeneküljön ettől a veszélytől, az az ember, aki Marxot úgy jellemezte, mint valakit, akít ezer ördög szállt meg, lesz Marx legszorosabb munkatársa ebben az ördögi harcban, amelyet „minden vallás és morál ellen vívott.”⁶²

Ide vezetett a liberális teológia. Marxszal és Engelsszel együtt bűnrészes sok millió ártatlan halálában, amelyet a kommunizmus okozott.

Marx egész nemzeteket gyűlölt

Marx egész beállítottsága és társalgása sátáni jellegű volt. Zsidó léte rosszindulatú antiszemita könyvet „A zsidókérdés” címmel. 1856-ban a „The New York Tribune”-ban jelent meg „The Russian Loan” („Az orosz kölcsön”) című cikke, amelyben a következőket olvashatjuk: „Tudjuk, hogy minden zsarnok mögött egy zsidó áll, mint ahogyan minden pápa mögött egy jezsuita. Ahogyan a jezsuiták hada minden szabad gondolatot megöl, volna esélyük a sikerre az elnyomottaknak is; a kapitalisták által felbujtott háborúk hasznossága véget érne, ha nem a zsidókért folytatnák őket, akik az emberiség gazdagságán élôsködnek. Nem csoda, hogy Jézus 1856 évvel ezelôtt kiüzte az uzorásokat a templomból. Azok épp olyanok voltak, mint a ma uzorásai, amelyek zsarnokok és zsarnokságok mögött álltak. Többségük zsidó. Az a tény, hogy a zsidók olyan erôsek lettek, hogy a világ épségét veszélyeztetik, arra ösztönöz bennünket, hogy leleplezzük szervezeteiket és céljaikat, hogy büzük a világ munkásait harcra ösztönözze e nyavalya kiirtására.” Ennél gonoszabban Hitler se igen beszélt.

Különös, de gyakran ezzel ellentétes hangnemben is írt, mint pl. „A tőke” első kötetében a „Manufaktúrák kapitalista jellege” címszó alatt: „A kiválasztott emberek homlokára volt írva, hogy ők Jahvéi.”

Sok más zsidó kommunista is követte Marx példáját a zsidógyűlöletben.

Ruth Fischer, neves német zsidó kommunistavezér és a Parlament tagja, mondta: „Zúzzátok szét a zsidó kapitalistákat, akasszátok őket a lámpaoszlopokra; lábbal tapossátok őket.”⁶³

Hogy miért csak a zsidó kapitalistákat, s a többieket nem, a kérdés megválaszolatlan marad.

Marx nemcsak a zsidókat gyűlölte, hanem a németeket is:

„A verés az egyetlen eszköz, amely életre kelti a németeket.”

Beszél még az „idióta német nép”-ről, a „németek visszasztító szűklátókörűségé”-ről, és azt írja: „A németeket, kínaiakat és zsidókat csak a házalókhoz vagy zsidárusokhoz lehet hasonlítani.”⁶⁴ Az oroszokat „káposztazabálók”-nak⁶⁵ nevezte. A szláv népek szerint „etnikai szemét”⁶⁶. Gyűlöletét sok nemzet felé kinyilvánította, ezzel szemben soha nem beszélt arról, hogy szeretne volna valamelyiket.

1848-ra visszatekintve Marx a „szláv csöcselék”-ről írt, amely alatt az oroszokat, a cseheket és a horvátokat értette. Ezeknek a „visszamaradott” népeknek sorsszerűen „az az azonnali feladatuk, hogy egy világforrongásban elsüllyedjenek. Az elkövetkezendő világháborúnak nem csak az lesz a következménye, hogy a reakciós osztályok és dinasztiák, hanem hogy egész reakciós népek tűnnek el a földről. Ez nagy előrelépés lesz. A nevük is megszűnik.”⁶⁷

Sem Marxot, sem Engelst nem aggasztotta emberek millióinak pusztulása. Az előbbi írja: „Egy csendes, elkerülhetetlen forradalom megy végbe a társadalomban; egy forradalom, amely éppoly kevésbé törődik az általa szétrombolt emberi életekkel, mint egy földrengés az általa romba dőlt házakkal. Azok az osztályok és fajok, amelyek gyengének bizonyulnak az új életfeltételek között, el fognak pusztulni.”

Engels ugyanebben a hangnemben írt: „A következő világháború egész reakciós nemzetek eltűnéséhez vezet majd. És ez is haladás.”⁶⁸

„Nyilvánvaló, hogy mindez nem történhet meg egyik vagy másik törékeny nemzeti virágszál összetaposása nélkül. Erőszak és könyörtelenség nélkül azonban semmire sem megyünk a történelemben.”⁶⁹

Marx, aki a proletariátus élenjáró harcosa szerepében tetszelgett, „süketek, szélhámosságok és szamarak” társaságának nevezte ezt a réteget.

Engels nagyon jól tudta, hogy mit várhat tőlük. Azt írja: „A demokratikus, a vörös, sőt a kommunista banda soha nem fog szeretni bennünket.“

Marx a sötétbőrűeket „idiótáknak“ titulálta, és magánlevelezésében következetesen a sértő „nigger“ kifejezést használta.

Riválisát, Lassalle-t „zsidó nigger“-nek nevezte, és nem hagyott kétséget affelől, hogy e kifejezés nem pusztán egyetlen személynek szóló megvetésének jelzője. „Teljesen világos számomra, hogy ő – mint azt fejformája és hajának tulajdonságai is mutatják – négerektől származik. Ez Mózes Egyiptomból való menekülésével függ össze (amikor is az anyja vagy az apai nagyanyja egy négerrel közösült) ... Ezenkívül önző előremenetele is a négerkéhez hasonlatos.“

Marx még a észak-amerikai rabszolgaság mellett is síkra szállt. Ezzel kapcsolatban vitái is voltak barátjával, Proudhonnal. ● ugyanis az Egyesült Államok esetében a rabszolgák emancipációjának híve volt. Marx így válaszolt: „A rabszolgaság nélkül Észak-Amerika, a legprogresszívabb ország, egy patriarchális országgá alakulna át. Törölje Észak-Amerikát a világtérképről, s az anarchia, a modern kereskedelem és civilizáció teljes összeomlásának lesz szemtanúja. A rabszolgaság megszüntetésével törli Amerikát a nemzetek térképéről.“⁶⁹

Marx egyik művének címe: „Ördög vigye a briteket“. Ilyen jellegű javaslatai ellenére jócskán akad marxista Angliában és Amerikában is.⁷⁰

Sátán a családban

Marx kedvenc lánya, Eleanor, atyai jóváhagyással lett Edward Aveling felesége. Ez a férfi olyan témákról tartott előadásokat, mint pl. „Isten rossz mivolta“. (A sátáni gondolat. Az ateistákkal ellentétben ők nem tagadják Isten létét, ha csak nem egyesek szándékos megtévesztésére. Tudnak létezéséről, csak

mint gonoszt írják le.) Előadásaiiban azt próbálta bebizonyítani, hogy Isten a „poligámia pártfogója és a tolvajok bujogatója”. Az istenkáromlás jogát képviselte⁵¹.

Marx választott sógora e mozgalom előjárója volt. Az alábbi vers alapján benyomást szerezhethünk e körök sátánizmushoz való szellemi hozzáállásáról:

„Szabadon és vakmerőn szálljanak verseim hozzád,
ó, Sátán, a bankett királya.
Elég kántálásodból, ó, pap.
Mert sosem kell Sátánnak mögötted állnia.
A te lélegzeted, ó, Sátán, ihleti versemet,
amely szellemből az istenekkel dacolok.
A papi királyokról és az embertelen királyokról.
A te villámod az, amely megremegteti a kedélyeket.
Ó, szellem, ki messze jársz az egyenes úttól,
Sátán kegyelmes. Lásd, Heloise!
Mint ahogy a forgószeél szárnyait kibontja,
Megy előre, ó, nép, Sátán, a Nagy!
Üdv, az Értelemnek, a nagy Jogosságnak!
Szálljon hozzád a tömjén füstje és az eskük!
Mert a papok istenét te trónfosztottad.”⁵²

Egy cselédlány leleplezése

Az amerikai parancsnok, Sergius Riis, Marx egyik tanítványa volt. Marx halálának hírére mélyen megrendülve érkezett Londonba, hogy felkeresse a házat, amelyben tisztelt tanítója lakott. A család elköltözött onnan. Az egyetlen személy, akinél érdeklődni tudott, Marx egykori cselédlánya volt. Ez a lány nyilatkozta e meglepő szavakat: „Istenfélő ember volt. Amikor beteg volt, egyedül imádkozott a szobájában egy sötét gyertya előtt. A homlokára ilyenkor egy mérőszalag-szerű

valamit kötött.⁴⁷³ Ez az imaszíjra enged következtetni, amelyet a zsidók ima közben viseltek. Marxot azonban megkeresztelték. Zsidó vallását soha nem gyakorolta. Aztán pedig Isten ellen harcolt. Vallásellenes könyveket írt, gyermekeit pedig ateistáknak nevelte. Miféle ceremónia volt akkor az, amit egy tudatlan eseléd imának tartott? A zsidók előtt ugyanis soha nincs ima közben egy sor égő gyertya. Lehetséges, hogy itt valami mágikus praktikáról volt szó?

Azt is tudjuk, hogy Marx, az állítólagos ateista, a munkaszobájában egy Zeusz mellszobrot tartott. A görög mitológiában Zeusz, egy félelmetes pogány istenség, szörnyeteggé változott át, és bilinesekbe verte Európát – éppen úgy, ahogyan azt később a marxizmus is megtette. A vadságáról ismert Zeusz meztelen alakja az egyetlen vallásos szimbólum az Egyesült Nemzetek aulájában is New Yorkban.

Családi levelek

További lehetséges utalásról tudósít az a levél, amelyet Marx Edgár fiától kapott 1854. március 31-én. A levél a következő megdöbbenő szavakkal kezdődik: „Kedves Ördögöm!”⁴⁷⁴ Ki hallott valaha olyat, hogy egy fiú az apját így szólítja meg? – Csak a sátánistáknál. Vajon fiát is beavatták?

Az mindenesetre feltűnő, hogy felesége egyik 1844. augusztusában íródott levelében a következő módon fordul férjéhez: „Utolsó pásztorleveled, főpap és a lelkek püspöke, a te szegény juhodat békével és nyugalommal töltötte el ismét.”⁴⁷⁵

Marx a „Kommunista Kiáltvány”-ban arról beszél, hogy minden vallást el kell törölni. Az ember úgy gondolná, hogy ebbe a sátánkultusz is beleértendő. Felesége azonban főpapnak és püspöknek szólítja. De melyik vallásról van szó? A sátáni az egyetlen európai vallás, amelynek főpapja van. Miféle pásztori leveleket írhatott az az ember, akit ateistának

tartottak? S mi lett ezek sorsa? Ez Marx életének feltáratlan fejezete.

Életrajzi tanúbizonyságok

Egyes Marxszal foglalkozó életrajzírók éreztek talán valamiféle összefüggést a sátánizmus és könyvei témái között, de mivel nem volt meg hozzá a szükséges szellemi háttérük, nem tudták mit kezdeni a szemük előtt lévő tényekkel. Tudósításuk ennek ellenére érdekes.

A marxista Franz Mehring írja „Marx Károly” című könyvében: „Az apa néha titkos félelemmel nézett a fiában lévő „démon”-ra, bár nem sokkal fia huszadik születésnapjára sajnos meghalt ...”⁷⁶ De ahogyan az ember oly sokszor nem látja át tettei végső következményeit, Heinrich Marx sem gondolt és nem is gondolhatott arra, hogy a magas színvonalú polgári képzés, amit ő értékes hozományának szánt fia számára, csak a félelmetes „démon” kiszabadulásához járult hozzá.”⁷⁷

Marx kétségek közt halt meg, mint minden ördögimádó. 1883. május 25-én írja Engelsnek: „Milyen haszontalan és üres az élet, de mégis milyen kívánatos.”⁷⁸

Marx nagy keresztények kortársa volt, mint pl. az emberbarát Dr. Barnardo, a nagy prédikátor, Charles Spurgeon és William Booth tábornok. Mindannyian Londonban éltek, nem messze tőle. Soha nem tesz róluk említést. Észrevétlenek maradtak.

Marx mögött olyan titok húzódik, amelyet csak kevés marxista ismer. Lenin írta: „Fél évszázad eltelte után sines még egyetlen marxista sem, aki Marxot megértette volna.”⁷⁹

Lenin életének titka

Lenin életében is volt egy titok.

E könyv első kiadásának írásakor még nem volt tudomásom arról, hogy Lenin személyesen is belebonyolódott volna a sátáni szekta bizonyos szertartásaiba. Időközben azonban elolvastam Trockijtól „A fiatal Lenin“-t; Trockij Lenin közeli barátja és harcostársa volt. Ő ír arról, hogy Lenin 16 éves korában letépte nyakából a keresztet, ráköpött és megtaposta azt – ez pedig elterjedt sátáni szertartás.

Kétségtelenül sátáni ideológiák uralták. Mi mással lehetne különben magyarázni annak a levélnek a sorait, amelyet 1913. november 13-14-én intézett Maxim Gorkij orosz íróhoz:

„A bűnök millióit, sorscsapásokat, szorongattatásokat és járványokat könnyebben felismerné a nép – és éppen ezért ezek kevésbé is veszélyesek –, mint hogy fogalmat tudna alkotni egy kis spirituális istenről, amely a legékesebb köntöst viseli?“⁸⁰

Mint minden követőjét, Sátán végül őt is becsapta.

Lenin úgy érezte, hogy a következő megjegyzéseket kell tennie a szovjet állammal kapcsolatban:

„Az állam nem úgy működik, mint szeretnénk. Hogy hogyan működik? A kocsi nem engedelmeskedik. Ül valaki a kormánynál, és úgy tűnik, mintha ez a valaki vezetné, de a kocsi nem a kívánt irányba halad. Úgy halad, ahogyan egy másik hatalom irányítja.“⁸¹

Mi az a titokzatos hatalom, amely fölötté állt még a bolsevik vezetők terveinek is? Kiszolgáltatták volna magukat egy olyan hatalomnak, amelyet uralni gondoltak, s amely mégis hatalmasabbnak bizonyult, és a kétségekbe taszította őket?

Egy 1921-ben kelt levelében írja: „Mindannyian megérdemelnénk, hogy egy bűdös akasztófán végezzük. Még nem

adtam fel a reményt, hogy ez meg is fog történni, mert ezt az oesmány bürokráciát nem tudjuk kiűzni. És ha netalán beköve - kezne, rendben volna.”⁴⁸²

Ez volt Lenin utolsó reménysége: egy a kommunizmus ügyéért vívott harcok élet után – jogos ítéletet nyerve egy büdös akasztófán végezni. E reményei életében nem váltak valóra, de Sztálin csaknem minden munkatársát meggyilkoltatta, egyiket a másik után, miután azok nyíltan beismerték, hogy más hatalmaknak szolgáltak, mint a proletariátus, amelynek ők állítólag segíteni akartak.

Micsoda beismerés az, amit itt Lenin tesz! „Remélem, hogy egy büdös akasztófán végzem!” Érdekes, hogy Lenin 13 éves korában leírt néhány sort, amelyet profétikus költészetnek is nevezhetnénk, s amelyben ő mintegy megjósolta a romot, amellyé végül élete vált.

Elhatározta, hogy az emberiséget fogja szolgálni, de Isten nélkül. Azt írja:

„Ha életedet önszántadból másokért áldozod, sajnos szomorú sors lesz a jussod, mert áldozatod teljesen hiábavaló lesz.”⁴⁸³

Milyen éles az ellentét egy másik harcossal, a Pál apostolla való összehasonlításban, aki élete végén a következőket mondja:

„Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam:

Végezetre eltétetett nékem az igazság koronája, amelyet megad nékem az Úr ama napon, az igaz Bíró” (2 Tim 4.7-8)

Létezik olyan, hogy „túl késő” van. Ézsau könnyek között bánta meg, hogy eladta elsőszülöttségi jogát, de az alkut nem lehetett meg nem történné tenni.

Lenin, a szovjet állam alapítója, halálos ágyán a következőket mondta:

„Nagy hibát követtem el. Úgy érzem, mintha belevesztem volna a számtalan áldozat vérének óceánjába. De nincs visszaút. Ahhoz, hogy országunkat, Oroszországot megmentsük,

olyan emberekre lenne szükségünk, mint Assisi Ferenc. Tíz ilyen emberrel meg lehetne menteni Oroszországot.”

Buharin, Sztálin, Mao, Ceausescu, Andropov

Talán érdemes volna egy pillantást vetni néhány modern marxistára is. Buharin, a kommunista Internacionálé főtitkára és a marxizmus fő kidolgozóinak egyike századunkban, már egészen fiatalon, 12 éves korában tudta, mivel ismerte a Jelenések könyvét, hogy ő antikrisztus akar lenni. Amikor az Írásból megtudta, hogy az antikrisztus a nagy Apokalipszis-beli parázna fia, mindenképpen azon volt, hogy anyjára bizonyítsa, hogy ő is szajha volt valaha.

Sztálinról azt írja: „Ő nem is ember, hanem ördög.”⁴⁸⁴

Buharin túl későn ismerte fel, hogy kinek került a kezébe. Egyik levelében, amelyet letartóztatása és kivégzése előtt tanított be feleségének, írja: „Az életem véget ért. Fejemet a hóhér pallosa alá hajtom. Érzem tehetetlenségemet e pokoli apparátussal szemben.”⁴⁸⁵ Azok után, hogy közreműködött a szovjet állam nyaktilójának felállításában, amelyen aztán milliókat gyilkoltak meg, fel kellett ismernie, hogy annak terve a pokolban készült. Antikrisztus akart lenni, s ehelyett egy áldozata lett.

Kaganovics, Sztálin sógora és közeli munkatársa, így ír róla naplójában:

„Elkezdtem megérteni, hogyan volt képes Sztálin istent csinálni magából. Egyetlenegy emberi ismertetőjegye sem volt. Még ha kimutatta is érzéseit, úgy tűnt, mintha azok nem saját bensőjéből fakadnának. Olyan hamisak voltak, mint a tankon a pikkelyek. És emögött a pikkelyek mögött rejtőzködött a tulajdonképpeni Sztálin – egy darab acél. Érthetetlen módon meggyőződésemm volt, hogy örökké fog élni ... Ő egyáltalán nem volt emberi.”

„Rózsa (Kaganovics felesége) mesélte, hogy azt parancsolta neki, hogy zokniban másszon fel egy fára. Az az érzésem, hogy semmi emberi nincs benne. Pedig úgy néz ki, mint egy normális ember. Ez számomra rejtély. De miket is írok én itt?! Megbolondultam volna magam is?”

Sztálin beszámolt Kaganovicsnak spirituális gyakorlatairól. A különböző vallások hívei a szépről, bölcsről, jóról medítálnak, hogy ez által nagyobb szeretethez jussanak. Sztálin ennek pontosan ellenkezőjében gyakorolta magát.

Azt mondta Kaganovicsnak: „Ha valakitől meg kell válnom akkor felnégyelve képzelem magam elé azt a valakit, és így már taszítolag hat rám. Néha közel áll hozzám egy-egy személy, amelyet azonban mégis el kell távolítanom a cél érdekében. Hogy mit is teszek ilyen esetekben? Magam elé képzelem ezt a személyt, amint szarik, büzt áraszt, és okád – és már nem is sajnálom. Minél hamarabb hagy fel e földön büzt árasztani, annál jobb. És aztán törlöm szívemből az illetőt.”

Sztálin egyik szórakozása az volt, hogy a lovak szeme elé zöld üveget rakott, hogy így a szénát fünek lássák. Az emberek szeme elé pedig az ateizmus sötét üvegét tette, hogy elrejtse előlük Isten füves legelőit, amelyek csak a hívő lelkeknek nyitottak.

A napló sok leleplező részletet tartalmaz. „Sztálin gyakran beszélt a vallásról úgy, mint legrosszabb ellenségünkről. Több okból is gyűlölte a vallást, és én is osztozom érzelmeiben. A vallás alattomos és veszélyes ellenség ... Sztálinnak is az volt a véleménye, hogy ama szülők számára, amelyek tagjai egy szektának, a legnagyobb büntetés az, ha elválasztják őket gyermekeiktől – attól teljesen függetlenül, hogy jogosan vagy jogtalanul ítélték-e el őket.”

„Azt hiszem, hogy ő titokban az asztrológiának hódolt. Mindig ámulatba ejtett egy különleges tulajdonsága. Mindig gyfajta álcázott tisztelettel beszélt Istenről és a vallásról. Elő-

ször azt gondoltam, hogy ezt csak beképzelem, de aztán lassan rájöttem, hogy benyomásom helyes volt. Mindenesetre nagyon óvatos volt, ha a témáról volt szó. Soha nem tudtam rájönni, hogy tulajdonképpen mi is volt pontosan a hozzáállása. Az mindenesetre világossá vált – különleges kapcsolat fűzi e témához. Azt például soha nem jelentette ki nyíltan, hogy ne létezne Isten ...“

„Jelenlétében az emberek valahogy nem önmaguk voltak. Mindannyian csodálták és tisztelték őt. Nem hiszem azonban, hogy a nemzet szeretetét élvezte volna; ő afelett állt. Még ha furesán hangzik is, volt benne egy korábban Isten számára fenntartott hely.“ A létezés egyik tragikus aspektusa, hogy az embernek ellenségei vannak, és hogy néha küzdenie kell ellenük. Marx azonban kedvét lelte ebben a szomorú szükség-szerűségben. Gyakran ismételt, kedvenc szavajárása volt: „Nincs szebb a világon, mint belemarni ellenségedbe.“^{85a}

Így nem is csoda, ha követője, Sztálin szerint a legszórakoztatóbb dolog baráti kapcsolatot ápolni valakivel, amíg az illető kebledre hajtja fejét – s akkor hátba szúrni; az az igazi szórakozás, ha nincs senki, aki túlszárnyalna ebben.^{85b}

Marx már jóval ezelőtt hasonlóan nyilatkozott. Így írt Engelsnek azon elvtársakról, akik más nézeteket vallottak: „Egyelőre meg kell tartanunk ezt a gazembert abban a hitben, hogy jó kapcsolatban vagyunk, aztán ha elég hatalmunk van, s eljő a megfelelő pillanat, eltesszük az útból. *d'une maniere ou de l'autre.*“^{85c}

Jellemző, hogy Sztálint több harcostársa is „démoni“-nak látta.

Milovan Gyilas, ismert jugoszláv kommunista vezető, aki Sztálint személyesen is jól ismerte, írta: „Nem abban állt Sztálin démoni creje és energiája, hogy a (kommunista) mozgalmat és annak minden tagját a zürzavar és a kábultság állapotába vitte, és így építete fel és biztosította rémuralmát ...?“⁸⁶

Hasonló módon vélekedett a Szovjetunió uralkodó osztályának egészéről is: „Azt a látszatot keltik, mintha hinnének egy jövő, osztályok nélküli társadalomban megvalósuló szocializmus ideáljában. A valóság azonban az, hogy a szervezett hatalmon kívül semmi másban nem hisznek.”⁸¹

Még Sztálin a sátánizmus mélységeiről mit sem tudó lánya, Sztvetlana Allilujeva is azt írja: „Berija-t (a szovjet belügy-miniszter) ördögi kötelék fűzte egész családunkhoz ...” Berija egy „borzalmas, alattomos démon ...”⁸² „Egy szörnyű démon vette birtokába apám lelkét.” Sztvetlana azt is megemlíti, hogy Sztálin a jóságot és a mindent megbocsátó szeretetet rosszabbnak tartotta a legnagyobb büncselekménynél is.

Ez a lényege a sátáni papi uralomnak, amely az emberiségnek oly nagy részét uralja, és amely terrorakciók háttérében áll világszerte.

Sztálin személyiségének lényegét megvilágítandó, az igazság kedvéért itt szükséges még néhány szó.

Egy földbirtokos és egy cselédlány házasságon kívüli gyermekeként született. Hírnevének megóvása érdekében apja egy cipészt vesztegetett meg, hogy vegye el a terhes lányt, de fény derült az ügyre. Gyermekkorában Sztálint „fattyú”-nak csúfolták. Sztálin már fiatalember volt, mikor meggyilkolva lettek rá vér szerinti apjára. A tett elkövetésével Sztálint gyanúsították, de semmit nem tudtak rábizonyítani.

Később, mint szeminarista, kommunista körökhöz csatlakozott. Ott beleszeretett egy Galina nevű lányba. Mivel a kommunisták szegények voltak, azt a feladatot kapta, hogy egy gazdag ember szeretőjeként pénzzel lássa el a pártot. Amikor ezt a javaslatot Sztálin is elfogadta, felvágta az ereit. Szerette Sztálint.

A párt őt magát lopásokkal bízta meg, amelyekben nagyon sikeres volt. Semmit nem tett félre a lopott pénzből saját maga számára.

Azzal is megbízták továbbá, hogy épüljön be a cári rendőrségbe. Informátorukként kettős játékot kellett üznie, és néhány jelentéktelen párttagot lebuktatnia, hogy hozzájuthasson a rendőrség titkos információihoz, s hogy védelmet biztosítson a fontos kommunisták számára.

Fiatalemberként Sztálin így az elképzelhető legrosszabb alkattal, neveléssel és képzettséggel indult. Fogékonyan a sátáni befolyások iránt. Azzá lett, ami álneve, „Sztálin” jelentése: mindenféle emberi érzés nélküli acélemberré.

(Andropov, a szovjetek későbbi miniszterelnöke, hasonló benyomásokat keltett az emberben, mint Sztálin. A francia külügyminiszter, Claude Cheysson, aki személyesen is találkozott vele, következőképpen írta le Andropovot a párizsi „Le Monde”-ban: „egy lelki melegség nélküli, kompjüterként dolgozó ember ... Semmiféle érzést nem mutat ... Szenvedélymentessége szélsőséges ... Nyelvezetében és geszikulációiban elvont, mint egy kompjüter.”)

Marxhoz, Engelshez és Bauerhez hasonlóan Sztálin is hívőként kezdte. 15 évesen írta első versét, amelynek kezdősorai: „Nagy a Mindenható gondviselése.” Mivel elhívást érzett, papnövendék lett⁴⁸⁹.

Ott nyílt meg aztán először a darwinizmus, majd a marxizmus tanai felé.

Forradalmárként eleinte a „Démono-svili” és „Beso-svili” álnevek alatt írt, amelyek grúz nyelven annyit tesznek mint „Démoni”, „Ördögi”⁹⁰⁻⁹¹.

A Vörös Hadsereg egyik később Sztálin által agyonlőtt vezetőjének, Tuhacevskijnek Trockaja nevű lánya írta apjáról, hogy szobájának keleti sarkában, ahol az ortodoxok rendszerint ikonjaikat tartják, ő egy sátánképet tartott.

Amikor a volt Csehszlovákiában egy kommunistát neveztek ki az Állami Vallásügyi Bizottság elnökévé, amely szervezet célja a hívők felkutatása és üldözése, az illető a „Hruza” nevet

vette fel, amelynek szlovák jelentése „Rémület“, és használják az „ördög“ megjelölésére is.

Argentínában az egyik terrorista szervezet vezetője a „Satanovszkij“ fedőnevet vette fel.

Anatole France neves francia kommunista volt, aki Franciaországban a szellem több nagy emberének tértitette meg a kommunizmushoz. Párizsban a démonikus művészetről megrendezett kiállításon a bemutatott tárgyak egyike egy szék volt, amelyet a kommunista író használt a sátáni szertartások elnöklete alatt. A felszarvazott karfákat és a szék lábait kecskebőr-bevonat takarta.⁹²

A londoni Highgate temető Anglia sátáni központja: itt temették el Marx Károlyt is. Ezen a síron a fekete mágia misztikus szertartásait mutatják be ma is.⁹³

Ez a hely inspirálta a „Highgatei vámpír“-t, aki 1970-ben lányokat támadott meg.⁹⁴

Hua-Guofeng, Kína egykori diktátora is itt tartotta beavatását.

Ulrike Meinhof, Gudrun Ensslin és más „vörös“ német terroristák szintén belebonyolódtak az okkultizmusba.⁹⁵

Az egyik legrégebbi ördögi szektának, a szíriai „Yezidi“-nek a leírását közölte az egyik szovjet ateista magazin, a „Nauka i religija“ (7/79). Ez volt az egyetlen vallásos szektát leíró cikk a magazinban, amely a legcsekélyebb kritikát sem kapta.

Mao írta: „Már 8 éves koromban gyűlöltem Konfuciuszt. A falunkban volt egy Konfuciusz-templom. Teljes szívemből kívántam, báresak lerombolhatnám a puszta földre.“⁹⁶

Normális dolog, hogy egy 8 éves gyereknek nincs más vágya, mint vallása lerombolása? Csak démoni személyiségeknek lehetnek efféle gondolatai.

Az erőszak kultusza

Engels írja az „Anti-Dühring”-ben: „A mindent átfogó szeretet az emberek felé – abszurditás.” És egy barátjához írott levélben: „A szeretet helyett gyűlöletre van szükségünk – legalább is jelenleg.”

Che Guevara írásai sok helyen Engels gondolatait visszahangozzák: „A gyűlölet a harc egy eszköze – irgalmatlan gyűlölet az ellenséggel szemben, olyan gyűlölet, amely az ember természetes határai fölé emeli a forradalmárt, és hatásos, romboló és hidegen számító gyilkoló géppé teszi.”

Az ördög is éppen ezzé akarja tenni az embert. Már eddig is túl szép sikereket ért el e téren az emberi faj sok hírhedt vezetőjénél. Több, mint elég a listába vehető személyek száma: Hitler, Eichmann, Mengele, Sztálin, Mao, Andropov, Pol Pot, stb.

Marx írja a „Kommunista Kiáltvány”-ban: „A kommunisták számára megvetendő volna nézeteik és szándékaik eltitkolása. Nyíltan vallják, hogy céljaikat csak minden eddigi társadalmi rend erőszakos összeomlása árán érhetik el.” Továbbá: „Csak egy mód van az eddigi társadalmak gyilkos haláltusájának és az új társadalom véres szülési görcseinek megrövidítésére, egyetlen módszer, amely leegyszerűsíti azt és koncentrálja – ez pedig a forradalmi terrorizmus.”^{66a}

Sok forradalom volt a történelemben. Valami célja mindegyiknek volt: az amerikai forradalom a nemzeti függetlenségért küzdött, a francia a demokráciáért. Marx az egyetlen, aki célként a „permanens forradalmat”, a terrorizmust és a vérontást jelöli meg. És ennek nincs célja. Egyetlen célja a végtelenségig vitt erőszak. Ez különbözteti meg a sátánizmust a szokásos emberi bűnösségtől.

„Halhatatlan mártírok”-nak, és „csodálatra méltóan rátermett munkatársak”-nak nevezte azokat terroristákat, akiket a cári Oroszországban gyilkosság miatt ítétek el.^{66b}

Engels is ír a „véres bosszúállásunk” -ról. A fogalom gyakran tér vissza nála. „Belül (Oroszország) – micsoda virágzó fejlődés. A merényletek száma nő.” – „Tegyük félre az erkölcs problémáját ... egy forradalmár számára minden eszköz jogos, amely a célt szolgálja, az erőszakos éppúgy, mint a látszólag gyengéd.”^{65c}

A marxista Lenin mondta a Kerenszkij-féle demokrácia idején Oroszországban: „Amire szükségünk van, az a vad energia, és ismét csak az energia. Meglep, jobban mondva megdöbben, hogy több, mint fél éve beszélnek már bombákról, anélkül, hogy megépítettek volna akár csak egyetlen egyet is.”⁶⁶

Az alábbi rövid idézetek további bepillantást nyújthatnak a kommunisták alapvető motivációiba:

Marx: „Háborút viselünk minden a vallásról, államról, országról és patriotizmusról alkotott elképzelés ellen. Az Istentől való elképzelés egy perverz civilizáció alaphangja. Meg kell semmisíteni.”

Lenin: „Élnünk kell minden esellel, minden fondorlattal, minden trükkel, minden ravaszsággal, minden törvénytelen módszerrel és az igazság mindenféle eltusolásával és elferdítésével. Az alapszabály a kapitalista állam ellentmondások érdekeinek kihasználása.”

„Kommunista Kiáltvány”: „A kommunisták számára megvetendő volna nézeteik és szándékaik eltitkolása. Nyíltan vallják, hogy céljaikat csak minden eddigi társadalmi rend erőszakos összeomlása árán érhetik el. Reszketések, uralkodó osztályok, a kommunista forradalomtól!”

Lenin: „Az ateizmus a marxizmus szerves része. A marxizmus – materializmus. Le kell győznünk a vallást. Ez minden materializmus alapja, így a marxizmusé is.”

Lenin mondta egyik beszédében 1922-ben: „Először Kelet-Európát hódítjuk meg, majd Ázsia tömegeit. Aztán hálózunk

be és ássuk alá az Egyesült Államokat, hogy harc nélkül essen a kezünkbe – mint egy túlérétt gyümölcs.”

Hruscov: „Ha valaki azt hinné, hogy nevetésünk Marx, Engels és Lenin tanaitól való elfordulást jelenti, úgy az saját önámításának áldozata. Aki erre vár, annak addig kell várnia, míg egy garnéla megtanul fityülni.”

Sátáni kegyetlenség

Alexander Szolzsenyicin, „A Gulag szigetcsoport“-ban⁹⁷ tárja elénk a szovjet belügyminiszter, Jagoda hobbiját, amely az volt, hogy levetkőzött, és meztelenül lövöldözött Jézus és különböző szentek képeire. Más elvtársak is csatlakoztak hozzá. Egy további sátáni rituálé, amely a kommunisták legmagasabb körében örvendett népszerűségnek!

Miért érzik szükségét annak olyan emberek, akik állítólag a proletariátust képviselik, hogy Jézus, egy proletár, vagy Mária, egy szegény szűz képére lövöldözzenek?

Pütkösdí keresztények számoltak be egy cseményről, amely a második világháború alatt történt Oroszországban. Egyik prédikátoruk egy ördögöt űzött ki, amely kimelve így fenyegetőzött: „Meg fogom magam bosszulni.” A prédikátort évekkel később hite miatt agyonlőtték. Kivégzése előtt e szavakkal fordult hozzá az illetékes tiszt: „Most kvittek vagyunk.”

Lehetséges, hogy néha az ördög szállta meg a szovjet tiszteket? Sátán eszközeiként szolgáltak talán, hogy bosszút álljanak olyan keresztényeken, akik trónfosztásán fáradoznak?

A sztálini Oroszországban egyszer néhány kommunista ártatlanokat végzett ki a rendőrség pincéiben. A véres tett után az egyik végrehajtó észhez tért, és egyik holttesttől a másikhoz menve esedezett bocsánatért: „Ezt nem akartam. Nem is ismerlek benneteket. Szóljatok hát, bocsássatok meg!” Egyik társa ölte meg. Egy harmadik megtért, és ő számolt be az esetről.

1975. március 13-i számában közli a „Russzkaja miszl”. : Franciaországban orosz nyelven megjelenő lapok egyike:

D. Profirevicsnek volt egy lánya, akit hívôként nevelt. Késôbb kommunista iskolába kellett járnia. Amikor egyszer 12 évesen hazajött az iskolából, a következôket mondta: „A vallás kapitalista babona. Most más idôket élünk.” Hátat fordított a kereszténységnek. Majd belépett a kommunista pártba, és tagja lett a titkosrendôrségnek, amit a szülôk persze traumaként éltek meg.

Késôbb letartóztatták az anyát. A kommunizmusban az ember semmit nem birtokol, sem saját feleségét, sem gyermekeit, de még személyes szabadságát sem. Az állam azt vesz el és akkor, amikor akar.

Az anya letartóztatása után a fia sokat sírt. Egy évvel késôbb felakasztotta magát. Profirevics egy levelet talált utána, amelyben ezt írta: „Apám, vajon el fogsz-e ítélni? Mint a kommunista ifjúsági szervezet tagja, alá kellett írnom, hogy a szovjet hatóságokat minden eseményrôl tájékoztatni fogom. Egy nap hívott a rendôrség, és Varja, a nôvérem, felszólított, hogy írjak alá egy feljelentést anyám ellen, mert ôt, mint keresztényt, ellenforradalmárnak tartják. Aláírtam. Bûnös vagyok a letartóztatásában. Aztán megparancsolták, hogy Téged is figyeljelek. Ennek ugyanazok a következôkényei lesznek. Boesáss meg, Apám, de inkább meghalok.” A fiú öngyilkossága után aztán az apát is letartóztatták.⁹⁸

Kovalyk atyát 1941-ben tartóztatták le a bolsevikok. A Brydsidka-börtönbe (Lvov/Ukrajna) vitték. Amikor még ugyanebben az évben a németek menekülésre kényszerítették a bolsevikokat, a város lakói már csak a pap esupa vér testét találták meg, kezénél és lábánál a falra felszögezve, mintha ô lenne a megfeszített Úr. Találtak még kb. 6000 tarkólövessel meggyilkolt foglyot is, akiket a bolsevikok a pincékben egymásra hánytak, és malterrel takartak be.

Dr. O. Sas-Yavorsky (USA) Lviv bevétele után, 1941. júni-
usa végén a németek segítségével megpróbálta felkutatni
bebörtönzött apját. A börtönben egy kereszthez szögezett papot
talált. Felhasított hasába egy meg nem született csecsemő testét
tették, amelyet egy anya méhéből szedtek ki. Az anya meg-
sonkított hullája ott feküdt a véráztatta padlón.

Más szemtanúk a holttestben az ismert cseh misszionáriust,
Zynoviy Kovalyk pátert ismerték fel⁹⁹.

Az élet a kommunisták számára általában is kevés értékkel
bír. A polgárháború alatt írja Lenin: „Szégyen lenne nem
agyonlőni azokat az embereket, akik nem tesznek eleget a
behívásnak, és vonakodnak a mozgósítástól. Küldj erről gyak-
rabban tudósításokat.”¹⁰⁰

A spanyol polgárháborúban a kommunisták 4000 katolikus
papot öltek meg.

Az ismert orosz-ortodox pap, Dudko számol be arról, hogy
egy Nikolas Csargyov nevű pap házába hat kommunista tört
be, a haját kitepték, a szemét kiszúrták, a testén sok vágási
sebet ejtettek, amelyeket egy vasalóval meg is égettek. s végül
két golyóval agyonlőtték.

Mindez Szent Miklós ünnepének estéjén történt. Ez a papon
elkövetett bűncselekmény egyben a szent meggyalázása is volt.

1983. március 10-én a nyugati sajtó hozta nyilvánosságra,
hogy Zimbabweban a kommunista diktátor, Mugabe katonái
a Ndebele törzs 3000 tagját gyilkolták meg. A hadsereget
észak-koreai mintára képezték ki. A törzs tagjait arra kény-
szerítették, hogy maguk lőjék agyon felnőtt fiaikat; aki vona-
kodott ezt megtenni, azt fiával együtt lőtték le.

A marxizmus földi paradicsomot ígért.

Nos, az ördög Isten majma. Majmolja Istent, amikor friss
vizet és füves legelőt ígér, amelyet megadni azonban nem az
ő dolga. Ezért kell azt színlelni. És minél kevesebbet tud
kínálni, annál többet kell színlelni. Az emberek meggyözése

érdekében hamis „homlokzaton” mutat (ez angolul „front”, amely érdekes módon egy kommunista szervezet neve is!), és jóakaratot sejtetôen viselkedik.

Azonban csak nyomorúságot, halált és rombolást hoz „szörnyût, totálisat, átfogót és könyörtelent”.

Az ördög féltékeny, és dühöng a szellemi szépség láttán. Az sérti ôt. Ha már ő nem lehet szép – ugyanis egykori szépségét büszkesége miatt elveszítette –, akkor azt sem akarja, hogy valaki más az legyen. Ha nem létezne a szentek szellemi szépsége, akkor az ördög sem tünne olyan esúfnak. Ezért akar minden szépet eltorzítani.

A keresztényeket Pítéstiben és más román kommunista börtönökben ezért nemcsak arra kényszerítették, hogy a földalatti egyház titkait elárulják, hanem istenkáromlásokra is.

Egy rezsím, amelyben az ilyen események a hétköznapiak tartozékai, s amely az embert, még keresztényeket is, gyilkossá, az ártatlanokat pedig besúgóvá teszi. Isten gyermekeiben csak megvetést válthat ki. (2 János 11)

3. Sátán és Marx – világszerte

Azt már írtam, hogy a marxizmus természete sátáni. De szükségszerűen sátáni vajon minden bűn?

Létezik olyan, hogy sátáni és nem sátáni bűn?

Sokat gondolkodtam a kérdésen. Aztán volt egy álmom, amely megadta a választ.

Egy prostituáltat láttam, aki a fiatalembereket abban a pillanatban szólította le, amikor azok kiléptek a templomból. Megkérdeztem: „Miért éppen itt dolgozol?”

Válasza így hangzott: „Különlegesen nagy élvezetet okoz, ha a fiatalembereket abban a pillanatban csábíthatom el, amikor istentiszteletről jönnek. Az istentisztelet (imádat) az Újszövetség görög nyelvén „proskun”, melynek eredeti jelentése „csókolni”. Amikor a hívő kilép az imaházból, még ott van száján Jézus csókjának a nyoma. Micsoda elégtétel, ha éppen ekkor szentségteleníthetem meg, és esalhatom őket a kéjek ágyába, ahol aztán ezt mondhatom: „Látod, Jézus, akihez az imént imádkoztál, még öt percre sem tudott téged megóvni a bűntől. Ő nem a Megváltó. Az én mesterem sokkal hatalmasabb Nála.”

A szexuális tisztátalanság igen elterjedt emberi bűn. Mefisztó is akkor mondta Faustnak, hogy csábítsa el Margitot, amikor az imakönyvvel a kezében éppen a templom felé tartott. Ez sátáni dolog. Az is ördögi, ha valaki Isten emberének elbuktatását tervezi, és tettének színhelyéül ráadásul a templomot választja.

Pornográf dolgok írása, olvasása vagy megtekintése szintén elterjedt bűn. Az amerikai pornográfiának azonban, amely az incesztust, a homoszexualitást és a perverzítást propagálja, az a is jellemzője, hogy eközben mindenütt Isten, Krisztus és Mária nevét használja. Minden trágárságot egy szent szó kísér,

minden gonosz mozdulatot egy Istennel kapcsolatos kifejezés, hogy a Szentet megszenteltelenítse és profanizálja. Ez sátáni.

A politikai ellenfelek meggyilkolása, háborúk kezdeményezése vagy forradalmak kirobbantása – amely tömeggyilkosságokkal jár - emberi bűn. Az orosz kommunisták azonban arra használták hatalmukat, miután ellenségeik millióit tették el láb alól, hogy megöljék barátaikat, sőt, legmagasabb elvtársaikat is, akik forradalmuk legfőbb kivitelezői voltak. Ez a sátánizmus pecsétje. A cél nélküli forradalom célja tulajdonképpen a gyilkolás, így gyilkolás az is, amit Marx „permanens forradalom”-nak nevez.

Az 1917-es forradalmi évben a Központi Bizottság 29 tagjából és jelöltjéből négynek volt akkora szerencséje, hogy azelőtt válhatott meg életétől, mielőtt azt erőszakkal vették volna el tőle. A négy egyikét utólag a „forradalom ellenségé”-vé nyilvánították.

Tizenhárom saját elvtársaik ítéltek halálra vagy eltűntek. Ketten Sztálin zaklatása miatt követtek el öngyilkosságot.¹⁰¹

Bűnözőnek vagy maffiózónak lenni ocsmány emberi bűn, de a sátánizmus még a maffián is túlszsz.

Tomasso Buscetta, a szicíliai maffia egyik prominens alakja, aki aztán a rendőrség informátora lett és szervezete bűnözőinek leleplezésében is részt vett, nyilatkozta: „A bűnözés elkerülhetetlen szükségszerűség, de soha nem történik ok nélkül. Az önkényes bűnözés, amely tehát öncélú vagy személyes indíttatású, nálunk kizárt. Elutasítjuk például a transzverzális vendettát, azaz az előre kitervelt vérbosszút valakin a célszemély környezetében, mint pl. a feleségen, gyerekeken vagy a rokonokon.”

A sátáni büncselekmény esetében másról van szó. Hitler a zsidók millióit gyilkoltatta meg, a csecsemőket sem kímélve, azzal az indoklással, hogy néhány zsidó állítólag nagy károkat okozott a német népnek. A kommunisták számára magától

értetődő volt az általuk bűnösnek tartott személy családtagjainak fogságban tartása és megkínzása.

Amikor engem letartóztattak, magától értetődően feleségem is börtönbe került, a fiam elöl pedig elzártak minden képzési lehetőséget.

A marxizmus nem egy átlagos bűnös emberi ideológia. Bűnelkövetése jellegében és módjában is sátáni, csakúgy mint tanaiban, amelyeket terjeszt. Bizonyos alkalmakkor a marxizmus nyíltan is beismerte sátáni jellegét.

A mester tanítványairól ismerhető meg. Példaként idézem Picasso egyik szállóigéjét: „A művésznek meg kell találnia a módját, hogy hogyan győzze meg a közönséget hazugságának teljes igazságáról.”¹⁰²

Ki volt az az ember, aki ilyen szörnyűségeket írt? Ugyanaz, aki azt írta: „A kommunizmus számomra azt jelentette, amit a kút a szomszédjának ... Csatlakozásom a kommunista párthoz egész eddigi életem és munkásságom logikus következménye.”¹⁰³

Az lesz marxista, akinek a hazugság az ideálja.

Hogy némi bepillantást nyerjünk a sátánizmus egyik kulcsfigurájának az életébe és gondolkodásába, érdemes elolvasnunk néhány még viszonylag ártalmatlan idézetet Aleister Crowley (1875-1947.) írásaiból, aki az okkult praktikákban való jártasságáról volt ismert:

„Ne sajnáld az elbukottakat. Én nem ismerem őket soha. Nem vigasztalok. Gyűlölöm a vigasztalót és a vigasztaltakat.”¹⁰⁴

„A farkas csak a mohókat és az árulókat, a holló csak a búskomorakat és becstelenekeket csalja meg. De én vagyok az, akiről írva van: „Beesapja még a kiválasztottakat is ...”

„A Szentek vérével táplálkoztam, de az emberek nem tekintenek az ellenségüknek, mert irhám fehér és meleg, fogaim nem olyanok, mint valakié, aki a húst tépi; tekintetem pedig

szelíd, így nem ismernek fel, mint a hazugság szellemének atyját ...”¹⁰⁵

„Szép vagy, óh, Babilon, és kívánatos ... Ó. Babilon, Babilon, hatalmas Anya, aki koronás állatokon száguldasz, hadd mámorosodjak meg fajtalanságod borától; hadd izgasson fel csókod a halálig.”¹⁰⁶

Crowley efféle mondatok tucatjait idézi régi, teljesen ismeretlen sátáni művekből, amelyek csak a beavatottak számára hozzáférhetők.

A Miatyánk istenkáromló változatai

A „Szovjetszkaja malagyozs” szovjet lap 1976. február 14-i száma újabb döntő bizonyítékot szolgáltat a marxizmus sátánizmushoz fűződő kapcsolatára. Arról számol be, hogy hogyan romboltak le templomokat, és hogyan káromolták Istert militáns kommunisták a cári uralom alatt. A kommunisták ehhez a Miatyánk istenkáromló változatát használták:

„Mi Atyánk, ki Péterváron vagy,
átkozott legyen a Te neved.
Dőljön romba a te országod.
A Te akaratod soha ne legyen meg,
még a pokolban sem.
Add meg nekünk a kenyeret,
amit loptál nekünk.
És fizesd meg tartozásainkat, ahogyan mi is
megfizettük a tied mindedig.
És ne vígy minket kísértésbe,
De szabadíts meg a gonosztól --
Plehves (cári miniszterelnök) rendőrségétől.
És vess véget ennek az átkozott rezsimnek.
Mivel azonban oly gyenge és szegény

vagy szellemben, hatalomban és tekintélyben is,
Le Veled mindörökre, Ámen.“¹⁰⁷

Új országok meghódításakor a kommunisták tényleges célja nem egy más szociális vagy gazdasági rendszer létrehozása, hanem Isten kigúnyolása és Sátán dicsőítése volt.

A német szocialista diákszövetségnek is volt egy Miatyánk-paródiája, amely azt kívánja alátámasztani, hogy ezen ima „igazi“ jelentősége az, hogy a kapitalizmus érdekeit képviselje:

„Tökénk, amely Nyugaton vagy,
biztosak legyenek befektetéscid,
Légy nyereséges, emelkedjenek részvényeid,
miként a Wallstreeten, úgy Európában is.
Mindannapi eladási kvótáinkat add meg
nékünk ma, és bővítsd hiteleinket,
miképpen mi is az adósainkét.
Ne vigy minket bankcsődbe,
de szabadíts meg bennünket a szakszervezetektől.
Mert tied a világ fele, a hatalom
És a gazdagság 2000 éve. Mammon.“¹⁰⁸

A kereszténység azonosítása a kapitalizmus érdekeivel gyalázatos dolog. Az egyház tudja, hogy a kapitalizmust is vér és mocsok szennyezi. Minden gazdasági rendszernek jellemzője a bűn. A keresztények nem a kapitalizmus képviselőiben küzdenek a kommunizmus ellen, hanem Isten országában, amely szociális ideáljukat szemlélteti.

Ez a paródia, csakúgy mint az oroszok által publikált változat, a legszentebb ima ördögi kigúnyolása.

A Miatyánk kigúnyolása kommunista országban is elterjedt.

Az etióp gyerekeknek a következő imát tanítják:

„Pártunk, aki a Szovjetunióban uralkodsz,
szenteltessék meg a te neved.
Jöjjön el a te országod,
legyen meg a te akaratod Etiópiában,
csakúgy, mint az egész világon.
Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma,
és ne bocsásd meg az imperialisták
bűneit, ahogyan mi sem bocsátunk meg nekik.
És add, hogy ellenálljunk a kísértésnek:
hogy feladjuk a haret.
És szabadíts meg minket a kapitalizmus
gonoszságától. Amen.”

Az etióp lutheránus rádióadóból, amelyet a kommunista kormány foglalt le, a Biblia sátáni verziója szól. Az I Kor 13 torzítása:

„Ha minden nyelven szólok is, de nem táplálok ellenségeskedést a földbirtokosok és a kapitalisták iránt, olyanná lettem, mint a zengő érc ... Az osztálygyűlölet nem tűri meg a kizsákmányolást és brutális. Az osztálygyűlölet irigyli gazdagságukat, és kérkedik a sikeres forradalmakkal, amelyek sok szocialista országban győztek ... És maradjon bár fenn a hit, a remény és az osztálygyűlölet, de főként a legnagyobb, a forradalmi gyűlölet.”

Aa általános sztrájk idején, amelyet a francia kommunisták szerveztek 1974-ben, arra szólították fel a munkásokat, hogy az utcákon menetelve kiabálják:

„Giscard d'Estaing est foutu;
Les démons sont dans la rue.”
(„Giscard d'Estaingnek vége.
Most a démonok az utca réme.”)

Miért a démonok? Miért nem a proletariátus vagy a nép? A sátáni erők megidézése lett volna mindez? S mi köze van ennek a munkásosztály magasabb bérre vonatkozó törvényes követeléséhez?

A kommunista vezetők istenítése

A kommunista vezetőket mindig is istenítték, és ez ma sincs másképp. Jó adalék ehhez a „Pravda“ 1939. március 10-i számában megjelent, Sztálin tiszteletére íródott vers. (A „Pravda“ a Szovjetunió Kommunista Pártjának volt központi lapja):

„A nap szelíden süt, s ki ne tudná,
hogy te vagy ez a nap?
A hullámok zúgása ódát zeng Sztálinhoz.
A hegyek vakító fehérsége Sztálin dicséretét zengi,
a virágok milliói és a mezők köszöntenek téged.
Ahogyan a terített asztalok is.
A dongók köszöntenek téged.
Minden ifjú hős apja hálás neked, Sztálin;
Ó, Lenin öröksége, te maga Lenin vagy számunkra.“

Ezrével születtek efféle versek. Az alábbi szokatlan szépségű és áhítatú Sztálinhoz írt himnusz a 4. s az azt követő évszázadok kelet-bizánci kereszténységére emlékeztet:

„Ó, nagy Sztálin, népek vezére,
ki az embert a világ világosságára hoztad,
ki a Földet megtisztítod,
ki az évszázadokat megújítod,
ki által a tavasz virágzik,
ki által a húrok megpendülnek ...

Te, tavaszom fényessége. Ó, te
szívek millióiban tükröződő nap.”

Az említett himnusz 1936. augusztusában jelent meg a „Prav-
dá”-ban, 1935. májusában ugyanez a pártlap a következő szo-
katlan ömlengéseket hozta le:

„Ő parancsolta meg a napnak ellenségei elsüllyesztését.
Ő szólt, és Keleten felizzott a barátság nagyszerű parazsa
Szavára a szén fehérré lenne.
Úgy lesz, ahogy Sztálin akarja ...
Az egész világ ura - gondolj bele – most Sztálin.

Egy vezető szovjet költő későbbi kompozíciója némi
fejlődést mutat a stílus tekintetében, a téma azonban alig vál-
tozik:

„Egy fehér hegyhez hasonlítanám őt
– de a hegynek esúsa van.
A tenger mélységéhez hasonlítanám
– de a tengernek alja van.
A fénylő holdhoz hasonlítanám
- de a hold csak éjjel világít, nappal nem.
A ragyogó naphoz hasonlítanám
- de a nap csak nappal fényes, éjjel nem.”

Mao Ce-tungot úgy tisztelték, hogy ő az, „akinek szelleme
által a világ teremtett”. Kim Ir Szent, Észak-Korea diktátorát
is istenként tisztelték, csakúgy mint Nikolaj Ceausescu,
Románia kommunista diktátorát.

Ceausescu szintén sátáni figura. Ő is személyi kultusz tár-
gya volt: Julius Caesarhoz, Nagy Sándorhoz, Periklészhez,
Cromwellhez, Napóleonhoz, Nagy Péterhez és Ábrahámhoz

hasonlították. Mivel e tisztes társaság is csekélynek bizonyult, „laikus istenünk“-nek is nevezték.

Az a Románia, amely semmiféle nemzetközi vallási kongresszust nem engedélyezett, 1979. tavaszán engedélyét adta egy Curtea de Arges-i boszorkány-konferencia megtartására.

Létezik Bukarestben egy múzeum, ahol azok az ajándékok tekinthetők meg, amelyeket Ceausescu a néptől kapott. Volt köztük egy akvarell egy vak festőtől, aki szeme világát csoda útján nyerte aztán vissza. Ezt ő annak tulajdonította, hogy „minden gondolatomat az elnökre irányítottam, aki nemcsak a vakokat tudja látóvá tenni, hanem el tudja mozditani még a Kárpátokat is.“

Az egyik portré Ceausescut Vlad Tsepes királlyal ábrázolja - akit „Drakula, a vámpír“ néven ismertek -, amint az éppen ellenfele felnyársalásával foglalatосkodik. Sztálin hasonló tisztelettel hódolt Rettegett Iván személyének.¹¹⁹

Kis és nagy ördögök

A hivatalos marxista tanítás szerint, amely – mint erről már szó volt – csak egy álarc, nincs ördög, sem Isten. Mindkettőt a fantázia szüleményének mondja. E tan miatt üldözik a kommunisták a keresztényeket.

1979. áprilisában mégis arról számolt be a „Kommunizma Uzvara“ című szovjet lap, hogy a vörös Lettország iskoláiban ateista körök alakultak. Ezekben a csoportokban a gyerekeket 4-től 6. osztályos korukig „kis ördögök“-nek, a 7. osztályban pedig az „ördög szolgái“-nak nevezték. Más iskolák 8. osztályaiban az „ördög hűséges gyermekei“ volt a nevük. Összejöveteleiken a gyerekek ördögnek öltözve, szarvakkal és farkakkal jelennek meg.¹²⁰

Isten tisztelete tiltott, az „ördögtisztelet“ azonban kimondottan megengedett az iskolás korú gyerekek körében, mi több,

támogatást élvez. Ez volt hatalomátvételiükkor a kommunisták titkos célja Oroszországban.

Vityeszkben (Szovjetunió) egyszer fekete mágia gyakorlásán érték Zoja Titovát, a kommunista ifjúsági szervezet egy tagját. Amikor esete a kommunista fiatalokból álló gyűlés elé került, megbüntetését annak ellenére is egyhangúlag elutasították, hogy az istenhívő tagokat kizárták. A kommunisták teljes tévedésnek tartották az istenhitet. Emiatt a „bűneselekmény” miatt sok gyereket szakítottak el a családjától, és helyeztek át speciális ateista internátusokba.

A kommunisták ezen túlmenően egyházi vezetőket is sátánimádókká akartak tenni. Platonov, orosz ortodox pap és zsidóellenes agitátor, hatalomátvételiükkor állt a kommunisták oldalára Oroszországban. Ezért püspökké nevezték ki. Ezt követően Júdássá lett, aki elárulta nyája több tagját is a titkosrendőrségnek, pedig tisztában volt azzal, hogy ez üldözésüket vonja majd maga után. Egy nap Alexandra nevű testvérebe botlott a buszon. Ő apácafőnöknő volt, s már többször bebörtönözték nyilvánvalóan bátyja tudtával. A bátyja kérdéssel fordult hozzá: „Miért nem beszélsz velem? Talán nem ismered meg tulajdon bátyádat?” Azt válaszolta: „Azt kérdezed, miért? Apa és anya sírjukban is megfordulnának. Te Sátánt szolgálod.” És bár ő a szovjetek hivatalos ortodox püspöke volt, azt felelte: „Talán maga Sátán vagyok.”¹¹¹

A „Pravoszlavnaja Rusz” írja: „A közkedvelt odesszai ortodox katedrális a kommunista hatalomátvétel után hamarosan a sátánimádók találkozóhelye lett... De a Szlobodka-Romanoban és Tolsztoj gróf egykori házában is tartottak összejöveteleket.” Aztán sátáni misék részletes leírása következik, amelyeket Szergej Mihailov, egy ortodox jellegű hitehagyott egyház diakónusa tartott, amelyet a kommunisták hallgatóságos belecgyezésével alapítottak. Egy részvevő úgy írja le ezt a sátáni misét, mint „a keresztény liturgia paródiája, ahol az

áldozáshoz emberi vért használtak.“ Ezeket a miséket a katedrálisban, a főoltár előtt tartották.

Odesszában az ateisták múzeumában volt egy Sátán szobor. Bafometnek hívták. Éjszakánként a sátánimádók itt gyűltek össze imára és énekekre.¹¹²

Vallásos trágárságok

Az ember azt még csak-csak megérti, hogy a kommunisták papokat és lelkészeket mint ellenforradalmárokat börtönözték be. De miért kényszerítették őket a pitesti román börtönben a marxisták, hogy ürülék és vizelet felett tartsanak misét? Miért próbálták őket kínzással rávenni, hogy ezekkel áldozzanak? Miért a vallás e trágár kigúnyolása? Miért verték ki a román ortodox papnak, Roman Bragának, a kommunisták egykori foglyának fogait, hogy istenkáromlásokat csikarjanak ki belőle? A kommunisták neki és másoknak is azt mondták: „Ha megölnék benneteket, keresztényeket, egyenesen a mennybe juttok. De mi nem akarjuk, hogy mártirokká koszorúzzanak benneteket. Előbb káromolnotok kell Istent, aztán irány a pokol.“

Pitesti börtönciben a kommunisták mindennap „bemerítettek“ egy hívő foglyot, azaz fejét egy vödörbe nyomták, amelybe sorstársai a szükségüket végezték; a többi fogolynak pedig énekelni kellett a „keresztelési“ ceremónia alatt.

Egy teológiai hallgatót arra kényszerítettek, hogy fehér leplekbe burkolja magát (ezzel is Krisztus ruházatát utánozva). Nyakába zsinóroztak egy szappanból csinált herét. Majd a keresztényeket az örületig verték, hogy a Krisztust gúnyoló figura előtt térdre boruljanak. A szappan megcsokolása után a liturgia egy részét kellett előadniük.¹¹³

Arra is kényszerítették a foglyokat, hogy a nadrágjukat lehúzza, csupasz fenékkal üljenek rá a nyitott Bibliára.¹¹⁴

Ilyen és hasonló istenkáromlásokat legalább két éven keresztül a legfelsőbb pártvezér tudtával üzték.

Mi köze ezeknek a méltatlan eseményeknek a szocializmushoz vagy a proletariátus érdekeihez? Antikapitalista jelzavaik talán sátáni káromlásaik és orgiáik leplezésére szorgálnának?

A marxistákat ateistáknak tartják, akik nem hisznek sem a pokol, sem a menny létezésében. Extrém körülmények között azonban levette ateista maszkját a marxizmus, és megmutatta igazi arcát – a sátánizmust.

Talán létezik ésszerű magyarázat a kommunisták vallásüldözésére; ez a dühödt üldözés azonban meghalad minden értelmet, és csak sátáni lehet.

A román börtönökben és a Szovjetunióban végbelükön keresztül erőszakolták meg a hitük mellett kitartó apácákat; a baptista lányokon orális nemi erőszakot követtek el.¹¹⁵

Sokan haltak meg mártírként. De a kommunistáknak ez sem volt elég. Luciferi módszerekkel elérték azt, hogy a vértanúk haláluk előtt, a drasztikus kínvallatások következtében fellépő delíriumban Istent káromolják.

Marx ismert műveiben csak egyetlen helyet találunk, ahol a kínvallatásról ír. Életében a cári Oroszország hatóságai sok követőjét megkínozták. Mivel Marxot általában humanistaként tartják számon, azt várná az ember, hogy iszonyattal nyilatkozik ezekről a borzalmas módszerekről.

Egyetlen hozzáfűznivalója azonban a következő volt: „Egyedül a kínvallatásnak köszönhetőek a legzseniálisabb mechanikus találmányok, a megfelelő szerszámok előállításánál ezeket biztosították munkát sok tiszteletreméltó iparosnak.”¹¹⁶

A kínvallatás tehát produktív, találmányokat köszönhetünk neki – ez volt Marx összes mondandója a témában. Nem csoda hát, hogy a marxista kormányok minden más kormányzaton túltettek ellenfeleik megkínzásában!

1923-ban a Szovjetunióban látszatpert tartottak Isten ellen Trockij és Lunacsarszkij jelenlétében¹¹⁷. Efféle események azonban nemcsak a múltban történtek meg.

Georgij Fedotov a „Pszichiátriai Klinika 14, Moszkva” című könyvében ír le egy beszélgetést, amelyet Dr. Vlagyimir Levickij a pszichiáterrel folytatott egy Argentov nevű, ott fogva tartott keresztényről. Az orvos mondja: „Ön Isten felé vonzza barátját, Eduardot, mi pedig az ördög felé. Ezért mint pszichiáter élek jogaimmal, hogy megtiltsam Önnek és barátainak a vele való találkozást.”¹¹⁸

A keresztény Salu Daka Ndebelét a maputói titkosrendőrség a kommunista Mozambikban hallgatta ki. A rendőrségi alkalmazott így szólt hozzá: „A maga Istenét akarjuk megölni.” Aztán fegyverét a fogoly fejéhez tartva így folytatta: „Az én Istenem ez. Ezzel hatalmam van az élet és a halál felett. Ha a te Istened idejön, Neki sem kegyelmezek.”¹¹⁹

A kommunista Angolában, Chiassoban, a kommunisták állatokat vágtak le egy templomban, majd az állatok fejét az oltárra és a szószékre tették. Egy plakát a következő kommentárt fűzte hozzá: „Ezek azok az istenek, akiket ti tisztelték.” Aurelio Chicanha Saunge pásztort 150 gyülekezeti tagjával együtt gyilkolták meg.¹²⁰

Eugen Voszikevics, litván katolikus pap, minden valószínűség szerint a kommunisták sátáni szertartásának esett áldozatul, mert holttestét úgy találták meg, hogy a szája tele volt tömve kenyérrrel.¹²¹

Az alábbi elszólás a kommunista „Vecsernaja Moszkvá”-ból való: „Mi nem a hívők ellen vagyunk, nem is a szellemi emberek ellen. Istent akarjuk legyőzni, hogy elkaparintsuk Tôle híveit.”¹²²

Az „Isten ellen folytatott harc a hívők megkaparintásáért” – az egyetlen logikus magyarázat a kommunizmus vallás elleni harcára.

Bizonyára nem meglepőek az ilyen szavak egy szovjet újságban.

Marx ezt már a „Német ideológiá”-ban kifejtette. Tanítója, Hegel nyomán „abszolút Szellem”-nek nevezi Istent, és azt írja: „Egy nagyon érdekes kérdés foglalkoztat bennünket: az abszolút Szellem felbomlasztása.”

Nem egy nem létező Istenen alapuló tévhit elleni harc foglalkoztatta őt. Nagyon is hitt Isten létezésében; ennek az abszolút Szellemnek a felbomlasztását akarta látni, mint ahogyan a kommunisták ezt sok foglyukkal meg is tették amikor hagyták őket elrohadni a börtönökben.

Albániában Stephen Kurti paptól azért ítélték halálra, mert megkeresztelt valakit. Kínában és Észak-Koreában is csak titokban lehet bementkezni.

Benjamin, leningrádi metropolita pere során így nyilatkozott az ügyész: „Az egész ortodox egyház egy felforgató szervezet. Tulajdonképpen az egészet börtönbe kellene zárni.”

A kommunisták hatalmának viszonylagos gyengeségének volt köszönhető, hogy a Szovjetunióban nem zártak mindent keresztényt börtönbe. Bár a szándék, hogy mindent leromboljanak, megvolt. Ha nem akadályozta volna meg Isten Szelleme, a Gonosz hatalma által támogatva önmagukkal együtt az egész földet elpusztították volna.

A Szovjetunióban akkor lehetett megkeresztelkedni, ha azt előzetesen regisztráltatták. Ha valaki meg akarta kereszteltetni magát vagy gyermekét, be kellett mutatnia személyi igazolványát az egyházi hatóságoknak. Az egyházi hatóságok aztán értesítették az állami hatóságokat. Az eredmény pedig az üldözés volt. Mivel a kolhozparasztoknak nem volt személyi igazolványuk, ezt csak titokban tehették.¹²³

Sok lelkészt és paptól büntettek börtönnel, mert keresztelt.

A kommunisták keresztelés elleni hadjárata abból a feltevésből indul ki, hogy a kereszttség nagy jelentőségű a lélek

számára. Azok az államok, amelyek egy vallásra épülnek, egy más vallási meggyőződés nevében állnak ellen a keresztségnek, mint a kereszténységbe való felvétel egy külső jelének. Az ateisták számára azonban, ahogy a kommunisták nevezik magukat, a keresztség egyáltalán semmit nem jelent. Ideológiájuk szerint a keresztség sem nem használ, sem nem árt. De akkor miért küzdenek ellene? Egyedül a már említett okból: „Isten ellen harcolunk, hogy megkaparintsuk híveit.” Ideológiájukat gyakorlatilag nem az ateizmus inspirálja.

„Többek között“, így Lenin, „azért hoztuk létre pártunkat, hogy küzdjön a nép vallási megtévesztése ellen.“

További információkat tartalmaz a marxizmus és az okkultizmus összefüggéseiről Sheila Ostrander és Lynn Schröder „PSI“^{41,24} című munkája. Jellemző, hogy a kommunista Kelet sokkal eredményesebb volt a Sátán által irányított sötét erők tanulmányozásában, mint a Nyugat.

Moszkvában lecsuktak egy bizonyos Dr. Eduard Naumovot, a Nemzetközi Parapszichológiai Társaság egy tagját. A védelem szerepét vállaló moszkvai fizikus, a zsidó-keresztény C. Regelsohn, a következőkben jelölte meg a bebörtönzés okát: Naumov azon fáradozott, hogy a pszichikai élet szféráját szabadon tartsa azon gonosz erők uralmától, amelyek a parapszichológiában csupán az emberi személyiség elnyomásának egy újabb eszközt látják.¹²⁵

E tudomány titkos kikutatására a volt Csehszlovákiában és Bulgáriában hatalmas összegeket áldozott a kommunista párt. A „vasfüggöny“ sokáig tartotta vissza a Nyugatot attól, hogy megtudja, mi is folyt a Szovjetunió húsz parapszichológiai intézetében.

A moszkvai „Komszomolszkaja Pravda“ hipnotizőrökről közölt részletes cikket, akik az „embereket korábbi éltükbe vezették vissza“.

Bevezetésként ilyen és ehhez hasonló szuggesztiókat hasz-

nálnak: „Lesüllyedsz a Földbe – mélyebbre-még mélyebbre. Egyesülsz a Földdel ... Mélyen a Földben vagy. Mély sötétség vesz körül ... És körös-körül csak az örök éjszaka ...”

„Most egy távoli fénysugárhoz közeledünk ... közelebb - egyre közelebb. Egy kis lyukon át becsusszanunk a Mennybe, és hagyjuk, hogy testünket egyre jobban magába szippantsa a Föld... Legyőzzük az idő korlátait ... és visszatérünk a múltadtá ...”

Az ilyen cikkekben a szovjetek tudatosan fogalmaznak kétértelműen. Tudatában annak, hogy néhányan megrémülhetnek emiatt, szándékosan visszafogottak, és úgy tesznek, mintha csupán informálnának, anélkül, hogy a leírtakkal egyetérténeek.

De mit gondolna az Olvasó arról a kiadóról, amely állandóan provokáló cikkeket és buja képeket talál a „Playboy”-ból, miközben azt állítja, hogy nem egészen ért egyet azzal, amit az olvasóinak talál?

A szovjet szerzők állásfoglalása világos és egyértelmű, tudniillik hogy ez az „időgép” nem utópikus regény. A „személyiségátvitel” (transzperszonalizáció) ugyanis lehetővé teszi ezt az időutazást.

A sátánista fekete miséken minden imát hátulról előre olvasnak, a pap kifordítva veszi fel a talárt. A kifordítás sátán szabály, amely még az újjászületés tanában is értelmezést nyer Indiában a hívők jövőre ujjászületéseikre gondolnak, és általában igyekeznek magasabb fokra jutni, megpróbálják betartani azokat a szabályokat, amelyeket ők Isten parancsának tartanak. A sátánisták ezzel szemben a korábbi életükbe való visszatérés lehetőségét kínálják. Egyszerűbb jövő az örökévalóságban számukra teljesen közömbös.

A marxizmus mint egyház

Ahogy Sztálin Jézust bibliai versekkel környékezte meg, úgy használja Marx is az Írás szövegeit – nagy torzításokkal.

Marx és Engels „Művei”-nek második kötete Jézusnak a tanítványokhoz intézett szavaival (János 6,63) kezdődik, persze Marx átírásában a „Szent család”-ban: „A Szellem az, a mi megelevenít.” Aztán így folytatja: „Kritika [mármint az ő kritikája minden létező fölött] úgy szerette a tömegeket, hogy egyszülött fiát (azaz Marxot) adta, hogy mindazok, akik benne hisznek, el ne vesszenek, hanem kritikus életük legyen. És kritika tömeggé lett, és köztünk lakozott, és láttuk dicsőségét, mint az atya egyszülött fiának a dicsőségét. Kritika azonban nem tekintette zsákmánynak azt, hogy az Istennel egyenlő, hanem önmagát megüresítve egy könyvkötő alakját vévén fel, megalázta magát az esztelenségig, igen, az idegen nyelveken való kritikai esztelenségig.”¹²⁶

Az Írásban járatosak számára könnyen felismerhető, hogy itt a Biblia verseinek paródiájáról van szó (János 3,16; 1,14; Filippi 2,6-8). Marx itt ismételtelen „esztelenségnek” és „mocskos irodalomnak” titulálja saját könyveit.

A marxizmus egy új vallás. Felhasználja a Szentírást is. Marx legjelentősebb művét, „A tőké”-t, a „munkásosztály Bibliáját”-nak is nevezik. Marx a „kommunizmus pápá”-jának tartotta magát.¹²⁷

A kommunizmus fenntartja „a tévedhetetlenségre való jogát”¹²⁸. Kiátkozza mindazokat, akik ellenállást tanúsítanak a kommunista „hitvallás”-sal (Engels ¹²⁹) szemben. Marx mondta: „Bakunyinnak vigyáznia kellene. Különben kiátkozzuk.”¹³⁰

„Mártírként” ünneplik mindazokat, akik a kommunizmus szolgálatában veszítették életüket. A kommunizmusnak is megvannak a maga szentségei: az „Október Gyermekei” nevű

kisgyermek-szervezetbe való ünnepélyes felvétel, az „úttörő”-avatáskor letett eskük, később pedig a komszomolba és a pártba való csatlakozás különféle beavatásai. A gyónást az összegyűlt párttagok előtt gyakorolt nyilvános önkritika helyettesíti.

A marxizmus egyház. Magán viseli az egyházak minden ismertetőjegyét. Ezen egyház istene azonban nem kerül említésre a népszerű irodalomban. Ebben a könyvben azt kívántam bebizonyítani, hogy Sátán az istene.

Meglepő, hogy bár a marxizmus nyilvánvalóan sátánista, a nyugati világ sok egyháza mégsem ismeri fel fenyegető jellegét. Figyeljük meg az alábbi statisztikákat.

Az Egyesült Államokban papi szemináriumok tanárai körében tették fel a következő kérdést: „Lehet valaki egyidejűleg vallása jó képviselője és marxista?”

Az alábbi adatok az ingyenlően válaszolók százalékos arányát mutatják¹³¹:

Episzkopálisok	68%
Lutheránusok	53%
Presbiteriánusok	49%
Methodisták	49%
Krisztus egyháza	47%
Amerikai baptisták	44%
Római katolikusok	31%

Marx és Darwin

Hogy mennyiben járult hozzá Marx az ördög emberiségre vonatkozó tervéhez? - Nagyon nagy mértékben.

A Biblia azt tanítja, hogy Isten az embert saját képére teremtette (1 Mózes 1.27). Marx idejéig az embert a teremtés koronájának tartották. Sátán Marxot választotta eszközéül

ahhoz, hogy elvegye az ember önbecsülését, és azt a meggyőződését, hogy magasabb helyről származik, és arra rendeltetett, hogy oda vissza is térjen. A marxizmus az első szisztematikus és részletes filozófia, amely következetesen beszűkíti az „ember“ fogalmat. Marx szerint az ember elsősorban gyomorból áll. Ezt a gyomrot állandóan tömni kell. Az ember uralkodó érdekei gazdasági jellegűek. Szükségletei fedezésére termel. E célból hozta létre társadalmi kapcsolatait. Ez a társadalom bázisa, amit Marx alapnak nevez. A házasság, a szeretet, a művészet, a tudomány, a vallás, a filozófia és mindaz, amire nincs szüksége a gyomornak, a felépítményhez tartozik, amely végsősoron a gyomor állapotától függ.

Nem csoda, hogy annyira megnyerte Marx tetszését Darwin „Az ember származása“ című munkája, amely szintén mesterfogás az emberek isteni eredetének és isteni céljának elfeledtetésére. Darwin szerint az ember az állatvilágból ered, és a túlélésen kívül nincs más célja.

Ők ketten fosztották meg trónjától az embert, a természet királyát. Sátán nem tudta letaszítani Istent trónjáról, következésképpen az embert értéktelenítette el. Az ember az állatok utódjává és saját ösztönei rabjává lett.

Különös véletlen, hogy a 19. század a kereszténység három Károly nevű kiemelkedő ellenzôjével ajándékozta meg a világot:

Marx Károly, Charles Darwin és a francia költő, Charles Baudelaire. Az utóbbi írja a „Káin és Ábel“-ben:

„Káin faja, hágj fel a Mennybe és vesd Istent a Földre.“

1861. január 16-án írja Marx Ferdinand Lasalle-nak: „Darwin könyve nagy jelentőségű, és a természettudományok alapjaként nagy hasznát veszem a történelmi osztályharc területén.“

Marx veje, Paul Lafargue, kommentárja a „Szocializmus és az értelmiségiek“-ben: „Művével, „A fajok eredeté“-vel úgy

fosztotta meg Darwin Istent a szerves világ Teremtőjének szerepétől, mint ahogyan Franklin villámjától.”

A legszörnyűbb az, hogy Darwint félremagyarázták. Neki ugyanis egyáltalán nem állt szándékában, hogy ártson a vallásnak. Így írt: „Van valami nagyszerű az életnek e látásmódjában; mindazon erőiben, amelyek néhány vagy csupán egyetlen formába leheltettek bele.”Hogy a témához való hozzáállását jobban hangsúlyozza, műve második kiadásában a következőket írta hozzá: „a Teremtő által” és utána „leheltettek bele”. A könyv további kiadásai is e szóhasználatral jelentek meg.

E két sátáni gigász, Marx és Engels művét később Freud tökéletesítette, aki is az embert nemi lényre redukálta, amely néha a politika, a művészet vagy a vallás magaslatára is felemelkedik.

Marx kora az élet több területén is a sátáni hatalom kitörésének időszaka volt. Ez idő tájt keletkezett a francia költő, Baudelaire „A gonosz virágai” című műve, amelyben nyíltan vallotta, hogy az erkölestelenség oldalán áll, az orosz író, Szolovjov „Az apám az ördög” című műve, és Brjusov ekkor írja: „Egyformán dicsőítem az Urat és az ördögöt.”

Marx ugyanannak a kornak volt gyermeke, amely számközi Nietzsche (Hitler és Mussolini kedvence filozófusát), Max Stirnert, a legszélsőségesebb anarchistát és Oscar Wildot a szabad homoszexualitás első teoretikusát ajándékozta ezt a bünt ma gyakran még egyházi emberek is tolerálják.

Oroszországot sátáni hatalmak készítették elő a marxizmus győzelmére. Alekszej Tolsztoj így emlékezik a forradalom előtti ország szellemi állapotára: „Akkoriban a szeretet, a jóság és az egészséges hozzáállás rossznak és elmaradottnak számított ... A lányok elrejtették ártatlanságukat, a férfiak hűségüket. A rombolást jó ízlésként dicsőítették, s az idegek gyengeségében a szellem finomságának jelét látták. Ezt

tanították azok az új írók, akik hirtelen a semmiből emelkedtek fel. Az emberek bűnöket és perverziókat eszeltek ki, és gondosan ügyeltek arra, nehogy erkölcsös benyomást keltsenek.”

Hogyan történhetett meg az, hogy Sztálin forradalmár lett, miután elolvasta Darwin írásait?¹³² Egy ortodox papi szeminárium hallgatójaként Darwintól tudta meg, hogy nem Isten teremtményei vagyunk, hanem az evolúció produktumai, amelyet egy könyörtelen konkurenciaharc határoz meg. Csak a legerősebb és a legkegyetlenebb él túl. Erkölcsi és vallási kritériumoknak nincs szerepe a természetben. Az ember éppúgy alkatrésze a természetnek, mint a a hal vagy a majom. Ezért: Éljen soká a kíméletlenség és a kegyetlenség!

Darwin műve a fajok keletkezéséről szóló elméletről tudományos könyv. Semmi köze nincs gazdasági vagy politikai összefüggésekhez. Még ha sokan el is fogadnák a kompromisszumot, hogy a világmindenséget Isten egy hosszú evolúciós folyamaton keresztül teremtette, Darwin írásainak végeredménye akkor is X millió ártatlan halála. Így lett belőle a történelem legnagyobb tömeggyilkosának szellemi atyja.

A 19. századra lényeges befolyással volt a francia forradalomnak, amely szellemi értelemben sokban hasonlít a 20. századi orosz változásokhoz.

A Franciaországban lezajlott eseményekkel kapcsolatban nyilatkozta Anarchasis Cloutz, vezető francia forradalmár és illuminátus (megvilágosodott), hogy ő „Jézus Krisztus személyes ellensége“. 1792. november 17-én a konvent előtt tette közhírré, hogy „a világ szuverén uralkodója és istene a nép... csak a bolondok hisznek más Istenben, egy magasabb lényben.“ A konvent aztán nyilvánosságra hozott egy dekrétumot, amely „minden vallás semmisségét“ hirdette.

Mindezen pontok további vizsgálódást igényelnek. Ez a feladat a tudósokra vár!

Akiknek valamit is jelentenek a Miatyánk „Szabadíts meg minket a gonosztól” szavai, azok számára csak egy konklúzió lehetséges: hogy megóvjuk magunkat és a társadalmat a téves tanoktól, attól a gyalázatos művésztől, amely a szép álcá a rejtekében a gonosz szolgálatában áll, valamint az élet erkölcsatlenségeitől. Akkor nem kell félnünk az ördög esapdjától.

Választás előtt állunk tehát, hogy kegyetlenné váljunk, mint az ördög, vagy Jézus képére békés lelkületűvé.

Moses Hess hamis cionizmusa

A teljesség kedvéért néhány szót Moses Hessről is kell szólnom. Ő vonta Marxot és Engelst a szocialista eszmé bűvkörébe.

Izraelben van egy sir, amelyen a következő felirat olvasható: „Moses Hess, a német szociáldemokrata párt alapítója”.

A „Vörös katekizmus a német nép számára” című munkájában írja: „Mi a fekete? Fekete a papság. Ezek a teológusok a legrosszabb arisztokraták ... A pap azt tanítja a fejedelmnek, hogy a népet Isten nevében nyomja el. Másfelől pedig a népe arra buzdítja, hogy hagyja magát elnyomni és kizsákmányolni Isten nevében. Harmadszor és alapvetően pedig arról gondoskodik Isten segítségével, hogy pompás életet éljen a földön, miközben az embereknek azt tanácsolja, hogy a mennyre várokozzanak ...

A vörös lobogó minden civilizált nemzet munkásosztályának a teljes győzelemig tartó forradalmát jelképezi, a vörös köztársaságot ... A szocialista forradalom az én vallásom ... Ha a munkások elfoglaltak egy országot, a világ többi részén lévő testvéreiknek kell segítséget nyújtaniuk.”¹¹³

Ez volt Hess vallása a „Katekizmus” első kiadásának idején. A második kiadást további fejezetekkel egészítette ki. A hívők megnyerése érdekében ezúttal a keresztény nyelvezetet

használta ugyanennek a vallásnak, azaz a szocialista forradalomnak a dicsőítéséhez. A forradalom propagandája mellett a kereszténységről, mint a szeretet és a humanizmus vallásáról is olvasható néhány kedves szó. Üzenete mindazonáltal egyértelműsítésre szorul: Poklának nem szabad a földön lennie, mennyének pedig nem a túlvilágon! A kereszténység igazi beteljesedése a szocialista társadalom. Eképpen az ördög a világgosszág angyalaként jelenik meg.

Minekutána sikerült Hessnek megbarátkoztatnia Marxot és Engelst a szocialista eszmével, egész idő alatt azt a célt eléjük állítva, hogy „megadják a középkori vallásnak az utolsó lökést”¹³⁴ (barátja, Jung ezt még világosabban fejezte ki: „Marx biztosan kiűzi Istent a mennyből”¹³⁵), érdekes dolog történt Hess életében. Ő, a modern szocializmus alapítója, kezdeményezője lett egy teljesen más mozgalomnak is, mégpedig a cionizmus egy különleges formájának.

Ugyanazt a Hess-t, aki megalapította a modern szocializmust, amelynek célja „Isten kiűzése (volt) a mennyből”, most egy olyan sátáni cionizmus kezdeményezőjeként láthatjuk viszont, amely az isteni cionizmust, a szeretet, a megértés s a környező államokkal való egyetértés cionizmusát volt hivatott szétrombolni.

Ő, aki Marxot az osztályharc jelentőségére tanította, 1862-ben a következő meglepő szavakat veti papírra: „A fajok harca az elsődleges, az osztályharc másodlagos.”¹³⁶

Aztán kidolgozta a cionizmus eltorzított, a fajok harcán alapuló változatát, amelyet az olyanok elleni harc motivál, akik nem tartoznak a zsidósághoz. Ahogyan a sátáni marxizmust elutasítjuk, azonképpen kell elutasítania a cionizmusnak ezt a kicsavarását minden felelősségtudattól áthatott zsidónak és kereszténynek.

Hess igényt tart Jeruzsálemre a zsidók számára, de Jézus, a zsidók királya nélkül. Akkor minek neki Jézus? Azt írja: „Min-

den zsidó férfi potenciális Messiás, és minden zsidó nő Mater dolorosa.”¹³⁷ Miért nem tette akkor meg Marxtot Messiásnak, Isten felkent emberének, hanem változtatta őt egy gyűlölködővé, aki Istent még a mennyből is ki akarta üzni? Hess számára Jézus „egy zsidó, akit a pogányok Megváltójukként istenitenek.”¹³⁸ Szemmel láthatólag sem Hessnek, sem a zsidóknak nincs szükségük Rá.

Hess nem kért a megváltásból. A személyes üdvösség keresése valami „indogermán” dolog. Hess szerint a zsidóknak célként egy „messiási állapot”-ot kell elérni, amely „a világot egy isteni terv szerint alakítja”.¹³⁹ „Vörös katekizmus” szerint ez pedig nem más, mint a szocialista forradalom kiéretté válása és osztályharc útján.

Moses Hess, aki bálványát, Marxtot azzal bizta meg, hogy számoljon le a középkori vallással, és helyettesítse azt a szocialista forradalom „vallásával”, a következő meglepő szavakat írta: „Mindig a zsidó imák hoztak helyre.”¹⁴⁰ Vajon hogyan imádkoznak azok, akik a nép ópiumát látják a vallásban? A korábbiakban tanúi voltunk annak, hogy hogyan imádkozott a tudományos ateizmus alapítója égő gyertyák előtt. A keresztény imákhoz hasonlóan a zsidó imákat is ki lehet forgatni istenkáromló sátáni szertartásokon.

Hess tanította Marxnak a szocializmust, amely szorosan kapcsolódik az internacionalizmus gondolatához is. Marx azt írja a „Kommunista kiáltvány”-ban, hogy a proletariátusnak nincs hazája. A „Vörös katekizmus”-ban Hess a németek hazával kapcsolatos elképzeléseit is gúny tárgyává teszi. De ugyanezt tette volna minden más európai nemzet „haza”-fogalmával is. A német szociáldemokrata párt erfurti programját az abban megfogalmazott nemzeti alapelv feltétel nélküli elfogadása miatt kritizálja. Hess azonban különös internacionalista. A zsidó patriotizmusnak meg kell maradnia. Eképpen vélekedik „Ha valaki elutasítja a zsidó nacionalizmust, az árulója népé-

nek és hozzátartozóinak. Ha bebizonyosodna, hogy a zsidók emancipációs törekvései nem egyeztethetők össze a zsidó nacionalizmussal, akkor a zsidóknak le kell mondaniuk az emancipációról ...” – „Minden zsidónak elsősorban zsidó hazafinak kell lennie ...”¹⁴¹

Egyetértek Hess hazafias gondolataival. Támogatója vagyok mindenféle patriotizmusnak; a zsidókénak, az arabokénak, a németekénak és az amerikaiakénak. A patriotizmus mindaddig erény, amíg saját népe gazdasági, szellemi és vallási fejlődését tartja szembe előtt, azzal a kikötéssel, hogy ez a más nemzetekkel való barátságon és együttműködésen alapul.

Fölöttébb gyanús azonban a zsidó patriotizmus olyan forradalmi szocialista szájából, aki minden más nemzet patriotizmusát elutasítja. Sokkal inkább kelti egy olyan ördögi terv benyomását, amelynek célja a nemzetek zsidógyűlöletre sarkallása.

A mai értelemben vett cionizmus Herzl-től ered. A sátánizmusnak nyoma sincs benne.

A fajok Hess által bemutatott egymás elleni harca pont olyan hamis, mint az osztályharc, amelyet hirdet.

Hess nem adta fel a szocializmus eszméjét egy efféle cionizmusért. A „Róma és Jeruzsálem” lezárása után továbbra is tevékeny maradt a szocialista mozgalomban.

Mivel Hess nem fogalmazta meg gondolatait egyértelműen, kiértékelésük nem könnyű feladat. Elég azt tudni, hogy szerinte „a keresztény világ Jézust egy zsidó Szentnek tartja, aki nemzsidóvá lett”.¹⁴² Elég, ha azt olvassuk: „Ma egy sokkal átfogóbb megváltás után vágyakozunk, mint az, amelyet a kereszténység kínál.”¹⁴³ Talán emlékszünk még arra, hogy ez az átfogóbb megváltás a „Vörös katekizmus”-ban a szocialista forradalom.

Ez a szinte ismeretlen férfi három sátáni mozgalomnak is szóesőve volt: a kommunizmusé, a cionizmus egy rassziz-

mussal és gyűlölködéssel eltorzított formájáé és a szabadulás teológiájáé.

A zsidók szeretete nélkül senki nem lehet keresztény. Jézus, Mária és az apostolok is zsidók voltak. A Bibliánk is zsidó. Az Úr mondta: „Az üdvösség a zsidók közül támadt.” (János 4,22) Ezzel szemben Hess olyan hangnemben beszél a zsidókról, mintha szándékosan akarna erőszakos, zsidóellenes reakciót kiváltani. Azt állítja, hogy vallása a szocialista forradalom. Minden „más” vallás papjai csalók. Jó véleménye a vallásról csak mint forradalomról volt. Azt írja: „A mi (zsidó) vallásunk kiindulópontja egy faj lelkesedése, amely első fellépésétől kezdve a történelem színpadán előre látta az emberiség végső célját, és a messiási időt, amelyben a humanitás szelleme tölti majd be nemcsak az egyes személyt, és nem csak részlegesen, hanem az egész emberiség szociális intézményeit.”¹⁴⁴ Az az idő, mit Hess messiásinak nevez, a szocialista világforradalom győzelmének az ideje.¹⁴⁵ Az a gondolat, hogy a zsidó vallás egy Isten nélküli szocialista forradalom kiindulópontja, rossz vicc és a zsidó nép megsértése.

Ő azonban nem hitt Istenben. Azt írta: „A mi Istenünk nem több, mint a szeretet egysége által összetartott emberi faj.”¹⁴⁶ Az odavezető út pedig a szocialista forradalom, amelyben a szeretett emberiség tizezreit kinezik és gyilkolják meg. Azt sem titkolja, hogy számára sem a menny uralma, sem egy földi hatalom sem kívánatos, mert egyaránt zsarnokinak tartja mindkettőt. A szocialista forradalom vallása kivételével egyetlen vallás sem jó. „Teljesen haszontalan és gyümölestelen dolog megadni az embereknek az igazi szabadságot, és mindenféle jóban részesíteni őket anélkül, hogy megszabadítanánk őket a vallás szellemi rabszolgaságától.”¹⁴⁷ Egy lélegzetvétele alatt beszél „a rabszolgák feletti mennyei és földi zsarnokságok abszolútizmusáról”.

A kommunizmus sátáni mélységei csak akkor igazán ért-

hetőck, ha tudjuk, miféle ember is volt Moses Hess; ő ugyanis, mint már említettem, nagy befolyással volt Marxra és Engelsre, akikkel együtt később az első Internacionálét is alapította.

Emlékezzünk vissza Marx Hegelről írt epigrammájára: „Szavakat tanítok, amelyek ördögien zürzavarosak. Így mindenki úgy értelmezheti őket, ahogy akarja.”

Így írt Marx. Hess írásaiban még ördögibb a zürzavar, s bár igen nehéz kiigazodni bennük, a marxizmus és a sátánizmus lehetséges kapcsolatai miatt mégis vizsgálódásunk tárgyává kell őket tennünk. Hess első könyvének címe: „Az emberiség szent története” volt. Állítása szerint ez „az igazság szent szellemének műve”¹⁴⁸; a továbbiakban pedig kifejtette: ahogyan Isten Fia megszabadította az embereket a szolgaságból, úgy szabadítja meg majd őket Hess is a politikai jobbságból. „Az a küldetésem, hogy bizonyosságot tegyek a világosságról, mint Keresztelő János.”¹⁴⁹

Akkoriban Marx még ellene volt a szocializmusnak, és Hesst sem ismerte személyesen. Még egy ellene szóló könyvbe is belekezdett. Megmagyarázhatatlan okokból ez a könyv soha nem készült el. Később Hess tanítványa lett.¹⁵⁰

Már említettük, hogy esküvel fogadta meg, hogy megadja a halálos döfést a középkori vallásnak, és megsemmisíti azt. Az „Utolsó ítélet” előszavában elégedetten nyilatkozik arról, hogy Kant, a német filozófus, „lefejezte az öreg Jahve atyát szent családotul.”¹⁵¹ (Hess a nagy filozófus nevével palástolja el saját elképzeléseit. Kantnak nem voltak efféle szándékai. Ő ennek ellenkezőjét írta: „Korlátoznom kell a tudást, hogy helyet adjak a hitnek.”¹⁵²)

Hess halottá nyilvánította mind a zsidó, mind pedig a keresztény vallást¹⁵³, ami mindazonáltal nem tartotta őt vissza attól, hogy „Róma és Jeruzsálem” című könyvében a „Szent Írásaink”-ról, „Atyáink szent nyelvé”-ről, „kultuszunk”-ról, az

„isten-i törvények”-ről, a „Gondviselés útjai”-ról és az „isten-i élet”-ről¹⁵¹ írjon.

Eltérő véleményeit nemcsak különböző életszakaszokban képviselte – álcionista könyvében írja, hogy nem lett hűtlen korábbi, istentelen fáradozásaihoz. Szándékos „ördögi zürzavarról”¹⁵⁵ van szó.

Mivel Hess, Marx és más hasonló gondolkodásúak is zsidó származásúak voltak, a kommunizmust gyakran tartják zsidó összeesküvésnek. Közben elfelejtik, hogy Marx egy zsidóellenes könyv szerzője is. Ebben is Hess követője volt. Ez a „cionista”, aki a zsidóságot az egekig magasztalta, a következőket írja „Pénzrendszerről” című munkájában: „Azok a zsidók, akik a szociális állapot természetétörténetében azt a szerepet kapták, hogy az emberiséget vadállatok hordájává alakítsák át, betöltötték hivatásos feladatukat. A zsidóság és a kereszténység titka a modern zsidó-keresztényekben lelepleződött le. Krisztus vérének titka, csakúgy, mint a régi zsidó vértiszteleteké, leplezetlenül, mint a ragadozók titka jelenik meg itt.”¹⁵⁶

Nem tragédia, ha nem igazán értik meg e szavakat. „Ördögi zürzavar”-ként íródtak: a zsidógyűlölet mindazonáltal csak úgy sugárzik belőlük. Hess hol zsidó, hol zsidóellenes rasszista, annak a szellemnek az igénye szerint, amelyet ő „szent”-nek nevez, és amely műveit befolyásolta.

Hitler rasszizmusát akár Hesstől is tanulhatta volna. Ő, ak Marxnak azt tanította, hogy a döntő tényező a társadalmi osztályok egyikéhez való tartozás, ennek ellenkezőjét is vallotta. „Az élet a fajok közvetlen eredménye.”¹⁵⁷ A társadalmi intézmények és elképzelések éppúgy a faj tipikus és eredeti alkotásai, mint a vallás.” A faji probléma húzódik meg a nemzetiség és a szabadság minden problémája mögött. Az egész múlt a fajok és osztályok között dülő egyetlen harc. A fajok harea az elsőrendű, az osztályharc másodrangú.”¹⁵⁸

Hogyan akarja sikerre vinni Hess mindezen ellentmondásos

elképzelését? „Kivont karddal támadok minden polgárra, amely ellenáll a proletariátus fáradozásainak.”¹⁵⁹ Marxtól ugyanezt halljuk: „Az erőszak az a bábaasszony, amely a régi társadalom méhéből előhossa az újat.”¹⁶⁰

Marx első tanára a filozófus Hegel volt. Ő egyengette Hess útját. Hegeltől Marx mérget is kapott. E gondolkodó számára a kereszténység szegényes volt a mindent felülmúló görögökhöz képest. Azt írta: „Krisztus olyan sok vigasztalást nyújt a szenvedő emberiség számára, hogy a végén az ember szinte sajnálja, hogy nem veszi el minden nap az apját vagy az anyját ... Nagyon érdekes volna ennek összehasonlítása a görögök hitével ... Náluk ugyanis a szerencsétlenség szerencsétlenség, a fájdalom pedig fájdalom volt ...”¹⁶¹

Németországban a kereszténységet már Hegel előtt is gyalázták, de ő volt az első, aki Jézust is gyalázkodás tárgyává tette.

Táplálékunk produktumai vagyunk. Marx sátáni elképzelésekkel táplálkozott, ezért sátáni tanokat terjesztett.

A „Pokol” szervezet

A kommunisták szokásai közé tartozik, hogy frontszervezeteket építenek ki. Minden, amit eddeig közöltünk, arra mutat, hogy maguk a kommunista mozgalmak is az okkult sátánizmus frontszervezetei. A sátánizmus elleni harcban szellemi és nem testi természetű fegyverek szükségesek.

Máskülönben fennáll a veszély, hogy bár térdre kényszerítetik egy olyan sátáni frontszervezet, mint a náciizmus, még nagyobb győzelemre jut egy másik.

Himmler, a nemzetiszocialista Németország belügyminisztere Madarász Henrik király reinkarnációjának tartotta magát. Lehetségesnek tartotta, hogy okkult erőket vonjanak be a náci hadsereg szolgálatába. Több náci vezetőnek is volt dolga a fekete mágiával. Ami e könyv első kiadásakor pusztá feltéte-

lezés volt, mára bizonyított tény. A bizonyítékot maguk a kommunisták szolgáltatták.

A történet Nečasjev esetével kezdődik, aki Dosztojevszkij híres regénye, a „Démonok” megírására ösztönözte.

Nečasjev, akit a Marxszal az Első Internacionálé létrehozásában együttműködő Bakunyin „kitünő fiatal fanatikusként”^{161 162} jellemzett, írta az orosz „Népakarát” nevű szervezet számára kézikönyvként szolgáló „Forradalmi katekizmus”-t. 1870-ben jelent meg.

E szervezet célját a következő sorok ismertetik: „Feladatunk a szörnyű, totális, univerzális és irgalmatlan rombolás ... A kalandra vágyó briganti bandákkal kell szövetséget kötnünk, amelyek Oroszország egyedüli igaz forradalmárai.”¹⁶³

Elsőként az alapító elvtársak egyikét, egy Ivanov nevű férfit gyilkoltak meg a Nečasjev-csoport emberei, mivelhogy az kritikával merészeltetni illetni vezetőit. Kritikának pedig nem volt helye.

Nečasjev terve szerint az emberiséget két nem egyenlő részre kellett volna osztani. „Egy tized személyes szabadságot és korlátlan hatalmat kap a másik kilenc tized felett. Ezeknek el kell veszíteniük személyiségüket, és egy csordaszerű valamivé válniuk.”¹⁶⁴

„Nála a társadalom minden tagja egymás ellen kémkedik, és mindenkinek kötelessége a másik feljelentése ... Mindannyian rabszolgák, és mint olyanok, egyenlőek.”¹⁶⁵

Nečasjev írja a „Katekizmus”-ban: „Egy forradalmárnak mindenhova be kell szivárognia, a felsőbb és az alsóbb osztályokba ... az egyházakba ... az irodalomba.”

Tanítványa, Peter Verhovenszkij szavai: „Már most rettentően hatalmasak vagyunk ... Kezünkben vannak az esküdtek, akik felmentik a bűnözőket. Miénk az ügyész is, aki attól retteg, hogy a bíróság előtt nehogy túl liberálisnak tűnjék. Közigazgatási alkalmazottak, jegyzők, ... sokan, nagyon sokan

vagyunk, és ők még csak nem is sejtik, hogy hozzánk tartoznak.“¹⁶⁶

E program alapján alapítottak egy szervezetet, amely a jelentőség teljes „Forradalmi Világliga“ nevet kapta. Alapszabályzatát Necsajev és Bakunyin, Marx legközelebbi munkatársai írták alá.¹⁶⁷ Kezdetben csupán egy maroknyi emberből állt.

A forradalmár gróf, Peter Dolgorukov írja 1862. október 31-én: „Londonban találkoztam Kelszijejjel (ő is a fentebb említett szervezethez tartozott), egy szűk látókörű, de jó emberrel, aki szörnyen fanatikus, az arca pedig egy szelíd ember benyomását kelti. Nyájas, finom mosollyal fordult hozzám: „Ha gyilkolnunk kell, miért ne gyilkolnánk, persze, csak ha hasznos? ... Ezek a londoniak állandóan csak arról beszélnek, hogy „leégetni, meggyilkolni, miszlikbe aprítani“. E szavakat szajkózzák egyfolytában, mióta Bakunyin Angliába jött ...“

1869-ben Genfben írta Necsajev a proklamációt, amelyben azzal az emberrel kapcsolatban, aki II. Sándor cárt agyonlőtte, kijelenti: „Karakazov tettét előjátéknak kell tekintenünk. Ez csak a prólógus. Barátaim, cselekedjünk úgy, hogy minél előbb megkezdődhessen a darab.“¹⁶⁸

Egy másik felhívásból: „Hamar, bizony hamar eljön az a nap, amelyen kibonthatjuk a jövő nagy zászlaját, a vörös lobogót, és amelyen nagy üdviválgással lerohanhatjuk a cári palotát is ...“, „Csak „A baltát!“ jelszóra várunk majd, és leöljük a cár összeshívét. Legyetek irtalmatlanok ... Öldököljetek nyilvános helyeken, ahova csak be merészelik tenni lábukat e gyáva gazemberek, gyilkoljatok a házakban, gyilkoljatok a falvakban.“

„Gondoljatok arra: aki nincs velünk, az ellenünk van. Aki ellenünk van, az az ellenségünk. Ellenségeinket pedig minden eszközzel pusztítanunk kell.“¹⁶⁹

1872-ben jött létre az egyszerűen „Szervezet“-nek nevezett

társaság, amelynek szigorúan titkos magja a háborzongató „Pokol” nevet viselte. Bár e szervezet célkitűzéseit már egy jó évszázad óta követi, létezése a külvilág számára titok maradt.

Csak 1965-ben, 93 évvel az alapítása után mertek említést tenni orosz történészek a „Pokol” tevékenységéről, amely az oroszországi kommunista pártnak volt előfutára.

E.S. Vilenszkaja írta a „A forradalmi földalatti szervezet Oroszországban” című művében: „„Pokol”-nak a titkos szervezet felett uralkodó központi magot hívták, amely nemesak a monarchia ellen irányuló terrorakciók kivitelezésében volt aktív, hanem büntető funkciót is gyakorolt a titkos szervezet tagjaival szemben.”¹⁰

A „Csernyiesevszkij vagy Neesajev”-ben¹¹ olvasható, hogy a „Pokol” egyik tagja (Fedisev) még arra is hajlandó volt, hogy megmérgezze saját apját, hogy annak hagyatékát megszerezze a szervezet számára.

Csernyiesevszkij, aki szintén a mozgalomhoz tartozott, írja: „Ki fogom venni részem a forradalomból; nem riadok vissza a moesoktól, a bunkósbotos részeges bandáktól, a vérengéztől.

Íme néhány e sátáni szervezet főbb céljai közül: „A misztifikálás a legjobb és majdnem egyetlen eszköz arra, hogy az embereket rávegyük a forradalomra.” – „Mindössze néhány millió embert megölni, hogy mozgásba hozzuk a forradalom kerekeit.” – „Ideálunk a borzalmas, totális, univerzális és irgalmatlan rombolás.”

És végezetül a már idézett szavak: „Az emberiséget két nem egyenlő részre kell osztani. Egy tized személyes szabadságot és korlátlan hatalmat kap a többi kilenc tized felett. Ezeknek el kell veszíteniük személyiségüket, és egy esorda-szerű valamivé válniuk.”¹²

Írásaik állandóan visszatérő kifejezése, hogy „nem félünk”. Tipikusan példázza ezt a következő proklamáció: „Nem félünk

attól, hogy kiderülhet, hogy a fennálló rend összeomlásához háromszor annyi vért kell kiontanunk, mint a jakobinusok 1790-es forradalmuk idején tették... Még attól sem félnénk, ha céljaink megvalósítása érdekében 100 000 földbirtokost kel-
lene is lemészárolnunk.¹⁷³

Az áldozatok száma aztán valójában ennek többszöröse volt. Churchill írja a „Második világháború emlékiratai”-ban, hogy Sztálin bevallotta neki, hogy a Szovjetunióban a kollektivizálás következtében százezernél is több ember halt meg.

Még egyszer kihangsúlyozandó, hogy a kommunisták most, csaknem száz évvel később ismerték be, hogy mozgalmuk kezdetét egy „Pokol” nevű csoport fémjelezte. Miért „Pokol”? Miért nem „Társaság a szegények helyzetének jobbításáért” vagy az „... emberiségért”? Miért a pokol a kihangsúlyozása?

Mára óvatosabbá váltak a kommunisták. Annak idején azonban már pusztán nevük is elárulta, hogy leplezetlen céljuk emberek gyűjtése az örök kárhozat számára.

Orginform^{173a}

A szovjet titkosrendőrség gigantikus gépezetet hozott létre a világ egyházainak lerombolására. Ennek elsődleges célja az volt, hogy az egyház kommunizmus-ellenességét a lehető legkisebbre redukálja vagy megszüntesse. Továbbá szövetségeket kerestek az egyházakon belül is, hogy azok tekintélyének felhasználásával a hívők tömegeit nyerhessék meg a forradalom ügyének. Ezt a csoportot hívták Orginformnak. Titkos sejtjei ott vannak minden országban és minden nagy vallási szervezetben. Nyugodtan kiindulhatunk abból, hogy elsôrangú célcsoportjaik annak idején a vasfüggöny mögötti antikommunista szervezetek és missziók voltak. A hívők ideológiai lefégyverzése érdekében a provokációra és propagandára specializált ügynökök még az egyházakba és missziókba is beszivárognak.

E csoport első igazgatója, Vaszilij Gorelov, ortodox papként kezdte - apostolból lett Júdássá. Főhadiszállásuk Varsóban van. Vezetőjük Teodor Krasky.

Az Orginform egyik intézete Feodosiában van, ahol Latin-Amerika számára képeznek ki ügynököket, a másik pedig Moszkvában; ennek célterülete Észak-Amerika, Nagy-Britannia, Hollandia, Skandinávia stb. ügynökeit Siguelben (Lettország), az iszlám országokéit Constantában (Románia) képezik ki.

Ezekben az intézetekben a hűtlen pásztorok, papok, imámok és rabbik előkészítése folyik későbbi feladatukra való előkészítése folyik; az adott vallást pontosan kell ismerniük. Néhányan közülük állítólagos menekülteként épülnek be az egyházakba vagy missziókba.

A jezsuita Tondi, egy olasz kommunista, a Moszkvai Lenin Intézetben tett látogatása után kapta meg a kommunista párt utasítását, hogy lépjen be az egyik rendbe. Később VI. Pál pápa titkára lett. Igazi szerepe kiderült. Most nyíltan vallja magát kommunistának, és egy elvtársnőjét vette feleségül. Még most is a kommunista párt vallási ügyeinek intézője, és állítása szerint a pápa is megboesátott neki.¹³

A sátáni mise

A „Michelle Remembers”-ben¹⁴ („Michelle emlékezik”) Dr Lawrence Pazder egy lány regresszióanalízise által szó szerint rekonstruálja egy titkos sátáni mise szövegét, amelyen a lány körülbelül 20 évvel azelőtt vett részt. Ezen a misén a Sátán a következőket mondta:

„A sötétségből és a vörös tűzből
jön egy ember az élő halottak közül;
A földre lépek, de csak éjjel.

csak a fényt hamvasztom el,
csak oda megyek, hol mindannyian félnek;
Megyek és megtalálom az eltévelyedetteket.
A sötét hatalmak mind az enyémeek ...
Oltsd ki a fényt, jöjj, éjszaka.“

Sátánt nyilvánvalóan a szekta főpapja személyesíti meg.
Sátán aztán egy Bibliát vesz a kezébe és folytatja:

„Nem látja szem, amit e könyv mondott.
Mi benne áll, halott.
Nem látja szem, egy barát sem.
De a végén enyémeek lesznek a könyvek.
Írj nappal, írj éjjel,
az írás még sosem hozott fényt.
Felperzselem, befeketítem a fényt.
Az elsőtől az utolsóig felégetem a szavakat,
felégetem minden oldalát, elnyelem minden szavát
kiköpöm - hogy többé senki nem hallja.
A tűz nőni fog, szemei látni fognak.
Az Igék Könyve nem fog hatalmammal ellenállni.
Megvénülnek, és a tudás életre kel
és ahonnan az egyetlen hatalom jön, a pokol az ...
Máté, Márk, Lukács, János
égnek a tűzben, el veletek is.
Szavaik hazugságok voltak, gyermekeim így tanulják majd.
Tűzben hálnak meg majd szavaik.
Az egyetlen, ami még igazán ég,
az a fény, amelyben megismertek engem.
Visszatérek, várjatok és lássatok.
Visszatérek, hogy a világot magamhoz vegyem.
Hisz minden elmúlt visszatér.
Kidobták, de mégis égek ...

Forduljatok, gyermekeim ide s oda!
Érintsetek meg értelmem minden ízét!
Mindent érintsetek meg, amit tudtok,
és vadállat lesz mindegyikből.”

Aztán következik a gyülekezeti ének:

„Ez az ideje a feketéből a vörösbe való átmenetnek.
Ez az ideje az életből a halálba való átmenetnek.
Sötétség Fejedelme ...
Légy velünk ünnepünkön,
hogy az Iszonyatos megérkezett.”

Ismét Sátán:

„Az egyedüli Szent, az egyedüli magasságos --
Ó, már nem sokáig: hamarosan én leszek az ...
Csupdát állítok minden országban, amelyet láttok,
és megvárom, míg mind belesétál.
A pénz, a számok, s a gyűlölet ereje,
dolgok, amelyekre hagyatkozom.
Emberek tömege -- sokak és oly kicsinyek,
pénzt nekik -- s a kicsinyekből lesznek a valakik.”

Az „Imígyen szóla Zarathustra” negyedik részében Friedrich Nietzsche „Ébredés” címmel egy másik feketemise szövegét mutatja be, amelyet ő maga fogalmazott. Szellemi tartalmát nézve nem sokban tér el a fentebb idézettektől.¹⁷⁶

Sajnos kiderült, hogy a feketemisék nagyon behatoltak az amerikaiak, főképpen a gyerekek életébe.¹⁷⁷

„Sátán, Sátán, Sátán. Ő az isten; ő az isten; ő az isten.”

Ezek az istenkáromló szavakat egy rocklemez szövegében rejtették el, amelyet gyerekek állandóan hallgatnak, miközben nem tudják, mit csöpgögtetnek beléjük. A szavakat „fedett playback-módszer” segítségével keverik a szövegbe.

„A lemez lejátszásakor a hallgató tudatalattija fogadja és tárolja az üzenetet – mint egy kompjúter. A tudat regisztrál egy szöveget – a tudatalatti egy másikat.”

Néhány rockegyüttes él is ezzel a módszerrel.

A Led Zeppelin bestsellere, a „Stairway to Heaven”, amely jelenlegi formájában még szerzői véleménye szerint is zagyvaság, a következő rejtett üzenetet tartalmazza: „Énckelni fogok, mert Sátánnal élek”. Egy másik szám szavai: „Elhatározom, marihuánát fogok szívni.” A rejtett befolyásolás hatalmasabb és ezért veszélyesebb is, mint a tudatos rábeszélés.

Nyilvános feketemisék ma ritkák, de Stefan Zweig Fouché életrajzában beszámol egyről, amelyet a Francia Forradalom alatt tartottak Lyonban.

Megöltek egy Chalier nevű forradalmárt. A feketemisét az ő tiszteletére tartották. Azon a napon letépték a keresztet minden oltárról, és elkobozták a papi öltözékeket. Az emberek hatalmas tömege, akik a forradalmár mellszobrát vitték, a piactéren gyűlt össze. Ott három prokonzul volt jelen, hogy magasztalják az „üdvözítőt, aki a népért halt meg”.

A tömeg kelyheket, szentképeket hozott magával. Egy számár követte őket, püspöksüveggel a fején. Farkára egy keresztet és egy Bibliát kötöttek.

Végezetül a tűzbe hajították az Evangéliumot az imakönyvekkel és a szentképekkel egyetemben. Jutalomként a számár ihatott az úrvacsorai kehelyből. Az oltárra a szétzúzott krisztuskép helyére Charlier mellszobrát állították.

Volt katolikus papok tucatjai vettek részt efféle eseményeken.

Ezen esemény emlékére egy érmét is kiadtak. A titkos feke-

temisék nem ebben a formában zajlanak, de szellemi tartalmuk ugyanaz.

Az orosz magazin, „Junii Kommuniszt” (Moszkva, 1984. december) egy sátáni mise részletes leírását tartalmazza, ahol kenyeret és ürülékkel valamint egy kakas könnyével vegyített bort „változtattak” át Lucifer állítólagos testvévé és vérévé.

Az ilyen ceremóniánál a mise szövegét hátulról előre fele olvassák, mint ez a sátáni rituálékon szokás. Aztán kerül sor az ünnepélyes megállapodásra Sátán és imádói között. A szerződés pontjai a következők: a keresztény tanok megtagadása; új keresztség Sátán nevében; a keresztszülők megtagadása és új védők felvétele; egy személyes ruhadarab átadása ajándékként Sátánnak; egy mágikus körben mondott hűségeskü Sátánnak; az új tagok bejegyzése a „Halál könyvé”-be a Krisztusnál levő Élet Könyve helyett; annak ígérete, hogy gyermekeket Sátánnak szentelik, csakúgy mint ajándékaikat, és tetteket az ő tetszésére cselekszik; eskü, hogy a boszorkányszombat titkát megőrzik, s hogy a keresztény vallást gyalázzák.

Vajon miért ássák ki a kommunisták régi idők démonológiai könyveinek ilyen tanait, és ajánlják a fiatalságnak azzal a megjegyzéssel, hogy „jó táplálék az elme számára”? Pusztán ennyit tudna kínálni a marxizmus az emberi szellemnek?

A kommunista magazin így folytatja: „Ebben az ördögi ellenvilágban, amely kívülről éppen úgy néz ki, mint a miénk, az embernek az élet minden eseményére gonoszul kell reagálnia.” Ezt egy sátáni tanító jelszava meg is erősíti: „A Sátán nem ellensége az embernek. Ő az élet, a szeretet és a világosság.”

A cikk Uszpenszkij idézetével végződik, amely a kommunisták reményét fejezi ki: „Vannak elképzelések, amelyek életünk legbelsőbb zugait érintik. Ha egyszer megérintik őket, akkor a heg mindörökké megmarad ... Ezek megmételvezik az életet.”¹¹⁸

Ezt az alattomos anyagot a lehető legkisebb feltűnést keltve,

puszta információként adták el, a cél mindazonáltal az olvasók beteges kíváncsiságának felkeltése volt – hajmeresztő végkövetkeztetésekkel.

A harmadik fokozat ceremóniája során eskütelre kerül sor: „Csak azt fogom mindig tenni, amit én akarok.”

Más szavakkal, nem létezik semmiféle tekintély a romlott Én felett.

Ez Isten parancsának nyilvánvaló megtagadása: „Ne nézzetek a ti szivetek után, és a ti szemeitek után, a amelyek után ti paráználkodtok.” (4 Mózes 15,39)

A marxisták az ember legalantasabb indulataihoz apellálnak, irigységet szítanak a gazdagok ellen, és az erőszakot propagálják általában mindenki ellen. „Ez a gonosz azon oldala, amely a történelmet csinálja“, írja Marx, és a történelem alakításában ő főszerepet játszott.

A forradalmak nem a szeretetet viszik győzelemre. Sokkal inkább válik a gyilkolás szenvedéllyé. A kommunisták még azok után sem tudtak felhagyni az öldökléssel, hogy az orosz és a kínai forradalomban ártatlanok millióit mészárolták le. Brutális módon egymást kezdték gyilkolni.

Minden megengedett?

A sátánkultusz nagyon régi, még a kereszténységnél is ôsibb. Talán Ézsaiás próféta is erre gondolt, amikor a következőket írta: „Mindnyájan, mint juhok eltévelyedtünk, kiki az ő útára tértünk; de az Úr mindnyájunk vétkét Őreá veté (a Megváltóra)” (Ézsaiás 53,6).

Az igazi vallásos érzület máshol található. Voltak hasszid olyan rabbik, akik soha nem használták az „én“-t, mert e névmás használata szerintük kizárólag Istent illeti meg.

A sátánizmus hetedik fokozatába való beavatáskor a jelölt megesküszik, hogy tartja magát az alapszabályhoz, azaz:

„Semmi sem igaz, és minden megengedett.” Amikor egyszer Marx egy kérdőívet töltött ki lánya számára, a „Mi a kedvenc mondásod?” kérdésre így válaszolt: „Mindenben kételkedem.”⁴¹⁷⁹

A „Kommunista Kiáltvány”-ban írja Marx, hogy célja nemcsak a vallás felszámolása, hanem mindenféle morálé is, hogy megengedhetővé váljon minden.

Megborzadtam, amikor 1968-ban a párizsi mozgolódások idején a párizsi egyetem egyik plakátján a sátánizmus hetedik fokozatának titkát fedeztem fel. A következő formában láttam viszont az előbbi sorokat: „Tilos bármit is megtiltani”, ami egyenesen következik abból, ha „semmi sem igaz, és minden megengedett” ...

E szabály értelmetlensége elkerülte a fiatalság figyelmét. Tilos bármit is megtiltani: tehát akkor a tiltást is tilos megtiltani. Ha mindent szabad, akkor tiltani is szabad. A fiatalság, összekeveri azt, ami megengedett, azzal, ami szabad. A marxisták ezt jobban tudják. Szemükben az, hogy „semmi sem tilos” azt jelenti, hogy tilos megtiltani az olyan borzalmas diktatúrát, mint amilyen a vörös Kína, vagy amilyen a Szovjetunió volt.

Már Dosztojevszkij is megmondta: „Ha nincs Isten, akkor mindent szabad.” Ha nincs Isten, szabadok ösztöneink is. A szabadság e formájának beteljesedése a gyűlölet. Aki ebben az értelemben szabad, az az irgalmasságot a szellem gyengeségének tartja.

Engels mondta: „Az általános szeretet az emberek felé abszurditás.” Marx egyik barátja, az anarchista gondolkodó Max Stirner írta „Az én és tulajdoná.”-ban: „Törvényes jogom van arra, hogy megtegyem mindazt, ami csak tőlem telik.”

A kommunizmus kollektív démoni megszállottság. Az ember életére és lelkére való borzalmas kihatásai egy részét Szolzsenyicin leplezi le a „Gulag szigetesoport”-ban.

A Marx mítosz

Szeretnék még egyszer utalni arra, hogy tudatában vagyok annak, hogy az általam felsorakoztatott bizonyítékokat véletlenszerűségeknek is lehet tartani. Könyvem témája még alaposabb kutatásokra szorul.

Az, amit itt leírtam azonban elég annak bemutatására, hogy amit a marxisták Marxról mondanak, nem több, mint mítosz. Őt nem a proletárok nyomora érintette meg, amelyre az egyetlen megoldás a forradalom lenne. Nem kedvelte a proletárokat, hanem mint „idióták“-at, „hülyék“-et, „tökfilkók“-at és „gazemberek“-et emlegette őket, sőt erkölcstelen jelzőktől sem riadt vissza (lsd. Engelsszel való levelezését), ha róluk volt szó.

Még kommunista harcostársait sem viselte el. Freiligrath „disznó“-nak¹⁸⁰, Lassallet egy „zsidó nigger“-nek¹⁸¹, Bakunyint pedig „elvileg egy nagy nullá“-nak¹⁸² titulálta.

Cschov hadnagy, aki az 1848-as forradalom egyik harcosa volt, és aki éjszakákat ivott át Marxszal, mondta, hogy Marx önimádata elnyelt minden benne rejlő jót.

Biztos, hogy Marx az emberiséget sem szerette. Giuseppe Mazzini, aki őt jól ismerte, írta: „Egy romboló szellem szállta meg. A szíve gyűlölettel volt tele, nem az emberiség iránti szeretettel.“¹⁸³

Giuseppe Mazzini karbonári volt. A szervezet, amelyet egy Maghella nevű genovai szabadkőműves alapított 1815-ben, kijelentette, hogy „végcélja Voltaire és a Francia Forradalom továbbvitele – azaz a katolicizmus és legvégül a kereszténység teljes megsemmisítése“. Eredetileg olaszországi mozgalomként indult, de később tovább terjeszkedett Európa felé.

Bár Mazzini Marxszal szemben kritikus volt, fenntartotta a vele való barátságot. A zsidó enciklopédiában áll, hogy Mazzinist és Marxtól bízták meg azzal a feladattal, hogy elkészítsék

a beszédet és az alapszabályzatot az Első Internacionáé számára. Ez azt jelenti, hogy Marx és Mazzini rokonlelkek voltak annak ellenére, hogy néha kölesönösen egymásnak rohantak.

Én nem ismerek másképpen hangzó kijelentéseket Marx kortársaitól. Marx, a szerető ember, mítosz csupán, amit a halála után szöttek.

Marx a vallást sem azért gyűlölte, mert az nézete szerint az emberiség boldogulásának útjában állt, hanem mert boldogtalanná akarta tenni az emberiséget itt és mindörökre. Ezt mint ideálját hirdette. Kinyilvánított célja a vallás lerombolása volt. A szocializmus, a proletariátusról való gondoskodás és a humanizmus csak álca volt.

Charles Darwin „Fajok eredete” című művét olvasva Marx ujjongva írta Ferdinand Lassallénak 1861. január 16-án, hogy Isten – legalábbis ami a természettudományokat illeti – „megkapta a halálos döfést.”¹⁸¹ Mi volt hát Marx fő célja? Valószínűleg a szegény proletariátus ügye? S ha igen, akkor milyen jelentőséggel bírt Darwin elmélete? Az egyetlen elfogadható magyarázat az, hogy fő célja a vallás kiirtása volt.

A munkások jóléte csupán ürügy volt számára. Ahol a proletárok nem eszméikért küzdenek, ott a marxisták a faji vagy a generációs problémákat használják ki. A lényeg – a vallás megsemmisítése.

Marx hitt a pokolban, és terve – amelyből alkotóerejét is merítette – az volt, hogy az embereket a pokolba vigye.

Robin Goodfellow

Egyre gyarapodik azon dokumentumok száma, amelyek Marx egy sátáni szektához való kapcsolatát bizonyítják. Marx írja: „A jelek mögött, amelyek a középosztály, az arisztokrácia és a meghátrálás prófétái körében zavart keltenek, derék bará-

tunkat, Robin Goodfellowt ismerhetjük fel, az öreg vakondot, aki olyan jól tud a föld alatt dolgozni – a forradalmat.¹⁸⁵

Az ezt elolvasó tudósok szemmel láthatólag nemigen gondoltak el azon, hogy ki is volt ez a Robin Goodfellow, Marx derék, a forradamat szolgáló barátja.

William Tyndale, 16. századi evangélista szótárában az ördög megnevezésére használta a Robin Goodfellow nevet.¹⁸⁶ Shakespeare a „Szentivánéji álom“-ban „hajigálószellem“-nek nevezi, aki „éjjel a vándorokat félrevezeti és még ki is nevezi“.¹⁸⁷

Marx szerint tehát, akit a kommunizmus atyjának tekintenek, a kommunista forradalom kezdeményezője és az ő személyes barátja egy démon volt.

Kommunista terroristák Argentínában gyártulajdonosokat raboltak el, váltságdíjat követeltek tőlük, és így jutottak milliókhoz. Mivel ez a kapitalista bankokban elhelyezett pénz egy bizonyos Graiver segítségével a többszörösére nőtt, a szegények is rábízták minden megspórolt vagyonukat. A nyereségekből terroristákat finanszírozott. Aztán tönkrement, és a szegényeket is a romlásba döntötte. Egykori elnökök és vezető újságírók voltak ebben bűntársai, közöttük egy férfi, aki a Sátánovszkij nevet vette fel.

Itt utalnék vissza arra, hogy Sztálin az „ördög fia“ és a „démonok fia“ álnevek alatt kezdett el írni.

Lenin sírja

A János Jelenésekben Jézus a pergamoni gyülekezethez (Kis-Ázsia) a következő titokzatos szavakat intézi: „Tudom (...), hogy hol lakol, a hol a sátán királyiszéke van.“ (Jel 2,13) Pergamon akkoriban valószínűleg a sátánkultusz egyik fellegvára volt. A berlini Múzeumszigeten egy Pergamonból való oltár volt látható. Német archeológusok ásták ki.

Az ördög trónja történetének ezzel azonban még nincs vége. A „Svenska Dagbladet”-ben (Stockholm, 1948. január 27.) a következő áll:

1. A szovjet hadsereg Berlin elfoglalása után a pergamoni oltárt Németországból Moszkvába vitte.

Ez az impozáns alkotás kb. 39 m hosszú, 36,5 m széles és 12 m magas.

Érdekes módon mégsem állították ki egyetlen szovjet múzeumban sem. Akkor hát miért vitték Moszkvába? Mirt korábban említettem, hogy a szovjet hierarchia vezető funkcionáriusai sátáni rítusokat celebráltak. Lehetséges, hogy privát célokra tartották fenn a pergamoni oltárt? Oly sok a tisztázatlan kérdés. Mindazonáltal ily értékes történelmi tárgyra nem jellemző, hogy csak úgy eltűnnek, hanem sokkal inkább az, hogy múzeumok büszkeségévé lesznek.

2. Sesusev, a Lenin-mauzóleum építész, 1924-ben a síremlék építéséhez az oltárt vette mintául.¹⁸⁸ Sesusev az akkoriban archeológiai körökben nagy tekintélynek örvendő Frederik Poulsentől kapta meg a szükséges információkat.

Szovjet polgárok ezrei álltak sorban naponta, hogy megtekintsék Sátán szentélyét, ahol Lenin múmiája fekszik. A világ minden részéről áramlottak az egyházi vezetők, hogy tiszteletüket tegyék a szovjetek e „védőszentje”, Sátán e jelképe előtt. Nem múlt el nap, hogy ne vittek volna virágot, miközben a Vörös tér ellenkező oldalán lévő keresztény templomok már jó ideje múzeumként funkcionáltak.

Sátán uralma a Szovjetunió fölött egyértelmű volt.

A pergamoni Sátán-templom sok hasonló jellegű templom egyike csupán. Miért pont ezt említette meg Jézus? Valószínűleg nem akkori alárendelt szerepe miatt, hanem mert szavait prófétikusan értette. A náciizmusról és a kommunizmusról beszélt, amelyek aztán ezt az oltárt tisztelték.

Ez Lenin sírjának története: apjának sírján ironikus módon

sok más bibliai idézet között ez a felirat áll: „Krisztus világossága mindenkit megvilágosít”

Felhívás a cselekvésre

Ez a könyv csupán puhatolózás a témával kapcsolatban.

A tudósokhoz hasonlóan gyakran keresztény gondolkodók is elkövetik azt a hibát, hogy előre megfogalmazott véleményeket próbálnak bebizonyítani. Néha többet írnak annál, amit pontosan tudnak. Nézeteik bizonyítása érdekében csetenként arra is hajlanak, hogy kitágítsák az igazság fogalmát, vagy hogy érvelésükkel túlzásokba essenek.

Nem állítom, hogy megcáfolhatatlan bizonyítékokat sorakoztattam volna fel Marxnak egy ördögimádó szektához való tartozására, de hiszem, hogy elég támpont van hozzá. Kétségtelenül elegendő utalás létezik arra, hogy életét és tanait sátáni befolyás jellemezte, de azt is be kell vallanom, hogy a gondolatvezetésben hiányzó láncszemek is akadnak, amelyek nem engedik meg, hogy végérvényes következtetéseket vonjunk le. Én csupán a kezdeményező lépéseket tettem meg, és másoknak szeretném szeretném átengedni a marxizmus és a sátánizmus közötti összefüggés fontos kérdésének továbbkutatását.

De közben hogyan kell viselkedniük az egyházaknak a marxizmussal szemben?

Az egyháztól független antikommunista világ a gazdasági szankciók, a politikai nyomás, a katonai fenyegetés és a széles körben elterjedt propaganda fegyvereit vetheti be. Az egyháznak minden bizonnal támogatnia kellene minden olyan intézkedést az Isten ellenségei ellen folytatott harcban, amely összecsapoztatható a lelkiismerettel. Megvannak azonban a maga saját fegyverei is.

A katolikus egyház bizánci ágának egy ukrán metropolitája, gróf Andrej Csepckij azt követelte Rómától, hogy szabadulási

imákat hirdessen meg a kommunisták ellen, kiknek „uralma csak egy masszív ördögi megszállottsággal magyarázható”.

Jézus nem arra szólította fel tanítványait, hogy panaszkedjenek a démonokra, hanem arra, hogy kiűzzék őket (Máté 10,8). Hiszem azt, hogy ez a hatásos módszer. E könyv mindazonáltal nem nem alkalmas ilyen imák részletes tárgyalására.

4. Olvasói reakciók

E könyv első kiadásai érdekes reakciókat váltottak ki. Sokan a marxizmus megismerését szolgáló adalékként üdvözölték, és értékes utalásokkal igyekeztek segítségemre lenni a téma további kutatásában.

Hollandiában a vallási élet egyik személyisége teológiai folyóiratában több hasábnyi helyet szentelt eredményeim bagatellizálására.

Ott írja: „Marx részt vett talán a fekete mágiában, de ez nem sokat jelent. Minden ember bűnös, és mindenkinek vannak gonosz gondolatai. Emiatt nem kell nyugtalankodnunk.“

Bár az igaz, hogy minden ember bűnös, de nem mindenki bűnöző. Minden ember bűnös, de néamelyek gyilkosok, míg mások emezek jogos bírái. A kommunizmus büntettei ezzel nem hasonlíthatóak össze. Melyik más politikai rendszer gyilkolt le fél évszázad alatt hatvan millió embert, mint azt a szovjetek tették?¹⁸⁰ További hatvan millió ember esett áldozatul a vörös Kínában – más becslések szerint ez a szám még magasabb.

A bűnösségnek és a bűnözésnek különböző fokozatai vannak. A büntett nagyságán lemérhető a modern kommunizmus alapítóira gyakorolt sátáni befolyás. A kommunizmus bűnei, csakúgy mint a náciizmuséi, túllépik az átlagos mértéket. Ténylegesen sátániak.

Vallásuk védelmére kelő sátánistáktól is kaptam leveleket. Egyikük írta: „A sátánizmus megvédéséhez elegendő a Biblia. Gondoljon csak arra a sok ezer emberre, akik – hangsúlyozom – Isten képére teremtettek, és aztán tűz és kén (Szodoma és Gomora) pusztította el őket, vagy a halált hozó csapásokra, vagy ami mindezekben is túltesz, a föld lakosainak megfulladására Noé és családja kivételével. Minde-

zeket a pusztításokat egy állítólag „kegyelmes” Isten. Jahve Úr okozta. Mit tehetett volna ennél többet egy kegyetlen Isten?

Viszont az egész Bibliában nem esik szó egyetlen olyan halálról sem, amelyért Sátán lett volna felelős!!! Tehát hagyjon bennünket, hadd hallgassuk az ígét Sátán kedvéért.“

Ez a sátánimádó nem olvasta a Bibliát pontosan. A halál Sátán álnokságán keresztül jött a világba, amikor Évát bűnre esábitotta. Ez a sátánimádó túl hamar vonta le végkövetkeztetését. Isten még nem végzett a teremtéssel.

Kezdetben minden kép értelmetlen; különböző színű pontok és vonalak esúnya keveréke. Leonardo da Vincinek húsz évre volt szüksége, hogy megfesse Mona Lisát. Isten is az idő folyamán alkot. Lényeket alkot, majd szétszedi őket, hogy új formát adjon nekik. A szépség és illat nélküli mag elhal, hogy szép és illatos virággá legyen. A hernyónak mint hernyó kell elpusztulnia, hogy esodálatos pillangóként kezdhesen új életet. Isten megengedi, hogy az ember átmenjen a fájdalom és a halál tisztítóüzén. A teremtés vége egy új Ég és egy új Föld lesz, ahol az igazság uralkodik.

Sátán követőinek akkor a megbánás örökkévalóságában kell szenvedniük.

Jézus elszenvedte az ütéseket és a keresztfeszítést. Ak azonban meg akarja ismerni Istent, annak Jézus sirján túl feltámadására és mennybemenetelére kell tekintenie. Jézus-ellenségei ezzel szemben, akik igyekeztek elmismásolni halálát, romlásba döntötték népüket és templomukat, és elveszítették lelküket.

Kritikusunk értelemmel akarta Istent megragadni, egy teremtmény számára azonban nem ez a megfelelő út. Istenhez csak hívő szívvel lehet közeledni.

Egy jamaikai tette fel a kérdést, hogy Amerika, országa kizsákmányolója, nem éppolyan sátáni-e, mint Marx.

Ez nem így van. Az amerikaiak úgy bűnösök, mint minden ember.

Amerikában is vannak ördögimádók. Az amerikai nemzet azonban, mint olyan, nem szolgál az ördögnek.

A „Nauka i Religija“, a legfontosabb moszkvai ateista magazin, két filozófustól közölt egy hosszú cikket. Ezt írta: „A legnagyobb futballisták is megirigyelhetnék Wurmbrandot temperamentumáért. A kiáltása vad. Ez harcos hadjáratra buzdít a szocializmus ellen, amelyet Sátán torzszüleményének nevez. Azért ült börtönben Romániában, mert vallásos iratokat osztogatott, amelyek a kormány elleni felkelésre szólítottak fel.“¹⁹⁰

E cikkhez két dolgot szeretnék hozzáfűzni: Először is, hogy „Sátánimádó volt-e Marx Károly?“ című könyvem miatt anélkül neveznek a szerzők „ördögi pásztor“-nak, hogy akár egyetlen tényt is fel tudnának mutatni azon dokumentációk megcáfolására, amelyek Marx sátáni szektához fűződő kapcsolatára világítanak rá. Másodsor, olyan keresztény személyiségeket, sőt antikommunistákat is dicsőítenek e cikkben, akik velem szemben foglaltak állást. Bár maguk is a kommunizmus ellenségei, mégis elismerésre találnak Moszkvában mindaddig, amíg szembenállnak Wurmbranddal.

Említésre méltó levelet kaptam egy nigériai férfitől, aki 20 éven keresztül volt szakszervezeti vezető. Írásaim segítségével jutott arra a belátásra, hogy őt Sátán félrevezette. Keresztényé lett.

Minden marxistához

Most az egyszerű marxistákhoz fordulok:

Bennetek nem az a szellem munkálkodik, mint amely Hesst, Marxot és Engelst irányította. Ti tényleg szeretitek az emberséget, megbecsülitek, és szilárdan hisztek abban, hogy egy

olyan hadsereghez tartoztok, amely az átfogó vett jóért küzd. Nem akartok egy gonosz sátáni szekta eszközei lenni. Számotokra hasznos lehet ez a könyv.

A sátáni marxizmus olyan materialista filozófiát hirdet, amely vakká teszi követőit a szellemi realitások iránt. Létezik több is, mint az anyag. Létezik a szellem, az igazság, a szépség és az ideálok világa is.

Létezik azonban a gonosz szellemek világa is. Ennek a feje Sátán. Büszkesége miatt bukott le a mennyből, és magával rántotta az angyalok egy seregét is. Aztán az emberiség őseit vezette félre. A bünbeesés óta nemcsak folytatta csalását, hanem minden lehetséges eszközzel erősítette, míg sikerült elérnie, hogy Isten csodálatos alkotását világháborúkkal, véres forradalmakkal és ellenforradalmakkal, diktatúrákkal, a kizsákmányolás és a rasszizmus különböző fajtáival, hamis vallásokkal, agnoszticizmussal és ateizmussal, bűnözéssel és csalással, hűtlenséggel a szeretetben és a barátságban, szétesett házasságokkal és lázadó gyerekekkel tönkretegyje.

Az emberiség szemelől vesztette Istent. És mi került a helyére, talán valami jobb?

Minden embernek szüksége van vallásra. Természetéből fakadóan imádnia kell valakit vagy valamit. Ha nem egy istenfélő valláshoz tartozik, úgy Sátán vallásának követője, és mindig üldözni fogja azokat, akik nem szolgálnak az ő „istené”-nek.

Valószínűleg csak kevés kommunista vezető funkcionárius követi vagy követte Sátánt tudatosan, de létezik olyan sátánizmus is, ami nem tudatos: effélre vallás tudomása nélkül is lehet valaki sátánista. Mégis e valláshoz tartozik akkor, ha gyűlölettel tölti el az Isten létezésével kapcsolatos elképzelését és Krisztus neve, ha úgy él, mintha pusztán anyag lenne, ha elutasítja a vallási és erkölcsi elveket.

Azok is ugyanebbe a kategóriába tartoznak, akik okkultizmussal foglalkoznak.

A Majna menti Frankfurtban vasárnaponként több ember megy ma spiritizta összejövetelekre, ahol halottakat is idéznek, mint istentiszteletre. Ismert sátánista gyülekezetek léteznek Münchenben és Düsseldorfban is.¹⁹¹ Franciaországban, Nagy-Britanniában, az USA-ban és más országokban sok ilyen gyülekezet működik.

Nagy-Britanniában 35 000 gyakorló boszorkányról tudnak. Amerikai egyetemeken, sőt középiskolákban is, boszorkány-, asztrológia-, Wudukultusz-, varázsló- és parapszichológiai kurzusokat is felkínálnak. Franciaországban évente 40 000 feketemisét tartanak.

Lehet, hogy az emberek elfordulnak Istentől. Isten azonban soha nem fordul el teremtményeitől. Egyszülött Fiát, Jézus Krisztust küldte a világba. A megtestesült Szeretet és Irgalmasság egy szegény zsidó kisgyermek életét élte a földön, aztán egy egyszerű ácsét, és végül pedig az igazság tanítójáét. A megtaposott ember nem tudja megmenteni magát, ahogyan a fuldokló sem tudja magát kihúzni a vízből. Ezért Jézus belső konfliktusainkat megértve magára vette minden bűnünket, Marx és követőinek bűnét is, és elhordozta a büntetést mindazért, amit tettünk. Magára vette vétkeinket, amikor meghalt a golgothai kereszten, miután a legnagyobb megaláztatásokat és halálkínokat szenvedte el.

Megígérte, hogy aki hisz Benne, bocsánatot nyer, és Ővele lesz majd az örök paradicsomban.

Még a notórius marxisták is üdvözülhetnek. Két szovjet Nobel-díjas – Pasternak és Szolzsenyicin – vallást tettek Krisztus mellett, miután, leírták az extrém bűncselekményeket, amelyekhez a sátáni marxizmus vezet. Svetlana Allilujeva, Sztálin, a leggonoszabb marxista tömeggyilkos lánya, szintén keresztény lett.

Nem szabad elfelejtenünk, hogy Marx ideálja az volt, hogy leszálljon a pokol mélyébe, és magával rántsza az egész embe-

riséget. Nem akarjuk azonban őt ezen a veszedelmes ösvényen követni, hanem inkább Krisztust, Aki a fény, az igazság és a szeretet magasságaiba, a leírhatatlan dicsőség Mennyébe vezet bennünket.

A nagy szakadék

Nyilvánvalóan fölösleges Jézust Marxszal összehasonlítani. Jézus nem nagyobb, és nem jobb Marxnál. Ő teljesen más világból való.

Marx ember volt, és valószínűleg a Gonosz tisztelője. Jézus Isten, Aki azzal a szándékkal ereszkedett le az ember szintjére, hogy megmentse őt.

Marx emberi paradicsomot akart. Amikor a szovjetek megpróbálták ezt megvalósítani, egy pokol jött létre.

Jézus királysága nem e világból való. Ez a szeretet, a jogosság és igazság országa. Mindenkihez szól szava, a marxistákhoz és sátánimádókhoz is: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, a kik megfáradtatok és megterhelttetek, és én megnyugosztalak titeket.” (Máté 11,28)

Higgyetek Őbenne, és örök életetek lesz az Ő mennyei Paradicsomában.

Nincs lehetőség egyezkedésre a kereszténység és a marxizmus között, ahogyan Isten és az ördög között sem. Azért jött Isten Fia, hogy az ördög minden munkáját lerontsa. (1 János 3,8) Az Ő nyomdokain haladva úgy kísérelik meg a marxizmus lerombolását a keresztények, hogy közben szeretettel viseltetnek az egyes marxista személyek felé, és megpróbálják őket megnyerni Krisztusnak.

Néhányan egyszerre mondják magukat marxistának és kereszténynek. Ezek vagy tévedés áldozatait, vagy megpróbálnak elleplezni valamit. Az ember éppoly kevésbé lehet marxista keresztény, mint ördögimádó keresztény.

Az idők folyamán a marxizmus sátáni céljai mit sem változtak.

Ernst Bloch, marxista filozófus írja az „Ateizmus a kereszténységben“ című munkájában: „Az első emberpár kígyó általi eleséséből nyitotta meg az utat az ember számára a megváltás felé. Így az ember lassan istenné lesz; ez a lázadás útja. A papság és a birtokosok elhallgatták ezt az igazságot. Az ősbűn tulajdonképpen az, hogy az ember nem akar többé olyan lenni, mint Isten. Az embernek meg kell szereznie a hatalmat. A forradalom teológiája azt akarja, hogy az ember megszerezze Istentől a hatalmat. A világot az ember képmására kell átalakítani. Egyáltalán nem volna szükség a mennyre. A személyes istenben való hit a tulajdonképpen bünbecsés, amely jövátetésre szorul.“

A kereszténység és a kommunizmus között mély szakadék húzódik, amelyet csak egy irányba lehet áthidalni: a marxistáknak fel kell adniuk ördög által inspirált tanaikat, meg kell bánni bűneiket, és Krisztus követőivé válniuk.

Nekik ebben segíteni – ez volt munkám fő célja.

A marxistákat szociális és politikai problémák nyugtalanítják. Ezekre azonban nem a marxizmus tanái adnak választ. Marx számára a szocializmus ugyanis csak ürügy volt. Ördögi terv volt a célja – az emberiséget egyszer s mindenkorra megrontsa. Krisztus ezzel szemben örök megváltásunkat kívánja.

A kereszténység kommunizmus elleni harcában a hívők küzdelme „nem vér és test ellen van (...), hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, az élet sötétségének világ-bírói ellen, a gonosz lelkei ellen, amelyek a magasságban vannak. (Efézus 6,12)

Itt nem valami absztrakt jó és rossz között választunk, hanem Isten és Sátán között. Marx hitt Istenben és gyűlölte Őt. Hitt Sátánban, és tisztelte őt egészen idős koráig, mint erről már szó volt.

Az átlagos marxistának és a marxizmus szimpatizánsainak nem kellene Marxot követniük ebben a szellemi zűrzavarban.

Vessük el a burzsoá Marxot, a sötétség hordozóját, és Engelst, a gyártulajdonost s így – a marxi fogalmak szerint – kizsákmányolót. Válasszuk ehelyett a világ Világosságát és az emberiség első jötevőjét: Jézust, a munkást, az ácsot.

„Világ proletárjai, bocsássatok meg!”

Már az is elég nagy baj, hogy a sátáni marxizmus romba kívánja dönteni a világot. Az azonban egyenesen elképzelhetetlen, hogy még magas egyházi körökben is előretört. Pedig ez a helyzet.

Íme, egy példa: Az elhunyt I. János Pál pápa példaképként állította az ifjúság elé Giuseppe Carducci olasz egyetemi professzort.¹⁹²

Ki volt az az ember, aki nem kisebb, mint a pápa támogatását élvezte?

Carducci a „Himnusz Sátánhoz” című műremek tette ismertté, amely a következőképpen kezdődik: „Lelkes versem hozzád szól. Hívlak téged, Sátán, ünnepnek királya.” És így zárja: „Szentségben tömjén és eskü szálljon hozzád, Sátán. Te legyőzted Jahvét, a papok Istenét.”¹⁹³

Ezeket nem hallgathatom el.

Werenfried van Straten katolikus paphoz 1949-ben egy szovjet generális e szavakkal fordult: „Mi a Sátán elitje, vagyunk, de Önök, Önök bizonyára Isten elitje?”

Olvashattuk ebben a könyvben, milyen messze mennek a sátánimádók. Báresak arra ösztönözne minket a fentiek odaadása a Gonosznak, hogy Isten kiválasztottaiként éljünk!

Az 1982-es lengyel zavargások alatt gúnyos feliratok tűntek fel a falakon: „Marx mondta: „Világ proletárjai, bocsássatok

meg!“ a szokásos „Világ proletárjai, egyesüljetek!“ helyett.

E szavakat olvasva megborzongtam.

Engels halála előtt állítólag megbánta bűneit. Marxról nem tudnak ilyesmit; ez azt jelenti, hogy ő a pokolnak adta át magát. 1983-ban sokak emlékeztek meg halálának 100. évfordulójáról. Vajon ő is örömmel élte meg ezt a napot a pokolban?

Mialatt ezt a könyvet írtam, sok álmatlan éjszakán gondoltam arra, hogy mit szenvedhet most ott Marx az általa okozott könny- és véráradat miatt.

Jézus egyik története egy gazdag emberről szól, akinek az örök tűzben csak egyetlen gyötrő kívánsága volt: hogy figyelmeztessék testvéreit, hogy nehogy ők is a gyötrelem e helyén végezzék.

Vajon Marxnak is ez-e a kívánsága – hogy követőit megóvják attól, hogy nyomdokaiba lépjenek, amelyek a kárhozatba vezetnek?

Igazuk volt a lengyeleknek, mikor e szavakat adták Marx szájába „... bocsássatok meg!“? Talán tényleg a tüzből kiált ô is, hogy „Kérlek azért Téged, Atyám, bocsásd el öt az én atyámnak házához. Mert van öt testvérem; hogy bizonyoságot tegyen nekik, hogy ők is ide, a gyötrelemnek e helyére ne kerüljenek.“ (Luk. 16,27-28)

A szovjet kommunisták nagy jogtalanságot követtek el ügyükkel szemben azáltal, hogy megtagadták Sztálint, aki népszerű hőssé lett. Csak spekulációk tárgya lehet, hogy miért is állt be ez a fordulat a politikában, hiszen nagy valószínűséggel nem állt érdekükben Sztálin holttestének eltávolítása a mauzóleumból. Éppen így ártottak ügyüknek a kínai kommunisták, amikor megtagadták Maot, és feleségét börtönbe zárták.

Talán lelkük legmélyén megéreztek a szovjet és a kínai kommunisták, mi lehet ma a legégetőbb kívánsága egykori bál-

ványaiknak, akik túl későn bánták meg, amit tettek és tanítottak.

Ami engem illet, szeretek minden embert, legyen az marxista vagy sátánimádó. Ha Marx, Engels vagy Moses Hess ma élnének, leghőbb vágyam lenne, hogy Jézus Krisztushoz vezessem őket, Aki az egyetlen válasz az emberek szenvedéseire, és Aki gyógyírt ad bűneikre.

A következő kívánsággal fordulok az Olvasókhhoz. Önök végigkísértek engem e könyv borzalmas oldalain. Arra kérem Önöket, vizsgálják meg, kit is követnek, mielőtt késő lenne! Forduljanak el Sátántól és gonosz hordáitól. A történelem igazolja, hogy ő sohasem hűséges követőihez. Válasszák inkább az életet és a szeretetet, a reményt és a mennyet.

Világ marxistái és proletárjai, gyűljetek össze Jézus Krisztus körül!

Függelék

A marxista „keresztény“ teológia

Ernesto Cardenal katolikus pap és ugyanakkor hitvalló kommunista, tagja a nicaraguai kommunista kormánynak. Egyik legismertebb képviselője az úgynevezett szabadulási teológiának, amely mind a katolicizmusban, mind a protestantizmusban képviselteti magát, s amelynek célja a kereszténység összevegyítése a kommunizmussal.

Az alábbiakban a „Nulladik óra“ című könyvéből közlök néhány gondolatot:

„A tökéletes kommunizmus megvalósulása Isten földi királysága lesz. Számomra a kettő ugyanaz.. Én gyakorlatilag az Evangéliumon keresztül jutottam el a forradalomhoz; tehát nem Marx Károlyon, hanem Krisztuson keresztül. Az Evangélium tett marxistává... Az elhívásom a költő és a próféta elhívása ...“

„Castro mondta nekem, hogy a jó forradalmár tulajdonságai azonosak a jó papéival ... Ne felejtjük el, hogy az első keresztények voltak a legjobb keresztények, azaz forradalmi és felforgató keresztények ...“

„A marxizmus is a kereszténység gyümölcse. A kereszténység nélkül a marxizmus sem lenne lehetséges; Marx elképzelhetetlen volna az Ótestamentum prófétái nélkül. A termelési rendszer megváltoztatásával lehet befejezetté tenni az Evangélium új emberét ...“

„A mexikói jezsuita, José Miranda írta a „Marx és a Biblia“ című könyvében, hogy a tízparancsolat marxista; már az első is, hogy Istent szeressük. Jahve mindenképp felett való szeretete számára a jogosság szeretetét jelenti ... Ha az egyház valaha is valami mást állított, az szörnyűség.“

„Hiszem azt, hogy a kommunisták is az egyházhoz tartoznak. Hiszem továbbá, hogy Krisztus igazi egyháza sokakat magába foglal, olyanokat is, akik nem vallják magukat kereszténynek, hanem ateistának érzik magukat. Még mindig sokkal többen tartoznak az egyházhoz közülük, mint némelyek, akik a római kúriában ülnek.“

„Az egyház Konstantinnal kötött szövetséget az állammal. Ha a keresztények és a marxisták kölcsönösen olvasnak egymás írásait, nem lenne ma konfliktus a keresztények és a szocialisták között... Úgy tűnik számomra, hogy a munkáspapokat és forradalmárokat – az egyház leghaladóbb csoportjait – közvetlenül a Szent Lélek inspirálja.“

„Számomra a Biblia Istene azonos a marxizmus-leninizmus istenével ... János apostol mondja: „Isten, Akit senki nem látott.“ És az ateista marxisták kijelentése kísértetiesen hasonlít ahhoz, amit János mondott: „Isten, Akit senki nem látott.“

Egy másik szerző a következőképpen idézi Cardenalt: „Mindenekelőtt forradalmár vagyok, és mint olyan, egy szocialis országért küzdök, amelyben most éppen proletárdiktatúra van, amely nem mutathat semmiféle gyengeséget a haza ellenségeivel szemben, még azokban a pillanatokban sem, mikor eljut addig a pontig, ahol embereket is ki kell végezni e célból.“¹⁹⁴

Ebből nyilvánvaló, hogy valaki számára, aki így gondolkodik, nem jelent különösebb nehézséget az sem, hogy a kubai rezsimet a szabadság modelljeként dicsőítse.

A szabadulás teológiája nem elszigetelt jelenség.

A marxizmus és a kereszténység összeolvasztását megcélozó általános tendencia mellékterméke; amely trend a politika, a művészet, a gazdaság stb. különböző kompromisszumaiban is fellelhető.

Két zsidó komponálta a „Mise“ című musicalt a washingtoni John- F.- Kennedy-Központ felavatása alkalmából 1971-ben.

A Kyrieleison, a Glória és a Krédó kellős közepén egyszer csak az énekesek és táncosok egy csoportjának kétségbeesett kiáltása hallatszik:

„Isten bennünket főnökké tett,
adta nekünk a keresztet.
Mi azt karddá formáltuk,
Hogy az Ő Igéjét terjesszük.
Használjuk szent parancsait,
hogy tegyük, amit akarunk. Yeah ...

Békét adj nekünk, amelynek nem vetünk mindig véget.
Adj valamit, vagy egyszerűen elveszünk.
Elegünk van mennyei hallgatásodból,
elérünk dolgokat, de csak erőszak által.“

A jelenlévő „keresztény“ multimilliomosok rajongva ünnepeltek. Feleségeik, akik feltűnő ruháikban, ékszerekkel és bundákkal felaggatva pompáztak oldalukon, szintén önfeledten tapsoltak. Ez a zene azóta is az általános repertoár tartozéka.

Meg tudok érteni olyanokat, mint Cardenal pap. Van valami igazság a kommunistákkal szembeni szolidaritás érzésében, akik számára a szegények ügyének élharcosait jelenítik meg – a szegények pedig ugye mindig is közel voltak a keresztények szívéhez.

Jóbot a Biblia igaz embernek nevezi. Kétes barátainak így írja le életcélját: „Mert megmentém a kiáltozó szegényt, és az árvát, a kinek nem volt segítsége ... A szükölködőknek én atyjok valék, az ismeretlenek ügyét is jól meghányámvetem. Az álnoknak zápfogait kitördösém és fogai közül a prédát kiütém vala.“ (Jób 29, 12.16.17) E szavakat báramelyik forradalmár is mondhatná.

Jób folytatja: „Avagy nem sirtam-é azon, a kinek kemény napja volt; a szükölködő miatt nem volt-é lelkem szomorú?” (Jób 30,25)

“Ha megvettem volna igazát az én szolgáltnak és szolgálómnak, mikor pert kezdték ellenem: mi tevő lennék, ha felelné az Isten, és ha meglátogatna: mit felelnék neki?” (31. 13-14) Igaz hívők mindig is így éreztek.

Cardenal azon kijelentése, hogy „az egyház mindig is az állam szövetségese volt”, nem igaz.

Az Egyesült Államokban lezajlott polgárháború, amely a rabszolgaság megszüntetéséhez vezetett, szintén sokat merített egy keresztény hölgy, Harriet Beecher Stowe, „Tamas bátya kunyhója” című könyvéből. A szerző csupán annyit fűzött hozzá: „Az Úr írta.”

Egyszer látomása volt, amelyben egy durva fehér agyonvert egy öreg rabszolgát. Ez szolgált alapul Tamás bátya megverési jelenetéhez.

A könyv dinamiként robbantotta szét a rabszolgaság alapzatát, amelynek végül el kellett tűnnie.

Charles Spurgeon, a múlt század legnagyobb baptista prédikátora, szintén elkeseredetten harcolt a rabszolgaság ellen. Azt írta: „Ha a rabszolgaság nem rossz, akkor semmi nem rossz.” Wilberforce, keresztény és kapitalista, a Brit Birodalomban már jóval az amerikai polgárháború előtt gondoskodott a rabszolgaság megszüntetéséről.

A szintén keresztény Lincoln nevéhez kapcsolódik a Polgárjogi Nyilatkozat, amely országa rabszolgáinak felszabadítását is kimondta.

A felszabadítás teológiája, amely nem hajlandó tudomásul venni e tényeket, igen elterjedt a harmadik világban. Teoretikusaik csak az egyház gondolkodásában jelenleg uralkodó káosz miatt tudják magukat kereszténynek nevezni. A katoli-

kus alapelvek szerint már régen ki kellett volna őket tenni az egyházból.

A Szent Szék 1949. július 28-i dekrétuma szerint a következő katolikus csoportok exkommunikálандók:

Mindazok, akik a kommunista párthoz tartoznak;
mindazok, akik számára bármilyen propagandatevékenységet folytatnak;

mindazok, akik rá vagy jelöltjeire szavaznak;

mindazok, akik a kommunista sajtó számára írnak, azt olvassák vagy terjesztik;

mindazok, akik egy kommunista szervezetben maradnak;

mindazok, akik az ateista kommunizmus materialista és anti-krisztusi tanait vallják;

mindazok, akik ezeket védelmezik és terjesztik.

A büntetés azokra a pártokra is vonatkozik, amelyek a kommunizmuséhoz hasonló elveket vallanak.

A forradalmi teológusok közül sokan tehát csak pro forma tartoznak a katolikus egyházhoz, a hívők között ennek ellenére nagy befolyásra tettek szert. Az ortodox egyházban is fellelhető a tendencia, amely arra irányul, hogy a kommunizmus számára hasznosítsa azon szellemi energiákat, amelyeket a vallás ébreszt és kanalizál. Annak a (nyolcadik) ökumenikus zsinatnak is pontosan ez volt a célja, amelyet a szovjet és a román Egyházi Tanács e könyv írása idején készített elő.

Ennek a fő célja egy földi paradicsom ünnepélyes meghirdetése volt. Itt a kommunizmust a paradicsommal, míg a kapitalizmus e paradicsom ellenségével azonosítják. Ez az egyház nem vár tovább Jézusnak a felhőkben való megjelenésére. A kommunizmus győzelme jelenti majd eljövételét.

Ez az elképzelés magyarázza, hogy miért is fizettek mégis járadékot a klérusnak az amúgy istengyűlölő román, cseh és más kommunista országok kormányai.

Megjegyzendô az is, hogy a katolikusok és az ortodoxok között ezzel ellentétes tendenciák is érvényesülnek: vannak szerencsére olyan püspökök is, akik a világi törekvésekben való elmerüléstől való félelmükben egy mélyebb szellemi életet keresnek.

A protestánsokat illetôen a következôket mondta beszédében az Amerikán kívüli mozgalmakkal kapcsolatban az Egyesült Államok Kongresszusi Bizottsága elôtt Richard Arens, a Bizottság fôtanácsosa 1966. október 26-án:

„A mai napig mintegy száz olyan személyt találtunk a Nemzeti Egyháztanács vezetôi között, aki kommunista frontszervezetek számára dolgozott, vagy kommunista ügyek érdekében tett valamilyen szolgálatot. E vezetôség ilyen jellegû kapcsolatainak száma ezrekre tehetô.”

Az Egyházak Világtanácsa éveken át támogatta a kommunista gerillákat Afrikában.

A katolikus Gustavo Gutierrez írta a „Felszabadítási teológiájá”-ban: „A forradalmi események közepette az egyháznak is terjeszkednie kell.” A lutheránus teológusnô, Dorothee Söller, a „Keresztények a szocializmusért” alapítója, írta: „A kereszténység történelmének egy új fejezete elôtt állunk. Ennek megírása elképzelhetetlen volna Marx Károly nélkül.”

Mindezek nyilvánvaló és vitathatatlan tények azzal kapcsolatban, hogy mi megy az egyházban világszerte.

A tökéletes kommunizmus: Isten földi királysága?

Cardenal mondja: „A kommunizmus és Isten királysága számomra ugyanaz.”

Maga a „kommunizmus” szó nem sokat mond. Általában olyan gazdasági rendszert értünk alatta, amelyben képességei szerint dolgozik és szükségletei szerint részesül a javakból mindenki. Megszűnik az állam és a világ országokra való

felosztása, nem lesznek társadalmi osztályok, mivel a termelési eszközök az egész emberiség tulajdonát képezik.

Feltételezve, hogy ez elérhető volna: Hol van Isten ebben a képben? Miért volna ez azonos Isten királyságával? Egy hitetlenekből álló társadalom tagjai, még olyanok is, akik gyűlölik és káromolják Istent, élhetnének ilyen államban, akár önként, akár kényszerből.

Az Írás azt mondja az Úr királyságáról: „Megemlékeznek és megtérnek az Úrhoz a föld minden határai, és leborulnak előtted a pogányok minden nemzetsége.“ (Zsolt. 22,28)

Isten királysága nem állam nélküli társadalom lesz. Isten Szentjeinek népe fog uralkodni (Dániel 7,27).

Ezt az országot nem egy politikai párt alapítja majd, hanem Jézus, az ember Fia, jön majd el az Ő országába (Máté 16,28).

Magától értetődik, hogy megszűnnek majd azok a problémák, amelyek ma a társadalmat gyötrik, mint háborúk, éhség, környezetszennyezés, szociális igazságtalanságok, kizsákmányolás, rasszizmus stb. Isten birodalma a jogosság birodalma lesz, a béke, szeretet és az öröm országa, s a saját lakhelyre s kertre való jogé (János 14,2). Tudnia kellett a magát prófétának mondó Cardenal páternek is, amit bibliai elődje, Mikeás mondott: „És léssen: az utolsó időkben ... kiki nyugszik az ő szőlője és fügefája alatt“ (Mikeás 4,1.4). Ézsaiás próféta még egyértelműbben fogalmaz: „Nem úgy építnek, hogy más lakják benne; nem úgy plántálnak, hogy más egye a gyümölcsöt“ (Ézsaiás 65,22). Ebből is látszik, hogy az Írás a magátulajdon eszméjét képviseli.

Hogyan nézne ki a tökéletes kommunizmus a valóságban? Az emberek által létrehozott perfekció végsősoron többéves gyakorlás eredménye – gondoljunk csak a sportra, a zenére, a gépirásra vagy bármilyen készségre. A hegedűs úgy tökéletesíti játékát egy Beethoven-művön, hogy gyakorol hangszerén. A kosárlabdajátékos akkor ér el sikereket, ha labda-

dobását és technikáját intenzív erőfeszítések árán javíthatja. A fuvalásból, aki saját művészetét gyakorolja, nem lesz automatikusan labdarúgószár.

A tökéletes kommunizmus, amelyet mint gazdasági szabadság, általános szabadság, béke és igazságosság imak le, csak is azon diszciplinák társadalmi szintű gyakorlása által valósulhat meg, amelyeket el akar érn.

A kommunisták csaknem hetven év alatt emberek millióit börtönözték be, üldözték és terrorizálták. Hogyan vezethetne el ezen gyakorlat egy igazságos, irgalmas és szeretetteljes társadalomhoz?

A keresztény kommunizmus utópikus rémálom. A forradalom teológiája nyilvánvaló abszurditás, amely önmagának mond ellent.

„Mert mi szövetsége van igazságnak és hamisságnak? vagy mi közössége a világosságnak a sötéttséggel? És mi egyezése Krisztusnak Bébiállal? vagy mi köze hívőnek hitetlenhez?” (2 Kor 6.14-15)

„Nem szolgálhattok az Istennek és a Mammonnak” mondta Jézus.

Dönts el még ma, hogy kinek akarsz szolgálni!

A rövidítések magyarázata

MEGA (Felosztás-kötet-rész-oldalszám) Karl Marx, Friedrich Engels: Historisch-kritische Gesamtausgabe. Werke Schriften, Briefe („Történelmi-kritikai összkiadás. Művek, írások, levelek”), Marx-Engels Institut, Moskau, Kiadó: David Rjazanow, Frankfurt/Main: Marx-Engels Archiv 1972)

MEW (Kötet=római szám, oldal=arab szám) Marx, Engels: Werke („Művek”), (Dietz Kiadó, Berlin 1974)

CW (Kötet-oldalszám)

Karl Marx, Friedrich Engels: Collected Works

(„Összeüjtött művek“) (International Publishers, New York 1974)

Payne Robert Payne: „Marx“ (Simon & Schuster New York 1968). Az idézetekben lévô kiemelések a szerzõtôl származnak.

Jegyzetek

A Magyarországon általánosan ismert nevek kivételével az idegen tulajdonnevek írásmódja azonos a mű német változatában szereplővel. A ford. megjegyzése.

- 1 Marx, Engels, Zur Kritik der Hegelschen Rechtsphilosophie, MEGA, I, i (1), 607-608. old.
- 2 Rev. Paul Oestreicher, Sermons from Great St. Mary's, Fontana, London 1968, 278-280. old.
- 3 Marx, Die Vereinigung der Gläubigen mit Christo, MEW, kieg. kötet I, 600. old.
- 4 Marx, Betrachtung eines Jünglings bei der Wahl eines Berufes, MEW, kieg. kötet I, 594. old., Payne is, 34. old.
- 5 Marx, Das Kapital, Cherf & Klopfer, The Modern Library, New York 1906, 91. old.
- 6 Marx, Archiv für die Geschichte des Sozialismus und der Arbeiterbewegung, MEGA, I, i (2) 182-183. old.
- 7 Marx, Des Verzweifelnden Gebet, uo. 30. old.
- 8 uo. 30-31. old.
- 9 A Deutsche Tagespost, 1982. 12. 31-i számából
- 9a Bakunyin, Works, III. kötet, Berlin 1924. 306. old.
- 10 Marx, Spielmann, uo. 57-58. old.
- 11 Marx, Oulanem, 1. felv. 1. szín, uo. 60. old.
- 12 1. felv. 2 szín, uo. 63. old.
- 13 1. felv. 3 szín, uo. 68. old.
- 14 Marx, Der Achtzehnte Brumaire des Louis Bonaparte MEW VIII, 119. old.
- 14a MEW, I, 344. old., I, 380. old., XXVII, 190. old., VI, 234. old.
- 14b B. Brecht után, Works 8 kötetben, 1. kötet, Frankfurt 1979. 651. old.
- 15 Marx, Oulanem, a.a.O.
- 16 uo.
- 16a MEW, XXX, 359. old.
- 16b Paul Goma, Piteshti
- 17 Marx levele apjához 1837. november 10-én, a.a.O. 218. old.
- 18 Heinrich Marx levele Karl Marxhoz 1838. február 10-én, a.a.O. 229. old
- 19 Heinrich Marx levele Karl Marxhoz 1837. március 2-án, a.a.O. 203. old.

- 20 Marx, Hegel, a.a.O., 41-42. old.
- 21 A Deutsche Tagespost 1982. 12. 31-i számából
- 22 Marx, Das bleiche Mädchen, uo. 55-57. old.
- 23 Müllern-Schönhausen, The Solution of the Riddle, Adolf Hitler
- 24 Marx, Über die Differenz der demokritischen und epikureischen Natu-
philosophie, előszó, a.a.O. 10. old.
- 25 Jenny von Westphalen, Mohr und General, Erinnerungen an Marx und
Engels, Dietz Verlag, Berlin 1964, 273-274. old.
- 26 Payne, a.a.O. 317. old.
- 27 uo.
- 28 Marx, Die Rheinische Zeitung, Der Kommunismus und die Augsbu-
rger Allgemeine Zeitung, MEGA, I. i (1), 263. old.
- 29 Moses Hess levele Berthold Auerbachhoz 1841. szeptember 2-án,
MEGA, I. i (2), 261. old.
- 30 Georg Jung levele Arnold Rugéhoz 1841. október 18-án, uo., 261-262.
old.
- 31 Marx, Zur Kritik der Hegelschen Rechtsphilosophie, bevezető, MEGA,
I. i (1), 614. old.
- 31a MEW, I, 372. old., Marx/Engels Studienausgabe I, Marx: Zur Juden-
frage
- 31b MEW, I, 386. old., idézet uo., Zur Kritik der Hegelschen Rechtsphilo-
sophie
- 32 Hans Enzensberger, Gespräche mit Marx und Engels, Insel Verlag,
Frankfurt/M 1973, 17. old.
- 33 James Hastings, Encyclopaedie of Religion and Ethics, Charles Scrib-
ner's Sons, New York 1921, XI, 756. old.
- 34 Michail Bakunyin, God and the State, Dover Publications, New York
1970, 112. old.
- 35 Roman Gul, Dzerzjinskii, a szerző adta ki orosz nyelven, Paris 1936, 81.
old.
- 36 Enzensberger, a.a.O., 407. old.
- 37 Pierre-Joseph Proudhon, Philosophie de la Misère, Union Générale d'É-
ditions, Paris 1964, 199-200. old.
- 38 uo. 200-201. old.
- 39 Paul Garus, History of the Devil, Bell Publishing Co., 435. old.
- 40 Charles Boyer, The Philosophie of Communism, 10. The Political Athe-
ism of Communism, Igino Giordani, Fordham University Press, New
York 1952, 134. old.
- 41 Marx, Der Spielmann, a.a.O.
- 42 Jerry Rubin, Do it, Simon & Schuster, New York 1970, 249. old.

- 43 Marx, Menschenstolz, MEGA, I, i (2), 50. old.
- 44 Marx levele apjához 1837. november 10-én, uo., 219. old.
- 45 Georg Jung levele Arnold Ruge-hoz 1841. október 18-án 261-262. old.
- 46 Arnold Künzli, Karl Marx, eine Psychographie, Europa Verlag, Zürich 1966
- 47 David Rjazanow, Karl Marx: Man, Thinker und Revolutionist, International Publishers, New York 1927
- 48 Rolv Heuer, Genie und Reichtum, Bertelsmann Sachbuchverlag, Wien 1971, 167-168. old.
- 49 Marx levele Engelshez 1852. február 27-én, MEW, XXVIII, 30. old.
- 50 Engels levele Marxhoz 1852. március 2-án, uo., 33. old.
- 51 Marx levele Engelshez 1855. március 8-án, uo., 438. old.
- 52 Marx levele Engelshez 1863. december 2-án, MEW, XXX, 376. old.
- 53 Franz Mehring, Karl Marx – Geschichte seines Lebens, Dietz Verlag, Berlin 1964, 99-100. old.
- 54 uo., 97. old.
- 55 uo., 100. old.
- 56 Bruno Bauer levele Arnold Ruge-hoz 1841. december 6-án, MEGA, I, I (2), 263. old.
- 57 A. Melskii, Der Evangelist des Hasses - Das Leben von Karl Marx, Za Pravdu Publishing House, Berlin 1933, orosz nyelven, 48. old.
- 58 Engels, Dialektik der Natur, bevezetés, MEW, XX, 312. old.
- 59 Engels, Költemény, valószínűleg 1837-ből, MEGA, I, ii, 465. old.
- 60 Engels levele a Graber testvérekhez 1839. júliusából, uo., 531. old.
- 61 Engels, Schelling und die Offenbarung MEGA, 247-249. old.
- 62 Marx, Engels, Selected Works, Lawrence and Wishart, London 1958, 52. old.
- 63 Ossip Flechtheim, Die kommunistische Partei Deutschlands in der Weimarer Republik, Offenbach 1948
- 64 Künzli, a.a.O., 187. old.
- 65 Bertram Wolfe, Maxism - One Hundred Years in the Life of a Doctrine", The Dial Press, New York 1965, 32. old.
- 66 Marx, Engels, The Russian Menace to Europe, The Free Press, Glencoe 1952, 63. old.
- 67 Bertrand Wolfe után, Marxizmus, The Dial Press, New York 1965
- 68 Engels, MEW, VI, 176. old.
- 68a Deutschland Magazine, 1985. február
- 69 Idézet Nataniel Weyl után, Karl Marx: Racist, Arlington House, New Rochelle N.Y.
- 70 Marx, MEW, XXXV, 122. old.

- 71 Chushichi Tsuzuki, *The Life of Eleonor Marx*, Clarendon Press, Oxford 1967, 85. old.
- 72 Frederick Tatford, *The Prince of Darkness, Bible & Advent Testimony Movement*, Eastbourne 1967
- 73 Sergius Martin Riis, *Karl Marx, Master of Fraud*, Robert Speller, New York 1962, 11. old.
- 74 Edgar Marx levele Karl Marxhoz 1854. március 31-én, MEW, II, 13. old.
- 75 Jenny Marx levele Karl Marxhoz (1844. augusztus 11. után), MEW, kieg. kötet I., 652. old.
- 76 Franz Mehring, a.a.O., 18. old.
- 77 Franz Mehring, *Karl Marx - The Story of His Life*, Covici, Friede, New York 1935, 32. old.
- 78 Marx levele Engelshez 1882. május 20-án, MEW, XXXV, 65. old.
- 79 Walter Kaufmann, *Hegel*, Doubleday, Garden City 1965, 288. old.
- 80 V. Iljics Lenin, *Vollständige Werke*, Verlag für politische Werke, Moskau 1964, orosz nyelven, 48. kötet, 226-227. old.
- 81 u.o., 45. kötet, 86. old.
- 82 u.o., 54. kötet, 86-87. old.
- 83 Budilnik, Rußland, Nr. 48, 1883, idézet a *The New Review*-ből, New York 140/1980, 276. old.
- 84 George Katkov, *The Trial of Bukharin*, B. T. Batsford Ltd., London 1969, 1, 29. old.
- 85 Roy Medvedey, *Let History Judge*, Alfred Knopf, New York 1971, old. 183
- 85a F. J. Raddatz, *Karl Marx*, Berlin 1925, 32. old.
- 85b Boris Souvarine, *Stalin*
- 85c MEW, XXVII, 292. old.
- 86 Milovan Djilas, *Strange Times*, Kontinent, 33, 25. old.
- 87 uo.
- 88 Svetlana Alliluyewa, *20 Briefe an einen Freund*, 90. old.
- 89 Palocz Horvath, *Stalin*, Bertelsmann Verlag
- 90 Abdurakhman Avtorkhanov, *Verbrecher im Bolschewismus*, orosz nyelven, Possev Verlag, Frankfurt/Main, Grani Nr. 89-90, 324-325. old.
- 91 Ders., *Die Herkunft der Partokratie*, orosz nyelven, Possev Verlag, Frankfurt/M., 1973, 198-201. old.
- 92 *Express*, Paris, 1979. október 6.
- 93 *Tempo*, Italien, 1979. november 1.
- 94 P. Underwood, *The Vampire's Bedside Companion*, Frewin
- 95 H. Knaust, *Das Testament des Bösen*

- 96 Manfred Zach, Mao-Tse-Tung, Bechtle Verlag, Esslingen 1969, 13. old.
- 96a MEW, V, 457. old.
- 96b MEW, XXXI, 191. old., XXV, 179. old.
- 96c MEW, VI, 283. old.: VI, 286. old., VI, 279. old.
- 96d Lenin, Collected Works, 32. kötet, 281. old.
- 97 Alexander Solszenizyn, The Gulag Archipelago, Harper & Row, New York 1973, I-II. kötet, 173. old.
- 98 Russkaja Misl. orosz nyelven, Paris, 1975. március 13.
- 99 Rev. Dr. I. Nahyewski, Spomyny Polovoho Dykhovnyka, America, 1982. október 7: XXI. kötet, Nr. 176, 4, 18. old.
- 100 Lenin, Military Correspondence, Moskau 1954, 148. old.
- 101 Trozski, Stalin, idézet a Novii Journal 158/85 alapján
- 102 Pierre Daix, Picasso. Der Mensch und sein Werk, 8. old.
- 103 uo., 195. old.
- 104 Aleister Crowley, The Book of Thoth, Berkeley 1904, 135. old.
- 105 uo., 134-135. old.
- 106 uo., 137. old.
- 107 Sowjetskaja Molodjosch, Dein Reich werde vernichtet, orosz nyelven, Moskau, 1976. február 14., 4. old.
- 108 Rhein-Neckar-Zeitung, Kultusminister antwortet Studentenfarrer, Heidelberg, 1968. február 5.
- 109 Paris-Match, 1982. december 10.
- 110 Kommunism Uzvara, Sieg des Kommunismus, litván nyelven, Riga 1974. április
- 111 Anatolij Levitin-Krasnov, Böse Jahre, Rex Verlag, Luzern 1977, 144-145. old.
- 112 Prawoslawna Rus. Satansanbeter, orosz nyelven, Nr. 20, San Francisco 1977, 9-12. old.
- 113 D. Bacu, Piteshti. román nyelven, Colectia Dacoromania, Madrid 1964, 71, 187. old.
- 114 Cuvantul Romanesc, Kanada, 1980. február
- 115 Hermann Hartfeld, Irina, Christian Herald Books, Chappaqua, N.Y. 1981
- 116 Karl Marx, Theorie des Mehrwerts, 375. old.
- 117 A. Reghelson, Die Tragödie der russischen Kirche
- 118 Catacombes, Frankreich, 1980. szeptember
- 119 Salu Ndebele. Guerrilla for Christ, Fleming H. Revell, New Jersey, 9-10. old.
- 120 Impact, Schweiz, 1981. február
- 121 Chronik der litauischen Katholischen Kirche, Nr. 44, 1918

- 122 Pfarrer Dudko, Über unsere Hoffnung, orosz nyelven, YMCA press, Paris 1975, 51. old.
- 123 Igor Safarevitch, La Legislation sur la religion en URSS, Seuil, Paris 1974, 67-71. old.
- 124 Sheila Ostrander und Lynn Schroeder, PSI, Die wissenschaftliche Erforschung und praktische Nutzung übersinnlicher Kräfte des Geistes und der Seele im Ostblock, 6. Auflage, 1972
- 125 Nowje Russkoje Slowo, Parapsychologie in der UdSSR, orosz nyelven, New York, 1975. július 30.
- 126 MEW, II, 9. old.
- 127 Bakunin, Works, III. kötet, 206. old.
- 128 Idézet Arnold Künzlitől, Karl Marx, a Psychography-ból, Wien 1966, 403. old.
- 129 MEW, XXVII, 107. old.
- 130 MEW, XXXII, 351. old.
- 131 Christian News, 1985. március 4.
- 132 Montgomery Hyde, Stalin, Rupert Hart-Davis, London, 28-29. old.
- 133 Karl Markus Michel, Politische Katechismen: Volney, Kleist, Hess, InscI Verlag, Frankfurt/M. 1966, 71-73. old.
- 134 Hess levele Berthold Auerbachhoz 1841. szeptember 2-án, MEGA, I, i (2), 261. old.
- 135 Jung levele Arnold Ruge-hoz 1841. október 18-án, uo.
- 136 Moses Hess, Rome and Jerusalem, Philosophical Library, New York 1958, 10. old.
- 137 uo., 15. old.
- 138 Moses Hess, Ausgewählte Schriften, Melzer Verlag, Köln 1962, 229 old.
- 139 Hess, Rome and Jerusalem, a.a.O., 18. old.
- 140 Hess, uo., 27. old.
- 141 Hess, Ausgewählte Schriften, a.a.O., 236-237. old.
- 142 uo., 308. old.
- 143 uo., 243. old.
- 144 uo., 324. old.
- 145 Kommunistisches Bekenntnis in Fragen und Antworten, uo., 190. old.
- 146 Die eine und ganze Freiheit, uo., 149. old.
- 147 Philosophie der Tat, uo., 138. old.
- 148 Edmund Silberner, Moses Hess, Brill, Leiden 1966, 31. old.
- 149 uo., 32. old.
- 150 uo., 121. old.
- 151 uo., 421. old.

- 152 Dudko, a.a.O., 53. old.
- 153 Silberner, a.a.O., 421. old.
- 154 uo.
- 155 uo., 418. old.
- 156 Moses Hess, Philosophische Sozialistische Schriften, 13. Über das Geldwesen, Akademie Verlag, Berlin 1961, 345. old.
- 157 Hess, Rome and Jerusalem, a.a.O., 44. old.
- 158 uo., 10. old.
- 159 Moses Hess, Briefwechsel, 1863. december 9-i levele Lassalle-hoz, Mouton & Co., Den Haag 1959, 459. old.
- 160 Marx, Das Kapital, MEW, XXIII, 779. old.
- 161 G. W. F. Hegel, Werke. Fragment über Volksreligion und Christentum, Suhrkamp, Frankfurt/M. 1971, I, 35-36. old.
- 162 U. Steklov, M. A. Bakunin, His Life and Activity, 3. kötet, Literatur-Verlagshaus, Moskau 1937, 435. old.
- 163 Idézet Robert Payne alapján, Lenin, Rütten & Loening, München 1965, 11, 20. old.
- 164 Dostojewski, The Demons, 10. kötet, 312. old.
- 165 uo., 322. old., Idézet Milovan Djilas után, Die neue Klasse, 1958, 221-222. old.
- 166 Dostojewskij után, Complete Works, 10. kötet, 324. old.
- 167 Volodin, Tchernishevsky or Netchaiev, Koriakin and Pleeman, Moskau 1976, 247. old.
- 168 Idézet: Payne, Lenin, a.a.O., 14. old.
- 169 Volodin, a.a.O., 223. old.
- 170 E. S. Wilenskaia, Revolutionist Underground in Russia, Moskau 1965, 398. old.
- 171 Volodin, a.a.O.,
- 172 Russkaja Misl, 1983. november 17.
- 173 Volodin, a.a.O., 155. old.
- 173a Ez a fejezet egy 1976-ban írt műre hivatkozik.
- 174 P. F. De Villemarest, Les Pourvoyeurs du Goulag, III. kötet, Famot, Genf 1976, 233. old.-tól
- 175 Dr. Lawrence Pazder, Michelle remembers, Condon & Lites, New York 1982.
- 176 Selections from Nietzsche, Viking, New York 1954, 600. old.
- 177 Weekly World News, 1983. február 2.
- 178 Iunii Kommunist, Moszkva, 1984. december
- 179 David Rjazanow, Karl Marx als Denker, Mensch und Revolutionär, Verlag für Literatur und Politik, Wien, 1928, 149-150. old.

- 180 Künzli, a.a.O., 352. old.
- 181 Moshe Glickson. The Jewish Complex of Karl Marx. Herzl Press, Pamphlet Nr. 20. New York 1961, 40. old.
- 182 Künzli, a.a.O., 361. old.
- 183 uo., 372-373. old.
- 184 Marx levele Lassalle-hoz 1861. január 16-án. MEW, XXX, 578. old.
- 185 Payne, Marx, a.a.O., 306. old.
- 186 William Tyndale, Works. Parker So., 1849, idézet az „Oxford English Dictionary”-ben, VIII. kötet. Clarendon Press, Oxford 1933, 735. old.
- 187 Idézet William Shakespeare után, Die großen dramen. 10 kötetben, 8.kötet, Ein Sommernachtstraum, Insel Verlag, Frankfurt/M. 1981, 2. old.
- 188 Svenska Dagbladet. Eine unvergesliche Nacht, svéd nyelven Alekszej Stjusevtől. Stokholm, 1948. január 17.
- 189 Solschenizyn, a.a.O. III-IV. kötet, 10. old.
- 190 Nauka I Religia, orosz nyelven, Wurmbrand auf Vortragsreise, 12. kötet, Moskau 1976. december, 73-76. old.
- 191 Idea, 1983. június 3.
- 192 Osservatore Romano, 1978. szeptember 17.
- 193 Idézet Gerhard Zacharias után, The Cult of Satan and the Black Mess
- 194 INF Aide à l’Eglise en détresse, 1980. április-június

A szenvedő Földalatti Egyháznak szánt adományok gyűjtésére és levelezésre ajánljuk a Magyarországon megalakult Mártírok Hangja Alapítványt.

CÍME: 1113. Budapest, Bartók Béla út 92-94/B II/15.

Csekkszámlaszám:

Forintbefizetésnél: BBRT 208-30964

MÁRTÍROK HANGJA ALAPÍTVÁNY

DM-befizetésnél: BBRT 407-151-941-7048-0

MÁRTÍROK HANGJA ALAPÍTVÁNY

A Stephanus Kiadó együttműködik a Richard Wurmbrand lelkész által alapított „Mártírok Hangja” nevű alapítvánnyal.

Az alábbiakban a Mártírok Hangja Alapítvány történetéből közlünk néhány adatot:

1964 Richard Wurmbrand lelkész börtönből való szabadon bocsátása.

1965 Richard Wurmbrand kiutazása Romániából váltságdíj ellenében.

1969 Megjelenik első könyve, a „Mégkínozva Krisztusért” (mára több, mint 60 nyelvre fordították le 4 milliósna is nagyobb példányszámban)

1969 A „Mártírok Hangja” (ma Kurír) című missziós lap első számának megjelenése. Világszerte ajánlják fel segítségüket kersztények és támogatják az üldözött egyházat.

1970 A földalatti egyház megsegítésére a következő 20 évben is működő segélyakció kiépítése, nagyrészt titokban. A

nyilvánosság felvilágosítása. Elutasítás az egyházak részéről.

- 1989 Egymás után nyílnak meg a keleti országok határai, ez merőben új lehetőségeket is teremt a Mártírok Hangja Alapítvány számára. Átfogóbb támogatások.
- 1990 A Stephanus-Központ megnyitása Bukarestben, az alapító szülőhazájában.
- 1992 A Stephanus-Központ megnyitása Moszkvában. Egy kiállításon a földalatti szervezet több, mint 25 éves tevékenységének dokumentációja kerül bemutatásra, ahol is útmutató gyanánt keresztény irodalom is osztogatásra kerül.
- 1993 Alapítvány létrejötté Albániában - gyermekotthonok Romániában és Madagaszkáron.
- 1994 Az „Agape” Gyermekotthon megnyitása Romániában, és a Stephanus-Központ megnyitása Tiranában.
- 1996 27 év elteltével a Mártírok Hangja Alapítvány 30-nál is több országban működik. A 70 éve uralmon lévő kommunizmus megszámlálhatatlan áldozatán kívül az alapítvány támogatása a ma is kommunista országokban élő keresztényekén túl az iszlám által üldözöttekre is kiterjed. A segítség többek között olyan keresztény irodalom terjesztése útján érkezik, amelyet e személyek sokszor évtizedeken át nélkülöztek vagy nélkülöznek ma is.

Richard Wurmbrand – Megkínözva Krisztusért

Richard Wurmbrand olyan üzenetet továbbít, amellyel Románia mártírjainak egyháza bízta meg. A remény egy szikrája a szenvedő egyház számára világszerte. FAŽ: „Wurmbrand könyve megdöbbentő dokumentum. Érezni: itt egy őszinte ember beszél..“

Richard Wurmbrand – Útban a csúcsok felé

Száz meditáció

Richard Wurmbrand a Biblia kiválasztott verseit kommentálja az év minden napjára történetei, példái, élményei és gondolatai soha ki nem fogyó tárából.

Richard Wurmbrand – Tanúm a rügyező élet

Megtámadhatatlan gondolatvezetés Moszkva ateista kézikönyve, a „vörös biblia“ és annak hamis perspektívái ellen.

John Marrón – A katonazubbony

Igaz történet a mai Kínából

A kínai óriásbirodalom - az idők kezdetétől fogva titokzatos, s jónéhány kalandor úticélja.

Hatalmas történelmi események és véres tragédiák színhelye.

A milliárdos nép - a kommunizmus béklyójában, lassan magához tér.

Ez a történet olyan emberekhez vezeti az olvasót Kínában, akiknek bár bújkálniuk kell, akiknek léte azonban mégis nagy reménységet jelent az egész nemzet számára.

Evert Kuijt / Reint de Jonge – Jöjj és lásd!

Stephanus Biblia

A gyermekek és iskoláskorúak számára írt Biblia, amely ezúttal a teljes - Ó- és Új Szövetség - kiadásban is megvásárolható, a fiatal generáció számára közvetíti a keresztény hit alapjait, és ad ily módon támaszt és segítséget az erkölcsi-szellemi eligazodásban. A szerző a Biblia kevésbé ismert történeteit is érdekfeszítően adja tovább.